

கல்கி

KALKI ஏப்ரல் 29, 1956

4

அனு

**ஹிமாலயா
புக்கே**
அளிக்கும் மிகுந்த
புதுமைப் பொலிவை
நீங்கள்
நாள் முழுதும்
உணரலாம்!

**ஹிமாலயா
புக்கே**
டாங்ஜெட், டாங்ஜெட்
பாட்டிகள்

விபரஞ்சலக்கம்

29. ஏப்ரல் 1956

திபாயம் பிரக்குமா?	(தலைவரும்)	...	3
விடுவாசி உயர்வு என்?	4
பிரச்சினை தீர வழி	5
"கல்கி" மாதச் சிறுகதைப் போட்டி	5
என்ன செய்தி?	6
வெளியில் ஏதே ஏதே மூங்கிலும் உயர்ந்தது!	(காட்டிலும்)	...	8
உடல் உண்டானது	சோழ	...	9
கோவிலை மன்றத்தில் பேசுகிறவர் கல்கி	19
தெய்வனிலில் கருப்புத் தங்கம்	பேரதன்	...	20
சதாரம் (வெள்ளித் திரை)	காத்தன்	...	30
சுருபதி சாகை	சாஜாஜி	...	32
சர்வர் ஐயாத்துரை	கடு	...	35
கல்கியின் அமரதார	கூங்கி	...	39
கல்கியும் அருளும் (போட்டிக் கதை)	க. பஞ்சாபகோன்	...	51
தர்மசங்கடம்	கா. சாமச்சத்திரன்	...	60
எட்டி மேனது	67
பூதாரும் குரங்கும்	சாஜாஜி	...	68
பர்மா சமனி (பாஷ் தொடர்கதை)	அழ. வண்ணப்பா	...	71
இளவரசி மரியா	எம். வி. எம்.	...	74

"கல்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உத்தரவாசியைப் பெயர்கள்; எப்போதும் உத்தரவாசியே.

அழகான தோற்றம்
ஆரோக்யமான
வாழ்க்கை

லோத்ரா

கர்ப்பாசய ரோக நிவாரணி

தேசர் குடிரம் பிரைவேட் லிட், சென்னை-14

புறத்துய்மையை விட அகத்துய்மையைத்தான் ஆண்டவன் தேசிக்கொன்
என்பதை விளக்கும் ஒப்பற்ற நிகர ஓவியம்

வெப்பல்
உருத்

சென்னை... ஸ்டார் - கிரௌன்
ராக்ஸி - நார்ஜஹான்
மற்றும் தென்னாடெங்கும்

சதர்ன் முவீஸ்

வேடன் கன்னப்பா

டைரக்ஷன்: H.L.N. சிம்ஹா

ஸ்கிரிப்ட்

A.V.M.

உரிமையாளர்கள்: டையமண்ட் பிலிம்ஸ்

15, மெகரிசுரீஸ் ரோட்
சென்னை-10

மார்ச் 15
இதழ் 39

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னை - பெற்ற
நாயகனது கும்பிடி. பாப்பா

— பரதீபர்

தஞ்சாவூர்
செப்டம்பர் 17

நியாயம் பிறக்குமா ?

இந்தியா தேசத்துக்கும் இலங்கை ராஜ்யத்துக்கும் அநாதி காலமாகத் தொடர்பு இருந்து வருகிறது. சரித்திரகால வரலாறுகளும், கலாசாரத் தொடர்பு பந்திய விவரங்களும், இலக்கியங்களும் இதிகாசங்களும் இதை நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றன.

ஒரு சமயம் ராஜாஜி அவர்கள் இலங்கைப் பிரமுகர்களும் இந்தியப் பிரமுகர்களும் கூடியிருந்த மகாசபையில், "இலங்கையையும் இந்தியாவையும் கடல் பிரித்து வைத்திருப்பது போல் தோன்றலாம். ஆனால், கடலுக்கும் கீழே சென்று அடிவாரத்தில் பார்த்தால் இந்திய மண்ணுடன் இலங்கை மண்ணும் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது புலனாகும்!" என்று கூறினார். உண்மையான வாக்கு.

ஆயினும் சில காலமாக இவ்விரு நாடுகளுக்கு மிடையில் அரசியல் ரீதியாக உடன்பாடும் ஒற்றுமையும் இல்லாத சூழ்நிலை நிலவி வருகிறது. காரணம், இலங்கை அரசியலாளின் மனப் போக்குத்தான் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு இதுவரை அங்கே மூன்று மந்திரிகள் அதிகார பீடத்தை அவ் வகித்திருக்கிறார்கள். பிரசித்தி பெற்ற சேனாநாயகாவும், அவருக்கு அடுத்தாற்போல் அவருடைய புதல்வர் டீட்டி சேனாநாயகாவும் மூன்றாவதாக ஸர் ஜான் கொத்தவா விலையும் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில் இந்தியர்கள் பிரச்சனை அப்படியேதான் இருந்து வந்திருக்கிறது.

முக்கியமாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வரும் லட்சக்கணக்கான இந்தியர் களுக்குப் பெரும் அநீதி இழைக்கப்பட்டு வந்தது. இலங்கைவாழ் இந்தியர்கள் யாவரும் பலலாண்டு காலமாக இலங்கையிலேயே வேருன்றி வாழ்ந்து வருபவர்கள். இலங்கை யின் தொழில் வளத்துக்கும் பொருளாதார கபிட்சத்துக்கும் பாடுபடும் தொழில் வாக்கத்தினர், இவர்களை இலங்கையை விட்டுத் துரத்த இலங்கை சர்க்கார் என்னென்னவோ யுக்திகளையும் தந்திரங்களையும் கையாண்டு பார்த்தது.

இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனையை சௌதுன்ய முறையில் தீர்க்க இந்திய சர்க்கார் அரும்பாடு பட்டார்கள். இதுவரை இந்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட எல்லா சமரச முயற்சிகளும் வியர்த்தமாகிப் பிரச்சனை அப்படியே கட்டை பாய்ந்து மரத்து நிற்கும் அளவுக்கு வந்து விட்டது.

இந்தச் சமயத்தில் இலங்கையில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்று ஸ்ரீ பண்டார நாயகாவைப் பிரதம மந்திரியாகக் கொண்ட புதிய மந்திரி சபை அமைந்திருக்கிறது.

ஸ்ரீ பண்டாரநாயகர் ஒரு சோஷலிஸ வாதி. இவர் இலங்கையின் பிரசித்தி பெற்ற முப்பெரும் அரசியல் கட்சிகளை ஒன்று கூட்டி முன்னணி அமைத்துத் தாமே அதற்குத் தலைவரானார். அதிகாரத்திலிருந்த கொத்தவாவிலையின் கட்சியை எதிர்த்து ஸ்ரீ பண்டாரநாயகர் அடைந்துள்ள வெற்றி அதைப் சொற்பமானதல்ல. இமாலய வெற்றி என்றே கூறவேண்டும்.

இலங்கையின் வட பகுதியிலும் கிழக்குப் பகுதியிலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையோர் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பெரும் அளவில் வாழும் தமிழர்களின் பாஷை விஷயத்தில் புது மந்திரி சபை நியாயம் தவறி நடந்து கொண்டிருப்பதாகவே கூறவேண்டும். சிங்கள பாஷை மட்டுமே அரசாங்க மொழியாக இருக்கும் என்று ஸ்ரீ பண்டார நாயகர் அறிவித்திருப்பதும் தமிழ் மொழியை அவட்சியமாக விட்டிருப்பதும் இலங்கை வாழ் தமிழர்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. இலங்கையில் தமிழ் பல காலமாகவே சிங்களத்துடன் சேர்ந்து அரசாங்க

பாதுகாப்பாக இருந்து வந்திருக்கிறது. எனவே ஸ்ரீ பண்டார ஈஸலா இப்பொழுது தமிழகத்தில் அரசாங்கமொழி பாக்குவதற்கு இடையூறு செய்வதில் அது தமிழ் மக்களின் மனக்கொதிப்புக்கு இடம் தருவதாகும்.

பிரதமரின் பிரதமர் ஸ்ரீ நெருதியுடன் வந்த பேசி இயக்கம் இந்தியப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு காண்பேன். இதில் எவ்வித துன்பமும் ஏதேவையிலும் என்று இயக்கத்தின் புதிய பிரதமர் வாக்களித்திருக்கிறார். வன்டனில் கூடப்பெரப் போலும் 'காமன்வெல்த்' மகாசாட்டுக்குச் சென்றுமூல் ஸ்ரீ பண்டார ஈஸலா நெருதியைச் சந்தித்துப் பேசுவார் என்றும் இயக்கத்தைப் குடியரசு ஈடாக மாற்றி அமைக்கும் விஷயத்தில் நெருதியைக் கூலிது ஆலோசிப்பார் என்றும் தெரிவித்தது. இந்தியாவின் பிரதமரும் தாயகம் பாலும் இயக்கத்தைப் பரிபோதம் தேவை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அத்தகைய இயல்

உதவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள இயக்கம் இந்தியப் பிரச்சினை ஒரு பெரிய மூட்டுக்கட்டை. பாச இருந்து வருவதை என்பதையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. நெருதி அமைக்க விரும்பும் சேஷத்தின் சமூகப்பாபாத்திரமேயே இயக்கத்தைப் பிரதமர் பண்டாரஈஸலாவும் தம் காட்டை மாற்றி அமைக்க விரும்புவதாகக் கூறி விருக்கிறார்.

நெருதியின் அவர் காட்டுக் கொள்கை உலக காடுகளைப் போற்றப்படும் கொள்கைகளாகும். உலகத்தைத் தங்களுடைய ஆயுதப் போட்டியில் ஒழித்து உலகத்தில் புத்த பயிற்சிறி உலக மக்கள் பாலும் சமாதானமான வாழ்வி வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதே நெருதியின் விடையம்.

நெருதியின் விடையப் பாத்திரம் செல்ல விரும்பும் ஸ்ரீ பண்டாரஈஸலாவின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ் மொழிக்குச் சம அகத்து அறிக்கப்படுமென்றும், இந்தியப் பிரச்சினை மூலம் மாத்திரம் இயக்கத்தின் இந்தியாவிற்கும் சமத்துவ ஏற்படுமென்றும் விபுதினெனும்.

விவேகவாசி உயர்வு ஏன்?

சீமிய காவலாக, வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களின் விவசாயம் போல் ஏறி வருவதை நோக்கி உணர்ச்சிக்குக் கொண்டும். அரிசி, பருப்பு, மிளகாய், எண்ணெய் முதலிய வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான உணவுப் பண்டங்களின் விவசாயத்தைப் பங்காவும் இரண்டு பங்காவும் உயர்ச்சிக்குவதே. சென்ற வருஷத்தில் படி பத்தனாவுக்கு விதப்பட்ட அரிசி இப்போது பதினாறுவாசியே இருக்கிறது. கம்பென் நோயின் விவசாய இரட்டியப்பாசி இருக்கிறது. இந்த காவல்களின் விவசாய இப்படியே உயர்வு விவசாயம் ஒன்றாகப் ஏற்குமைய அப்படியே இருந்து வருகிறது.

இந்த விவசாய ஏற்றத்துக்கு மத்திய சர்க்கார் ஒரு காரணம் கொள்கிறது. மாவண சர்க்கார் ஒரு காரணம் கொள்கிறது. மறு கொள்கை ராஜ்யத்தில் மூலம் மத்தியமே இன்னொரு காரணம் கொள்கிறது.

ஆகக்கூட, இந்த விவசாயம் உயர்வுக்கான உண்மை காரணம் யார் கொள்கையாக விருத்தாவும், விவசாயிகள் உயர்வாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் எனவும் பொது மக்கள்தான். இந்த ஏழைப் பொது மக்களின் பெரும்பாலான யாதும் ஒன்றாகத் தூது ஞாபகத்துக்கு ஒன்றாக வருவான் ஒன்றாகச்; தொழில் கிராமங்களிலும் சர்க்கார் இலாபக்களிலும் உத்தியோகம் பார்க்கும் ஞாபகத்தாகச், அகத்து, பன்னிக்கூட உயர்ந்தியவர்கள். அகத்து தொழிலாளர்கள்.

விவசாயி உயர்வுக்குத் தகுந்தபடி அகத்து கூடய வருமானத்தில் உயர்வு ஏற்படவில்லை. பழைய வருவாயைக் கொண்டு உயர்ந்து போன புதிய விவசாயி கொடுக்கையைச் சமர்த்திக் கொண்டு இருக்கிறது.

மத்திய சர்க்காரும் மாவண சர்க்காரும் இதை மனத்தில் கொண்டு இந்த விவசாயி

உயர்வை உடனடியாகத் தடுக்கத் தடுத்த முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இது எப்படியாக வந்து முதல் மத்திய உதும் சமாதானம் வந்திருக்கிறதே அந்த விஷயத்தையும் விவரிப்பதில் அறிக்கிறது.

சில பேரணர் விவசாயிகள் அந்த உயர்வுக்குக் கருதி உணவுப் பண்டங்களில் பதக்கி விவசாயிகள் கொடுக்கைய ஏற்படுத்தி விடுப்பதாகவும் காவலையில் இந்த விவசாய சர்க்காரின் விடும் என்று எதிர்பார்ப்பதாகவும் இரு காவலி சமாதானம் கொள்கிறது. இது பேரணர் விவசாயிகளின் ஏற்பாடு என்பது முதல் மத்தியக்கு எவ்வாறு புலனாய்ந்து என்பது புரிவத சமியமாயிருக்கிறது.

விவசாயி உயர்வுக்கு இன்னும் சில காரணம் காரணம் காட்டுகின்றன. அவையாவன:

1. காட்டில் மூலக்கூட காட்டிலும் மக்கள் கூடவே அரிசிப் பணம் கொள்கையில் இருந்து வருகிறது. அதாவது கூலித் தொண்டு மாதங்களில் அரிசியுடனாகச் சமர் தூது கொடி ஞாபம் கொள்கையில் வந்திருக்கிறது. மொத்தம் ஏறாண்டே புழக்கத்திலுள்ள காட்டுகளில் மத்திய 2400 கோடி. இத்துடன் மேலும் தூது கொடி இப்போது கூடியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்காரின் மாவையும் திட்டக்களமாகக் கொடுக்கக் கான காட்டுகள் செலவழிக்கப் படுவதாகும்.

2. உற்பத்தியில் சென்ற வருஷம் பதினாறு சதவீதம் கூடியது. அதே சதவீதம் விவசாயம் கூடியது.

ஆனால், இந்த வருஷம் கொள்கையின் பெருகு வதற்கு ஏற்றபடி பண்டங்களின் உற்பத்தி பெருகவில்லை. உற்பத்தி பெருகினால் சர்க்கு மனத்து விவசாயம் குறையும்.

ஆனால், இந்த விவசாயம் இப்படியே வளர் விடக் கூடாது. மத்திய சர்க்கார் தங்கக் காவலாளர் உணவுதானியங்களை மேலும் அறிவித்துத் தக்க சமயத்தில் அதை மார்க்கெட்

டுக்குக் கொண்டு வந்தால் பண்டங்களின் விலை தன்னால் குறைந்த விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அமது மூதல் மக்கள் இது விஷயத்தில் சந்தேகம்கொண்டிருப்பதற்காகக் காரணம்

கொண்ட விட்டு "ஆட்டும் பரீட்சணம்" என்று கவிமா இத்த விடமில் தகுந்த கோர்தில் தகுந்த உடையுக்காக எடுக்கத் தவிர மாட்டார் என்று கம்பிடுமே.

பிரச்சனை தீர வழி

மிகவும் சிக்கலான காய்ச்சிப் பிரச்சனை கருவராகத் திருவதற்காகப் பாரதப் பிரதமர் நேருஜி எய்வையு துரம் பாகிஸ்தானுக்கு விட்டுக் கொடுக்க விரும்புகிறார் என்ற உண்மை சென்ற வாரம் வெளிப்பட்டது. அதாவது பாகிஸ்தான் காஷ்மீரில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட பிரதேசத்தைப் பாகிஸ்தான் வசமே விட்டு விடத் தாம் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்ற வரையும் நேருஜி பாகிஸ்தான் பிரதமரிடம் கூறினார். இந்த உண்மையையே நேருஜி இப்போது மக்கள் சபையில் வெளிவிட்டுள்ளார். சமாதானத்தில் நேருஜிக்கு உண் ஆர்வத்தைக் காட்ட இதைக் காட்டிலும் தகுந்த காரணம் வேறு ஏதாவது தேவையில்லை. சண்டை நீங்கி சமாதானம் ஏற்படுவதற்காகக் காஷ்மீரில் ஒரு பகுதியையே திராகம் செய்யத் துணிக்ந்த நேருஜியின் பேர்மையும் உதாரணமும் சரித்திரத்தில் போர் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட வேண்டும். தன்னுக்குச் சேர வேண்டிய சிறிய பிரதேசத்தைக்கூடக் கைவிட மனமில்லாத சில நாடுகள் வருடக் கணக்கில் கோரமான போரில் ஈடுபடும் இந்தக் காலத்திலே, 'சமாதானத்துக்காக, கல்லுறவுக்காக விட்டுக் கொடுக்கிறோம்' என்று நேருஜி கூறிவதை பேர்மை உள்ளம் படைத்தவர்கள் அனைவரும் பாராட்டுவார்கள் என்பதில் ஸ்பந்தமில்லை. ஆனால் இந்த போரிலுக்குக் கூடப் பாகிஸ்தான் இணங்கவில்லை. இக்கிலியம், காஷ்மீர் பிரச்சனை நீர முட்டுக்கட்டையாக இருப்பவர்கள் யார் என்பதைச் சொல்லுவ வேண்டும்!

அமெரிக்காவிலிருந்து பாகிஸ்தான் பெற்று வரும் போர்த் தளவாட உதவியும், சீட்டு, பாக்தாத் இராணுவ உடன்படிக்கைகளும் இக்கிலியா-பாகிஸ்தான் கல்லுறவுக்குக் குத்தகத்தை விளையுமே என்ற நேருஜியின் தீர்க்க தரிசனம் இன்று உண்மை யாக வருகிறது. சில நினைவுகளுக்கு முன் கராச்சியில் கூடிய 'சீட்டு' காடுகளின் பிரதிநிதிகள் காஷ்மீர் பிரச்சனையில் தலையிட முற்பட்டது ஞாபகமிருக்கலாம். சென்ற வாரம் தெஸ்ரான்ஸ் எடுத்த பாக்தாத் உடன்படிக்கை காடுகளின் மகாபாட்டிலும் காஷ்மீர் விஷயமாகத் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது காஷ்மீர் பிரச்சனை சம்பந்தமாக 'சீட்டு' காடுகளும் பாக்தாத் உடன்படிக்கைகளில் கைது கொண்டுள்ள காடுகளும் பாகிஸ்தானுக்குப் பக்க பலமாக இருக்கின்றன என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். எனினும் மேற்படி காடுகளின் மீட்டாட்டாகப் பாரதாடு தன் பேர்மையான கொள்கையிலிருந்து பிரமாறு என்பது சித்தமில்லை. காஷ்மீர் பிரச்சனை திருவதற்காகப் பாகிஸ்தான் மீண்டும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உதவியை நாடும் போவதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. காஷ்மீர் பிரச்சனை திருவதற்குத் பேர்மையான வழி, இக்கிலியாவுடன் கோடிவாகப் பேச்சு வார்த்தைகள் உட்துவததான்; பிற காடுகளின் தயவை நாடுவது அல்ல என்பதை இன்னும் பாகிஸ்தான் சர்க்கார் அறிந்து கொள்ளாதது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

"கஸ்கி" மாதச் சிறுகதைப் போட்டி

பரிசு ரூபாய் நூறு

தமிழ் நாட்டில் இப்பொழுது புது விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'எழுத வேண்டும்' 'எழுதவேண்டும்' என்ற துடிப்பு இளம் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு கல்ல வாய்ப்பாகவே இந்தப் புதிய பரிசுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விடுக்கிறோம்.

மாதந்தோறும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தாளர்கள் எல்லாரும் கலந்து கொள்ளலாம். தமிழ் நாட்டின் குழந்தையைய கவத்துச் சொந்தமாகவே கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். ஒருவர் எத்தனை கதைகள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம். கதைகள் "கஸ்கி"யில் ஆறு பக்கத்திலிருந்து எட்டுப் பக்கத்துக்குள் வரும்படி இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் அந்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்ததற்கு நூறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும். மூத்திய மாதப் பரிசுக் கதை அடுத்த மாதம் வெளியாகும். பிரகாசத்துக்குத் தகுதி யுள்ள மற்றக் கதைகள் "கஸ்கி"யில் பிரசுரமாகும்.

கதைகள் அந்தந்த மாதம் 25ம் தேதிக்குள் "கஸ்கி" காரியாலயத்துக்கு வந்து சேர்த்துவிட வேண்டும். கதைகளின் முடிவு அடுத்த மாத முதல் வாரத்தி் வேறே அறிவிக்கப்பட்டு விரும்.

கதைகள் பீது "கஸ்கி மாதச் சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறித்து அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.

பத்திரிகை அனுப்பப்பட்டான். மார்க்சு மாதம் முதல் தேதி காலை 11-மணிக்கு மூலையைத் திறந்து ஆபிரேஷன் செய்யப் பட்டது. அன்று 50 இரவில் கைகள் உயிர் கித்தான்.

என் ஆஸ்பத்திரியில் கண்ணில் கரம்பு விளாதி பென்றும், நெளரல் ஆஸ்பத்திரியில் மூலக்குள் 'பெட்டியூரி டிப்யூஸ்' என்றும் கைத்தியர்கள் கிரணலித்து எழுதி யிருப்பதாக அறிக்கை.

இந்தத் துயரப் புராணத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள் பி. என். ஜி யினால் அங்கு என்று அரசாங்கத்தார் சர்க்கோஷமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது இரண்டா வது ஊரிக் குத்தினால் அங்கு முதல் ஊரிக் குத்தினாலேயே ஏற்பட்டது என்பது அவர்களுடைய வாதம். எதனாவதிலும் 3-12-55ல் கற்றுக் படித்துக் கொண்டிருந்த கைகள் சர்க்கார் ஊரி குத்தினது முதல் கோய்வாய்ப்பட்டு, சர்க்காரின் ரண சிகித்சை செய்யப்பட்டு 1-3-55ல் மண்டான்.

கம்முடைய மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டவதாவது: கற்றித்திரியும் பி. என். ஜி குழாம் கடத்தியதும் முதல் ஊரிக் குத்தும் வேண்டாம்; இரண்டாம் ஊரிக் குத்தும் வேண்டாம் என்பது.

போலீஸ் பீட்டர்ஸ் கதை

ஏப்ரல் 15-ல் தேதி இதழில் போலீஸ் பீட்டர்ஸ் என்ற நிறுவனம் பற்றிய சர்க்கார் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதில் அப்பெண்ணுக்குச் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் சிகித்சை செய்யப் பட்டதில் ஐந்து வாரங்களில் கண் சரியான நிலையை அடைந்து விட்டது என்றும் பார்வையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டது என்றும் கூறப்பட்டிருந்தது அல்லவா?

ஆனால் சென்ற வாரம் சென்னை டைகரி புரம் இரண்டு சங்கத்தில் ராஜாஜி பி. என்.

நிலையப் பற்றியப் பெரிய போது, இந்த போலீஸ் பீட்டர்ஸின் தாயாரிடமிருந்து தமக்கு வந்திருந்த கடிதத்தை அந்தப் போதுக் கட்டத்தில் வாசித்தார். அது பின்வருமாறு:

".....என் மகன் போலீஸின் உடல் நிலை சற்றுத் தேறியிருக்கிறது. ஆனால் அவருடைய இமைகளும், கண்களும் முன் போலியே இருக்கின்றன. இப்படியிருக்க அவன் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து என் அழைத்து வந்து விட்டேன் என்று தாங்கள் அறிய விரும்பலாம். நான் கன்றிய நிறுவனம். எனினும் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்கிறேன் ஆகவேண்டும். ஆஸ்பத்திரியில் கொடுக்கப்பட்ட ஆகாரத்தைப் போலீஸினால் சாப்பிடவே முடியவில்லை. கட்டியில் ஓரே மூட்டைப் பூச்சி. ஏதோ சோதி சிவக்கு வந்தவனாகப் போய் உடம்பெல்லாம் சோதித்து கொண்டிருப்பான். அவனுக்குச் செய்யப்பட்ட சிகித்சையைப் பற்றியும் கூறி விடுகிறேன். அவனுக்கு மாத்திரைகள் சில காட்கள் வரை கொடுத்து வந்தார்கள். பிறகு சிறுத்தி விட்டார்கள். சிறுத்தியிலே காட்களிலேயே மாத்திரையின் பயன் நீர்க்கு போய்ப் போலீஸ் பணியைப்படியாடி விட்டான். ஓயாமல் அழுது வந்தான். ஆஸ்பத்திரியில் இன்னும் சில காட்கள் இருக்க நேர்த்தாய் அவன் இறந்து விடுவானோ என்று பயத்து விட்டுக்கு அழைத்து வந்து விட்டேன். கவலை சிகித்சை செய்யக் கூடிய வேறு இடத்துக்கு அழைத்துப் போக உத்தேசித்திருக்கிறேன். ஆனால் தற்சமயம் என் விடம் செயலுக்குப் போதிய பணமில்லை. சிறிது பணம் சேர்த்ததும் என்னுடையதை அவனுக்குச் செல்கிறேன். அவன் நான் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பிய போது ஆரோக்கியமாகவே இருந்தான். அவருடைய கண்கள்கவலை நிலைமையிலிருந்தன. தங்கனாவா உதவியை எனக்குச் செய்வீர்கள் என்று கம்புகிறேன்."

அட்டைப்படம்

பூவும் பூவைவும்!

"தாமரைமான் வித்திலிருந்து செவியி எப்படி மலராமென்று என்பது ஒரு சிறுப்பு இரகசியம். இரவு முழுதும் மொட்டாக கிடந்த தாமரை, காலைமே எப்படி இதழ் திறக்கிறது! எந்த விரல்கள் அந்த மொட்டைக் கோதியிட்டன!

பூவினங்கள் கூறும் கதை சொல்லு — அந்தப் பூவைவர்கள் பூத்த கதை சொல்லு"

தாமரை மான் வித்திலிருந்து செவியி எப்படி மலராமென்று என்பது ஒரு சிறுப்பு இரகசியம். இரவு முழுதும் மொட்டாக கிடந்த தாமரை, காலைமே எப்படி இதழ் திறக்கிறது! எந்த விரல்கள் அந்த மொட்டைக் கோதியிட்டன!

பூவினங்கள் போல் செவியின் அந்த மொட்டைத் தொட்ட மாத்திரத்தில், என்ன மலர் சக்தி ஏற்பட்டு விடுகிறது! வண்ணத் தாமரை மூலம் மலர்கிறது.

அழகு என்ற இந்த துப்பாவை தத்துவத்தைப் போலியேதான் காதுவர்களுடைய இதய பாசமும், தாமரைமான் கதையும், பூவினங்கள் கூறும் கதையும், பூவைவர்களின் கதையும் இதய தத்துவத்தோடு பாத்தது அதையேயே நோக்கிய இவ்வாறுதான் படைப்புக்கள்.

இந்த அழகுத் தத்துவத்தை மறு ஒலிப் 'மணிவன்' இந்த இதழில் எழிலோடு கூடிய மூலான அட்டைச் சித்திரமாக வழங்கியிருக்கிறார்.

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு

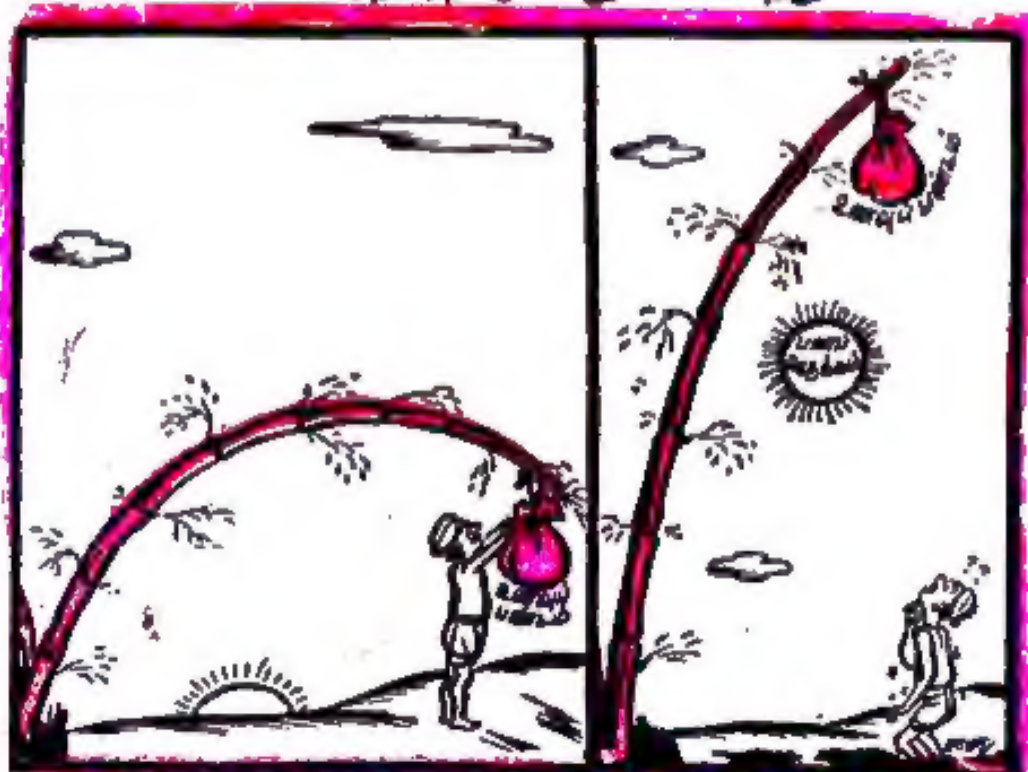
தலை செய்தி

சென்ற வாரம் பத்திரிகைகளில் வெளிவர ஒரு நல்ல செய்தியை வாசகர்களின் படித்திருக்கலாம். பயிற்சி பெற்ற ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்களின் அடிப்படைச் சம்பளத்தை ஐம்பது ரூபாயாகவும், பயிற்சி பெறாதவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளத்தை நூற்பது ரூபாயாகவும் நிர்ணயிக்க இந்திய சர்க்கார் மூன்வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, பள்ளி ஆசிரியர்களின் அத்தன்தும், குறிப்பாக ஆரம்ப பள்ளி ஆசிரியர்களின் அத்தன்தும் சம்பளமும் உயருவதற்கான எந்த யோசனையையும் எவ்ளோரும் யாதொரு கருத்து வெற்றுமையுமின்றி ஏகேசரித்து ஆதரிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மேற்படி யோசனைக்குப் பல ராஜ்ய சர்க்கார்களும் இணங்கி விருப்பதாக இந்திய சர்க்கார் உதவி கமிட்டி மத்திரி டாக்டர் கே. எம். மாலி சென்ற வாரம் மக்கள் சபையில் அறிவித்தார். அவ்விதம்

அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதால் ஏற்படும் உபரிச் செலவில் ஐம்பது சத வீசெதத்தை இந்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள இளைத்திருப்பதாகவும் டாக்டர் மாலி கூறினார்.

இந்திய சர்க்கார் நிர்ணயிக்க முற்பட்டன ஐம்பது ரூபாய் தற்போதையச் சம்பள விசெதத்தைக் காட்டிலும் கமார் பத்து ரூபாய் அதிகமிருக்கலாம். விசுவாசிகள் விஷம் போல் ஏறியுள்ள இக் காலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் மாதச் சம்பளம் அதிகமில்ல என்னாலும், ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த முற்பட்டிருப்பது பாராட்ட வேண்டிய காரியமாகும். ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் எவ்ளோருக்குமே அடிப்படைச் சம்பளத்தை ஐம்பது ரூபாயாக நிர்ணயித்து விடலாம். அதனால் ஏற்படும் உபரிச் செலவில் பாதிமை இந்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள இளைத்திருப்பதால், ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்குத் தாங்கள் முடியாத பளு ஏதுவும் ஏற்பட்டு விடாது. எனவே, இந்த நல்ல காரியத்தை ராஜ்ய சர்க்கார்களின் சிந்தும் தாமதமின்றி நிறைவேற்றி வைக்குமென்று கம்புகிறோம்.

வெயில் ஏற ஏற மூங்கிலும் உயர்கிறது!

உணவும் பண்டங்களின் விலையாதி வர, வர உயர்ந்த கொண்டே போவதற்குப் பல சிக்கல் மூங்கிய உரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

கடல் கண்ட கடவு

மூன்றாம் அத்தியாயம்
) சீம்திரகாந்தக் கடல்)

மீம்திரகாயகம் நின்ற திசையையே பார்த்த பூபதி, தன் கண்ணுக்கு எதிரே பாய்ந்து வந்த ஜோதியைக் கண்டு திகைப்படைந்தான். அடுத்த கணம் அந்த வீர இளவரசன் சற்றும் தயர் காமல் மேலே நடந்தான்.

வட்டமான பாறையின் மத்தியிலே பாழடைந்த சிற்பங்களைத் தாண்டிச் சென்றால், ஒரு கோவில் இருந்தது. இடிந்தும் இடியாமலும் காட்சி தந்த அந்தக் கோவிலின் வாசலிலே, முகப் பில் ஒரு வலம்புரி வீராயகரின் சிற்பம் நின்றது. அதற்கு முன்புறம் ஒரு கோடி மரம். அந்தக் கோடி மரத்தின் அருகே உயரமான ஒரு பெரிய தூண் போன்ற கோபுரம், கூர்ந்து பார்த்

தால் அது ஒரு கோபுரம் மட்டுமில்லை. கண்ணற்ற கடலிலே மிதந்து டைலும் மரக்கலங்களுக்கு, வழி காட்டுகிற ஒரு கலங்கரை விளக்கம் அது!

அந்தக் கலங்கரை விளக்கத்தின் உச்சியிலே ஒரு சிறு கூண்டு, காற்றாடி போலச் சுழன்று கொண்டிருந்தது. அங்கனிலே தவழும் காற்று அந்தக் கூண்டைச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தது. அதனுள்ளிருந்து தான் அந்தப் பிரகாசமான பெரிய ஜோதி கண்ணைப் பறித்துக் கொண்டு வந்தது. பூபதி அந்த ஒளிக் கம்பத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான். அதன் உச்சியில்

சுழன்று கொண்டிருந்த கூண்டுக் குன்றே, ஒரு பெரிய சந்திர கார்த்தக் கல் பதிக்கப்பட்டிருந்தது. அதுவும் அந்தக் கூண்டோடு சேர்ந்து சுழன்று கொண்டிருந்தது. சந்திரனுடைய நிலவு அந்தக் கார்த்தக் கல்லிலேபட்டு, எதிர் ஒளியாக அந்தப் பிரகாசியம் முழுதும் 'குபீர்' 'குபீர்' என்று ஒளிக் கற்றையை விசி விசிச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. அதைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டே மந்திரநாயகம் சித்திராங்க பூபதியிடம் சீழ்க் கண்டவாறு சொன்னார் :—

"இதுதான் சந்திர கார்த்தக் கல். கலங்கரை விளக்கத்தில் தினந்தோறும் எண்ணெயும் திரியும் போட்டு விளக்கேற்றுவது கஷ்டமல்லவா? அதனால் நமது முன்னோர்கள் இப்படிப்பட்ட அற்புதமான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்திர கார்த்தக் கல்லானது நிலவின் தாரைகளை உட்கொண்டு ஒளி வீசக் கூடியது. அமாவாசை இரவுகளிலுங்கூட, நட்சத்திரங்களின் ஒளியைத் தன்னிடத்தே வாய்விட, அதை அப்படியே பிரதிபலித்துச் சுழன்று கொண்டே கண்

சிமிட்டும் சக்தி வாய்ந்த அபூர்வமான கார்த்தம். இந்த எல்லை முழுதும் குன்றுப்பிரதேசமாக இருப்பதால், இந்தப் பக்கமாக வரும் கப்பல்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறதோடு, இந்த வலம் புரீத் தீவுக்கு ஒரு அடையாளமாக இந்த வெளிச்சம் வின்று, கடலிலே செல்விறவர்களுக்குத் திசை காட்டவும் செய்கிறது!" என்றார் வலம்புரியின் தலைமை மந்திரி மந்திரநாயகம்.

பூபதி அந்தக் கலங்கரை விளக்கத்தைப் பார்த்துத் கொண்டே மேலே நடந்தான். வட்டப் பாதையின் எல்லை விளிம்புக்கு வந்தார்கள் இருவரும். அதன் மூலையிலே ஒரு குகைப் பாதையிருந்தது. அந்தக் குகைக்குள் கடல் தண்ணீர் புகுந்தோடித் திரும்ப வந்து

கொண்டிருந்தது. ஆனால் இதென்ன? அந்தக் குகைக்குள்ளே யிருந்து சோகம் நிரம்பிய ஒரு பெண்ணின் அழகுரல் கேட்கிறதே!

சித்திராங்க பூபதி மெய்சிலிர்த்து நின்றான். யாரோ ஒரு பெண் விம்மி விம்மி அழுங்குரல் மிக அருவிலே கேட்டது.

"பூபதி! அந்த இடத்தில் நிற்காதே. இங்கே வந்து விடு!" என்றார் மந்திரநாயகம்.

"பெரியவரே! இதென்ன குரல்? கொஞ்சை என்னவோ செய்கிறதே. கேட்டீர்களா?" என்னுள் பூபதி.

"ஆமாம். இதுதான் இந்த வலம் புரீத் திசைக் காவல் செய்கிற நன்னித் தெய்வம். அந்தப் பெண் தெய்வத்தின்

விம்மல்தான் இந்த சிசி நேரத்திலே இப்படி கொஞ்சை உருக் குறித்து!" என்று மந்திரநாயகம் சொன்னார்.

"தீவின் தேவதை யா? தேவதை அழகிற குரலா இது? என்ன கொலுது இதீர்கள் நீங்கள்?"

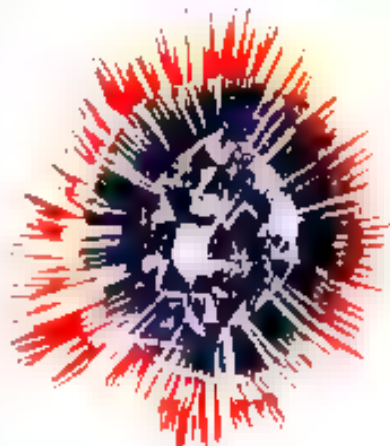
"ஆமாம், கடந்த நூறு ஆண்டுகளாக இந்தத் தீவிலே ஒலிக்கிற அழகுரல் இது! குமாரா! நீ அங்கே நில்லாதே!

இங்கே வந்து விடு!" என்று சொன்னார் மந்திரி. அவருடைய உடம்பெல்லாம் பகற்றத்தோடு ஆடியது.

"தேவதை யாவது! அழகிற தாவது!" என்னுள் சித்திராங்கன்.

"சரி; நீ வாலிபன் அல்லவா? நம்ப மாட்டாய். அதுவும் நல்லதுக்குத் தான். நீ நம்பாதவரை எனக்குக் கவலை யில்லை. நம்பினால்தான் துயரம்!" என்றார் பெரியவர்.

"நீங்கள் சொல்வது எனக்குப் புரிய வில்லையே! தேவதை அழகிறது எந்தீர்கள். நூறு ஆண்டுகளாகக் கடலிலே கண்ணீர் வடிக்கிறது என்று சொன்னீர்கள். ஒரு தேவதை எதற்காக இப்படித் துயரப்படவேண்டும்? அது தான் நம்ப முடிய வில்லை

என்னால்!" என்று மீண்டும் பூபதி தயக்கத்தோடு சொன்னான்.

"நீதான் கம்பவில்கையே. ஏன் அதைப் பற்றிக் கேட்கிறாய்?" என்றார் மந்திரநாயகம்.

"கம்பவில்கை. ஆனாலும் உங்களுடைய கம்பிக்கையைத் தெளிந்து கொள்ளலாம் அல்லவா? சொல்லுங்கள் எனில்!" என்று கூறி, நிலவின் ஒளியிலே பாதைத் திட்டு ஒன்றில் உட்கார்ந்தான் சித்திராங்கன்.

"நீ நிச்சயம் கம்ப வில்கை என்று உறுதி கூறு. அப்படியானால் அந்த

விவரத்தை உனக்குச் சொல்லிறேன்" என்றார் பெரியவர்.

"நிச்சயம் கம்ப வில்கை. தைரியமாகச் சொல்லுங்கள்" என்றான் இளவரசன். மந்திரநாயகம் பேச ஆரம்பித்தார்.

"பூபதி! இந்த வலம்புரித் தீவின் அதிதேவதை இருக்கிறதே. அந்த தேவதைதான் விம்மி விம்மிக் கண்ணீர் வடிக்கிறது. கடந்த நூறு வருஷங்களுக்கும் இப்படிக்கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு இது நாள் வரையாரும் வரவில்லை. அதுதான் இந்த வலம்புரித் தீவின் துயரக் கதை" என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே பெரியவர் மீண்டும் தொடர்ந்து பேசினார்.

"இந்த வலம்புரித் தீவு, எத்தனையோ பல நூற்றாண்டுகளாகக் கடலின் மத்தியிலே கம்பிரமாக எழுந்து நிற்கும் ஒரு புராணமான நிலப் பரப்பு. அதியல் பாண்டிய அரசர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு விளா ராஜ்யமாக இது இருந்தது. என்றாலும், தமிழ் நாட்டின் பழம்பெரும் வேந்தர்களான சேர சோழ பாண்டியர்கள் மூவருமே, இந்தத் தீவின் வளர்ச்சியில் ஏகோபித்த பந்தியுடன் கண்ணாழம் கருத்துமாக இருந்தார்கள். இதன் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு முயேர்

தர்களும் ஒன்று சேர்ந்து அனுப்பிய சேதிசிறியேப்பட்டத்தில் அமர்த்தப்பட்டான். காரணம், இந்த மூயேந்தர்களும் தங்களுக்குள் அரசியல் காரணமாகப் பல சண்டைகளில் மோதிய போதிலும், வெளி நாட்டார்களின் படை யெடுப்புக்களிலே தமிழ் நாடு எப்படியெல்லாமோ திக்குமுகாடிய சமயத்திலும், தமிழ் நாட்டின் புராணக் கலைகளான சிற்பமும், ஓவியமும், இசையும் அரசியல் மாறுதல்களை வெல்லாம்தாண்டி, அரசியலுக்கு அப்பால் நின்று, ஒவ்வொருவரோடும் என்று

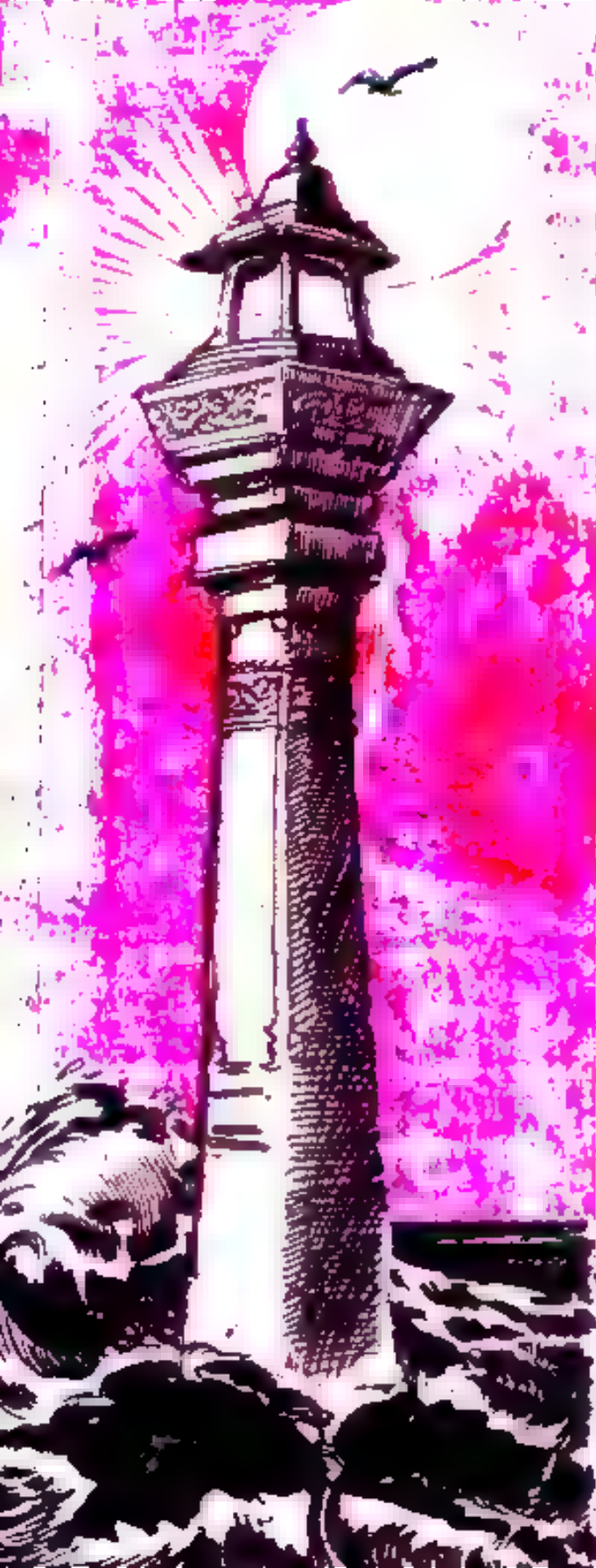

ஆகைப் பட்டார்கள் முத்தமிழ் யேந்தர்கள். இதனால் தான் குகைகளிலும் தீவுகளிலும் தமிழ் மன்னர்கள், தங்களுடைய சிற்பம், ஓவியம், இசை முதலிய கலைகளை நீர் மாணித்துப் பாதுகாத்து வளர்த்தார்கள். படையெடுப்புக்களினால் இந்தக் கலைகள் பாதிக்கப்பட்ட நாளையில்தான் இவற்றைக் காப்பாற்றினார்கள். இதே போக்கத்தோடுதான் தமிழ்

நாட்டிலிருந்து கைதேர்ந்த சிற்பிகளையும், ஓவியர்களையும், இசைவாணர்களையும் இந்தத் தீவுக்கு அனுப்பி, இங்கே ஒரு குடியிருப்புத் தோன்றி வளரும்படி செய்தார்கள். இதோ நீ காணும் சிற்பங்களும், இசை அற்புதங்களும் தமிழ் மன்னர்களுடைய அந்தக் கலைக்களவின் சிதைந்த துண்டுகள்!"

இவ்வாறு சொல்லி, ஒரு கணம் மெளனத்தோடு ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டார் பெரியவர். அப்பொழுது பூபதி கேட்டான்:

"மந்திரநாயகம்! நீங்கள் சொன்ன வரலாறு சரி. ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் தமிழ் மன்னர்களுடைய அந்த உன்னதமான கலை ஏன் இப்படிச் சிதைவடைய வேண்டும்? அவர்களுடைய மகத்தான அந்த இலட்சியங்கள் எல்லாம் ஏன் இப்படி உருக்குலைவடைய வேண்டும்? எதற்காக இந்த வலம்புரித்

தமிழ் தேவதை
இப்படிச் சொன்
னார் வடிக்க
வேண்டும்?"

இக்கேள்விக்கு
மீதிர் காயகம்
பதில்கொள்கார்:

"பூபதி! இந்த வலம்புரி
விளையுருக்கு அருகே கீற்
றும் இந்தக் கோவில்தான்
வலம்புரி வம்மனின் புனித
இருக்கை. இது சொற்
தூற்றுவன்குரை மகோன்
னதமான் புண்ணியத்திருக்
கோவிலாக விளங்கியது.
இந்தக் கோவிலிலேதான்,
மலிசாபக யாழ்ப்பாணர்
என்ற ஒரு முதியவர் இருந்
தார். அவரிடமிருந்த பேரி
யாழ் என்ற தெய்விகமான
இகரக் கருவி, இந்தக்
கோவிலின் அர்த்தஜாம
புகழையின் போது தேவதை
களை ஆவாகனம் செய்து

புகழம் -

வந்த புனிதமான வாத்திலம். மல்லி
நாயக யாழ்ப்பாணர் அம்மன் தக்
சிதியிலே அமர்ந்து, பேளர்ணமி இசைவு
களிலே, ஈடுசிரி ரோத்தில், பாசுழ
மிட்ட ஆரம்பித்தார் என்றால்,
வானத்திலுள்ள தேவதைகள் எல்
லாம் இந்தப் பூமியிலே இறங்கி வரும்.
வலம்புரி அம்மன் தனது பரிவாரங்க
ளோடு வந்திறங்கி, இந்தத் தீவிலே
கொழு இருப்பான். அப்படிப்பட்ட
அதிசயக் கவிஞர், தமது பேரி
யாழிலே தாரத்தாக்கம் என்ற பழந்
தமிழ் இசை முறைப்படி, அற்புதம்
அற்புதமான பண்களை அமுத தாசை
வாகப்பொழிந்துவந்தார். அவருடைய
வீரல்களிலே நீல வானமும், விண்
மீன்களும், பூரண சந்திரனும், போங்கு
மிற கடலும் நாத உருவிலே வந்து

சின்று உறவாடும்! அப்படிப் பட்ட
யாழ்ப்பாணர், பழந் தமிழ் இசை
அறிஞர்கள் கண்ட பூரணமான
பண்களை, பண்டிதம் என்றும், பண்
நிறத்திதம் என்றும் ஸ்ரீபராகங்க
ளாகப் பிரித்து, அகேச அபூர்வ
மான கற்பனைகளைத் தத்திகளையே
தோற்றவித்து, வான மண்டலத்
துக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்.
தூரம் தொலைவில் கப்பல்களையே
செல்லும் பிரயாணிகள் எல்லாம்
ஜாம வேளையிலே, கடல் அலைகளில்
தவழ்ந்து வரும் அவருடைய தெய்விக
இசையைக் கேட்டுமெய்யம் மறந்து உற்
பார்கள், திசையனைத்தும் அவருடைய
புகழ்பரவியது, காஞ்சிமா கரைத்திலே
ஆட்சி புரிந்து வந்த மகேந்திரவர்ம
பல்லவன் சொல்லும் இந்த யாழின்
புகழ் கேட்டது.

“மகேந்திர வர்மன் சென்ற தூந்
ருண்டியல் தமிழ் நாடு முழுவதையும்

ஒருசேர ஆண்டு வந்த மகா பராக்ரீரம
காவி. சந்தேதத்திலே பெரிய விபுணன்.
பரிவாதினி என்ற விண்ணிலே அவன்
பல புதிய இசை வடிவங்கள் வகுத்து,
அந்த துட்பங்களைப்பெல்லாம் குடுமியா
மலையிலே சிரந்தரமான கல் வெட்டுக்
களாகச் செதுக்கிக் கொண்டிருந்தான்.
குந்தரகாசியர் என்ற இசை ஞானியின்
தலைமையில், அவன் யாழின் நிறங்களை
ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில்,
மல்லிநாயக யாழ்ப்பாணரது இசை
யின் மகிமையும் அவன் சேனியை
எட்டியது. உடனே வலம்புரித்
தீவுக்கு அழைப்பு அனுப்பினான்.

“மல்லி நாயகர் பழந் தமிழ் நாட்டு
இசை ஞானத்தைத் தனக்குப்
பிள்ளும் பாதுகாக்கக் கூடிய பல்ல
சிஷ்யன் ஒருவனை காடிக் கொண்
டிருந்த சமயம் அது! அந்தத் தருணத்
திலே மகேந்திர பல்லவ மன்னனின்
அழைப்பு வந்ததும், யாழும் கையு
மாகக் காஞ்சி மாநகரத்துக்குப் புறப்
பட்டு விட்டார் பாணர்.

“பூபதி! நம்முடைய வலம்புரித்
தீவின் பாணர் இந்தத் தீவை விட்டுச்
சென்ற தூறு ஆண்டுகள் ஆடு விட்
டன. அவர் சென்ற பிறகு, அவரைப்
பற்றிய எவ்விதச் செய்தியும் நமக்கு
எட்டவில்லை. மகேந்திரவர்மன் காலத்
திலும், அவனுடைய மகன் நரசிம்ம
பல்லவன் காலத்திலும், தமிழ் நாட்
டிலே போரும் படைவெடுப்புக்களு
மாகக் குமைத்து கொண்டிருந்தன.
இந்தக் குழப்பங்களுக்கு மத்தியிலே
மல்லி நாயக யாழ்ப்பாணர் என்ன
ஆசை என்னே தெரியவில்லை, அவர்
மறைந்த வினாடியினிருந்து, இந்த
அம்பிகை சர்க்கீதியில் தெய்வ சேதத்தின்
புண்ணிய ஓர் சின்றது. தேவதை
களும், வானவர்களும் கடமாடிய
இந்தப் புனிதத் தீவிலே காசிருள் கப்
பிச்சுவிட்டது. ஏழைகாங்குத்துள்ளே
கட்டுப்பட்டு ஒளிக்கும் ஒரு ராகத்
தைப் போல, யாழ்புத்தள்ளே அலை
விசிச் கோர்த்துக் கொண்டிருந்த
இத்தக் கடலாண்டது. யாழின் இசை
சின்றபிறகு, எல்லையை மீறிப் பொருக
ஆரம்பித்து விட்டது. இந்தக்
கோவிலும் கருந் தாழ்ச் சிதைத்த

உ இசைக் கருவியும் அடங்கிய இந்தக்
கருவெட்டுகளும் புறத்தோட்டைக்கு அரு
கிலே உள்ள குழியைமலைக்கோவிலின் தீவ்
துக் காணலாம்.

ஒரு விண்ணாயப் போல, ஜீவ வரம் புடன் எல்லாம் சிதைந்து குடமும் உடைந்து கிடக்கிறது. வலம்புரித் தீவின் கலை வளம் மங்க ஆரம்பித்து விட்டது. தமிழ் நாட்டின் மூவேந்தர் களும் இன்று குறுகிய மன்னர்களைப் போல, எங்கெங்கோ சிதறிப் போய்க் கிடக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் கண்டு உள்ளம் வெந்து போய், வலம் புரித் தீவின் தேவதை விம்மி விம்மிக் கண்ணீர் வடிக்கிறது!"

இவ்வாறு சொல்லி முடித்ததும் பெரியவரும் விம்மி விட்டார்! எதிரே யிருந்த பூபதி யோ, அப்படியே உடலும் உள்ளமும் உருகிக்கொண்டே பாதையில் அசைவற்று இருந்தான்.

"என்ன பூபதி! நீயும் உவலியில் ஆழ்ந்து விட்டாய். தேவதை அழுவதை நம்பவில்லை என்று சொல்லி விட்டு, இப்பொழுது ஏன் இப்படி உருகி உட்கார்ந்து விட்டாய்?" என்று கேட்டார் பெரியவர். சித்திராங்கன் சொன்னான்:

"வலம்புரித் தீவுக்கு ஒரு காவல் தெய்வம் இருக்கிறது என்றும், அது நான் வரும்பொழுது கண்ணீர் வடிக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள்! அதை நம்பினாலும் நம்பா விட்டாலும், நிச்சயம் தமிழ்த் தெய்வம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது கண்ணீர் வடிக்கவேண்டுகிறது என்பதை நம்புகிறேன். தெய்வத் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தர்களும் கண்ட புனிதக் கணவு, இப்படிச் சிதைந்து போவதை எண்ணித் தமிழ்த் தாய் நிச்சயம் கண்ணீர் வடிக்கிறாள். அதை நம்புகிறேன். தமிழ் நாட்டின் பழம் பெரும் இசைக் கருவியான பேரியாழ், எந்தவிதமுட இரத்தத் தீவினிருந்து நீலவியதோ, அந்த வினுடியே கலைமாசி, கலைத் தெவி

யும் இங்கிருந்து கடலுக்குள்ளே குதித்து விட்டான். நிச்சயம் நம்புகிறேன். அதோடு மட்டுமில்லை. நீலம் மறைந்த அர்த்தக் கலைமகளை மீண்டும் இந்தத் தீவிலே கொண்டு வந்து நீலை நாட்டி, அவளுக்குக் குடமுழுக்குச் செய்து, விழா எடுக்க வேண்டும். அதன் அவசியத்தையும் உண்மையை யும் நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன்!"

இப்படிச் சொல்லும் போது சித்திராங்க பூபதியின் உடம்பெல்லாம் பதறியது.

"குமாரா! இதனால் தான் இந்தப் பக்கம் உள்ள வரவேண்டாம் என்று உன் தாயார் தடுத்தார்கள். இதனால் தான் நீ இந்தக் ஏன் வந்தாய் என்று ஆரம்பத்திலேயே நானும் உன்னைக் கேட்டேன்!" என்றார் பெரியவர்.

"ஏன் வரக்கூடாது? ஏன் என்னை நீங்கள் தடுக்க வேண்டும்?" என்று வேலத்தோடு கேட்டான் சித்திராங்கன்.

"நாசிம்ம பல்லவன் காலத்திலும், அதற்குப் பிறகு வந்த பல்லவர் காலத்திலும், பின்னர் 'வாத்திய வித்தியாதரன்' என்ற பெரிய புப் பெயரோடு

விளங்கிய சாஸ்திரிமன் காலத்திலும், காஞ்சியிலுள்ள ஆராய்ச்சிதொடர்ந்து நடந்தது என்று தெரிகிறது. அந்தப் போராளிகளின் ஆர்மிக் காலத்தில் கங்குலிமா நகரத்துக்குச் சென்று இந்த விண்ணாயக் கண்டு பிடித்து, மறைத்துச் சென்ற யாழிசையை, மீண்டும் வலம்புரியிலே கொண்டு வந்து நீலைந்துத்த வேண்டும் என்ற கோர்த்தோடு, கடல் கடந்து போன உனது குலாதிபதிகளும், உன்னுடைய தாயார்களும் பாதி. ஆனால் அவர்களில் யாரும் இந்த வலம்புரித் தீவுக்குத் திரும்பி வரவில்லை. இன்றோ பல்லவ மன்னன் பரமேசுவரவரமன்

பட்டத்துக்கு வம்சம் இல்லாமல் இறந்து விட்டாலும், காடு குழப்பமாக இருக்கிறதாம். இந்த நிலையில் பேரி பாகழக் கவனிப்பார் பா? பழம் தயிர் எட்டின் பேரி பாகழ யுடீ அதன் புனிதமான இசையை யும், இனி மறந்து விட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் தான் உங்கள் இங்கே வர வேண்டாம் என்று அரசியால் தடுத்தார்கள். அதனால்தான் நீ இந்தப் பாகழயின் பக்கம் வருவதை ஏதும் விரும்பவில்லை!" என்று சொகத்தோடு கூறினார் மந்திரனாவகம்.

"பெரிபவரே! என்னுடைய வார்த்தைகளைக் கொஞ்சம் பொறுமை போடு கேளுங்கள். வலம்புரித் தீயின் அரசியால் என்னுடைய தாயர் என்பது சாமான்யமான உண்மை. நான் என்ற சாதாரண நிலைமை மறந்து விட்டு, நான் இந்தத் தீயின் மகாராணி என்ற மகத்தான உண்மையை அவர்கள் எப்போதும் மனத்தில் நினைவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு தாய்க்கு மகன் என்ற ஒரே கவலைதான். ஆனால் ஒரு அரசிக்கோ குடிமக்கள் என்றும், தன்னுடைய காடு என்றும் தான் கவலை. என்னுடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட வலம்புரித் தீயின் பேரரசி. அவளுடைய மீன்கள் பார்த்ததை மறந்து விட்டு, ஒரு பேரரசியின் கடமை என்ன என்பதை என்னிடம் பார்க்க வேண்டும். அப்படி அவன் என்னிடம் பார்க்கும்படி செய்வ வேண்டியது. மந்திரனாவகமாவே உங்களுடைய முழுமுதற் கடமை. புரிக்கிறதா?" என்று சேற்றத்தோடு கேட்டான் பூபதி.

"சித்திராங்கா! என்ன பேசுவாய்? தயிர் எட்டு வானத்திலே இன்று ஒருமேகங்கள் குழந்து கொண்டிருக்கின்றன. காஞ்சிபுரத்திலே பட்டம் குடுவதற்கு ஆள் இல்லாமல் மறைந்து விட்ட பரமேசுவர வர்மனோடு, சிம்மலிங்கனுடைய பரம்பரையே சின்று போய் விட்டது. இந்த நிலையில் பொது மக்களும், பிரதானிகளும் கூடி வாரோ ஒரு தாயாதிச் சிறுவனை அரசனாக முடிசூட்டுகிறார்கள் என்று நாகபட்டினத்திலிருந்து வந்த ஒரு கடல் வணிகர் சொன்னார். காடு முழுவதும் ஒரே கொந்தளிப்பாக

இருக்கிறதாம். சேர சோழ பாண்டியர்கள் எல்லாம் பல்லவப் பேரரசை வீழ்த்துவதற்கு இதுதான் சமயம் என்று ஒன்று சொல்கிறார்கள். சித்திரமாவன் என்பவனுடைய குழந்தை வேறு அந்தப் புதிய அரசர் சிறுவனுக்கு ஏதேனோ வஞ்சக வலை விரிக்கலாம் என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். காடு முழுவதும் ஒரே பயத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறதாம். சனாத்தியர்கள் வேறு தயிர் எட்டின்மீது படை கொடுப்பதாகப் பயமுறுத்துகிறார்கள். இத்தனை குழப்பமான சூழ்நிலையில் நீ சந்தம் போசித்துப் பாராயல் என்ன சொல்வாய்?" என்று பதறினார் பெரிபவர்.

"சொல்கிறேன், கேளுங்கள் என் சொல்வதை. இந்த வானமும், இந்த நிலம் உடனும், இந்தப் பெண்ணிடம் சித்திரமும், இதோ பாழடைந்து விடும் இந்தக் கோவிலும் எட்டி, இதோ சத்தியம் செய்கிறேன். மந்திர நாவகமே! வலம்புரித் தீயின் கவிச் செல்வமாவிய அந்த பாகழ நான் மீட்டுக் கொண்டு வருவேன். அந்த பாகழின் இன்னிகை இந்த வலம்புரித் தீயிலே ஒலிக்கத் தொடங்குகிற புண்ணிய வேளையிலேதான், இந்தச் சித்திரங்கன் இந்தத் தீயின் அரசனாகப் பட்டம் குடுவான். அவனை 'சென்று வா' என்று அழைப்பவார் மந்திரனாவகம். அவனுடைய செந்தியிலே குங்குமத் திலகம் இட்டு, 'பாமோடு மீண்டு வா, குழந்தாய்!' என்று அவனைக் கப்பலேற்றுவான் அவனுடைய அங்கீகரிக்கப்பட்டவன். இது உறுதி. இது சத்தியம்! பாகழ மீட்டிக்கொண்டு வருவதோடு, வலம்புரித் தீயு இப்படி ஒரு பரிதாப நிலையை அடைந்ததற்கு உண்மையான காரணம் என்ன என்பதையும், பருத் ததியோடு தெரிந்து வருவேன்."

மந்திர நாவகத்தின் வலது கையிலே தனது வலது கையை ஒய்விப்பது உறுதி செய்தவாறு, மறு பக்கம் திரும்பிப் பாகழனையே துள்ளிக் கொண்டு ஓடினார் சித்திராங்க பூபதி.

"குமாரா! எங்கே ஓடுகிறாய்?" என்று பதறி எழுகார் பெரிபவர்.

திரும்பியே பாராயல் பாகழனையே குதித்தோடிய இளவரசனின் மோனியிலே, ஒலிக் கற்றைகளைச் சிதறியது சித்திரகார்த்தன். (தொடருக)

பாக்யசாலிக் குழந்தை! அனுபவமுள்ள அப்பா!

குழந்தைகள் நோய்கள் கவலை தரும்
பல நாட்கள் எப்போதும் துன்பங்கள்
பேசும்படி உலகம் காட்டுக. அப்பா
குழந்தை எவ்வளவு பெருமை! அந்த
குழந்தையின் உயிர் தந்தை அந்த
குழந்தையின் உயிர்.

Johnson's

ஜான்சன்ஸ் பேபி பவுடர்

இவ்வகை எந்தவித காய்ச்சலையும் தடுக்க
கூடியது. பித்தலை எழுதுவது, உடல்
பெருக்கல், பித்தலை, காய்ச்சல், காய்ச்சல்
இவை அனைத்தையும் தடுக்க கூடியது.
பெரிய பெண்களும், சிறிய பெண்களும்
பெரிய பெண்களும், சிறிய பெண்களும்
பெரிய பெண்களும், சிறிய பெண்களும்

ஜான்சன்ஸ் பேபி பவுடர்
பி.டி. 1977, பி.டி. 1977, பி.டி. 1977

18, 1977

ப்ளிட்

**வீட்டிலுள்ள பூச்சிகள் எல்லாவற்றையும்
கொல்லுகிறது!**

பிவி'கள் ஆறு சதிகளாகத்தான் கலப்புப் பொருள்கள் செய்து வந்தன. ஒத்துப்போனது இவ்வகை இனத்தை வேகம் வேராததால் அப்படி உத்தேசித்து நிச்சயமாகப் போகவில்லை என்பது. இவ்வுருக்கள் பிவி' முதல் மழிப்புக்குப் பொருளாக விவரமுதல்தான். தீயங்கள் சேர்வதற்கும் ஒன்று உதவி அளவிற்கும் பிவி' அகலப்படுவதால் அக்குப் பகுதியைப் போக முடியாதது.

[illegible]

புதிதில் உபயோகிப்பதற்கு பத்திரிகை சில குறிப்புகள்

புத்தகம் எழுப்பும் முறை குறித்துள்ள சட்டமேலாண்மை சபைத் தீர்மானம் தாக்கீதமாகப் போடப்பட்டது.

உதவிய பொருளாகியிருந்த பீட்டிங் தங்கியே கையாடல்
இது பரிசீலனாகத் தீர்வு காணப்பட்டது. ஆனால் உதவிய ரூபாய்
செலாவணியாகியிருந்தது.

பேட்டை, தென்மேற்குமேல் கதவுகளைவும் இரண்டாகவும்
பாதுகாக்க—இது பேட்டை நிறுவன சிறுமி பாதி
சேதி பங்கு உதவிவாணிமுதல்.

அமலாசனத்துக்கு, டாக்டர் அனத்துக்கு (இந்தியத் தொழிலாளர், இந்தியத் தொழிலாளர் புரட்சித் தலைவர், உத்தரவிடப்பட்ட, உத்தரவிடப்பட்ட)

மாநில-மாநகர ஆய்வுக் குழு (மாநில-மாநகர ஆய்வுக் குழு இலாகாவின் கீழ் செயல்படும்)

கோகலே மன்றத்தில் பேராசிரியர் கல்கி

பேராசிரியர், மகாசபை, தொகுக்கும் மொத்திக்கும் உரிய தொண்டாற்றியவர்கள். இப்போதே மறக்காமல் இருப்பதற்காக, அவர்களுக்கு நூபுரத்தின்மீது நினைவுப் படங்களைத் திறப்பதும் தொண்டாற்றி மனித குலத்தின் வர்த்திக்கும் வழங்கும்.

ஒரு தலைமுறையாக இரு வருஷப்படத்தைத் திறப்பதால் அருளுடைய பேரறிவுரைப் பரப்புவதற்கும், சீர்ப்படுத்துவதற்கும் மகாசபை, ஒரு பேரறிவுரை இருக்கும்.

ஒரு பேராசிரியருடைய படத்தைத் திறந்து வைத்தால் பொது மக்கள் எல்லாரும் அவருடைய உக்கிர அறிவுமையி் படிக்கும்படி தாங்களும் எப்படியும் சந்தேசிக்கிறார்கள்.

இதேவா வாரத்தில் சென்னை ஓம், எம். ஐ. ஏ. அறையத்தில் சார்பில் கோகலே மன்றத்தில் பேராசிரியர் கல்கியின் திருவருவப் படம் புதுக்கோட்டை எம்.ஐ.ஏ. திரு மகாசபை, அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இந்தத் திருவருவப்படத் திறப்பதற்கு மிகச் சிறப்பாக கவனப்பெற்றது. உத்தேசமும் மத்தேசமும் உடனடியில் தீர்மானம் வந்து உடையிருந்தனர். திருவருவப்படத் திறப்பு விழாவுக்கு சாஜாஜி அவர்கள் தலைமை தாங்கித் திறந்தனர்.

சாஜாஜி அவர்கள் திரு மகாசபை அவர்களைச் சேபிக்கு அறிமுகப்படுத்திய விதத்தை மறக்கவே முடியவில்லை. "என்கமணி, கல்கி, நான், மகாசபை எல்லாரும் தமிழ்த் தெய்வத்தை வழிபடும் ஒரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள். அதாவது வேறுபாடு இல்லாத உரை கோஷ்டியுடைய கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள். என்கமணி அவர்களுடன் மகாசபை இவர்களைக் கடையிற் றாழ்த்தினார். கல்கியின் எழுத்துக்களை அனுபவித்து எளித்தவர். அவர் கல்கி படத்தைத் திறப்பது மிகப் பொருத்தமானது" என்று உத்தேசித்தார்.

திரு மகாசபை சிவன் பேராசிரியர் கல்கியின் படத்தைத் திறந்து வைத்து விட்டு இவர்களைக் கௌரி சிவியை அருமைவாய் கொற்றப்பாசிரியர் திறந்து, அவருடைய பேரறிவு தயிற்சும்மையின் பீடப்பட்டு கொண்டு எத்தனை எத்தனை பேர் உருவங்களுடன் பலன் வந்தது. கல்கியின் தமிழ் கவையின் உருவ வந்ததைச் சேபியோர் கல்கி அனுபவிக்கும் வண்ணம் எழுத்துக் கூறினார். சாஜாஜியின் தொடர் பினும் கல்கியின் இயக்கமும் தமிழ்ப் பண்போடு உயர் எளித்ததை, சாஜாஜி மன்றின் முத்திரையோடு உருவ வரைவுகளை அப்படி அப்படியே எழுத்து தாண்டு கொண்ட கல்கியின் வந்ததை சிவனோடு காட்டினார். கல்கி தம்முடைய உரை பாத்திரங்களுடன் ஒன்றி நின்று உருவ உருவமையும் அற்புதமாக எழுத்துக் காட்டிப் போனார்.

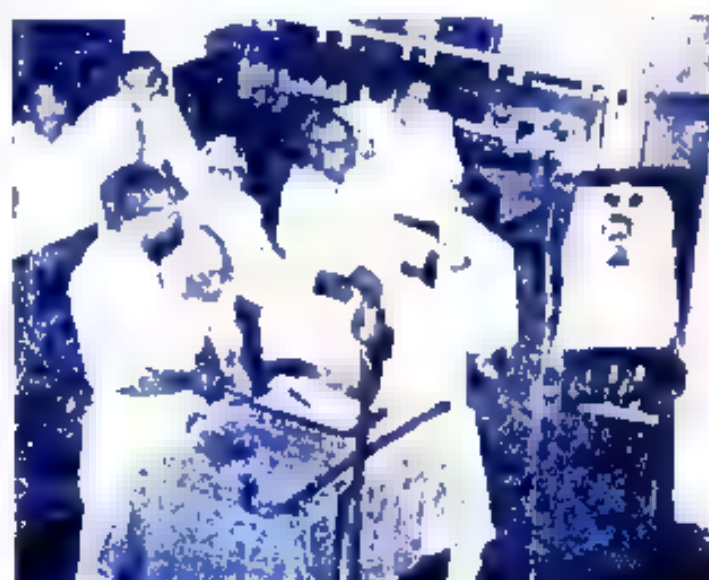
தமிழ் மொழியின் அழகு, அதில் மக்கள் இடக்கும் அறிவுமையான பாவ உணர்ச்சிகள் எல்லாம் திரு மகாசபையின் பொருள் பெருகி விளையாடவதைச் சேபியோர் பெருமகனாக எளிது மகிழ்ந்தனர். கவையோடு ஒரு விஷயத்தைக் கூறி முடித்தார்.

"கல்கி ஆரம்பித்த 'கல்கி'ப் பத்திரிகையில் ஆசிரியர் இப்பொழுது தொடர்ந்து பணி பாற்றுபவர் என்கமணியின் மகிழ்ச்சி வளர்த்து வைத்தார். சாஜாஜியின் அடிக்கவட்டப் பின்பற்றும் திரு சோழ அவர்கள், பேராசிரியர் கல்கியைப் போலவே தமிழுக்குத் தொண்டாற்றும் ஆற்றலுடையவர். திரு சோழ ஒரு சித்திர கவிஞர். அவரை ஆசிரியராகப் பெற்ற 'கல்கி'ப் பத்திரிகை கல்கி அவர்களின் இவ்வித வர்களை மேலும் மேலும் வளர்த்து வரவேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

சாஜாஜி அவர்கள் தம்முடைய முடிவாகியும் தமக்கே உரிய கவையையும், இடக்காலும் சிறந்த அழகோடு உருவம்களாகப் போனார். எழுதும் எழுத்தில் எளிமைவும், தெளிவும் இருப்பதற்குத் தெளிவான எழுத்துக்கள் அவசியம் என்று வற்புறுத்தினார். புதுப்பெற்ற கோகலே மன்றத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய தெய்வத் தலைவர்களின் திருவருவப்படங்களின் வரிசையில் கல்கியின் திருவருவப்படமும் சேர்த்துத் தம்முடைய மகிழ்ச்சியைத் தெளிவித்துக் கொண்டார்.

கோகலே மன்றத்தில் பேராசிரியர் கல்கியின் திருவருவப்படத்தைத் திறந்து வைக்கும் திருப்பணியில் பெரு குவந்தி செல்வ அம்பலம் பாராட்டுகிறார். கோகலே மன்றத்தில் திறந்து வைத்திருக்கும் பேராசிரியர் கல்கியின் திருவருவப்படம் அங்குக்கு ஒரு சூரப வர்த்தமக விளங்குவதோடு, தமிழ்ப் பண்பைத் தமிழ் மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கும் அறிவுறுத்தியது இருக்கும்.

பேராசிரியர் கல்கியின் திருவருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்து உணர்ச்சியோடு திரு நான், மகாசபை பேரறிவுரை அருகில் சாஜாஜி அபரித்திருக்கிறார்.

நெய்வேலியில் கருப்புத் தங்கம்

4. நிலக்கரி கண்ட விவசாயி

பிழிசூர் ஆண்டுக்கு முத்துச் செல்வம் ஒக்காடு மாவட்டத்தில் ஓர் அற்புதம் கண்டது. நெல்லுக்காடு மாவட்டம் உட்கார் தாலுகா, குறிஞ்சிப்பாளையம் கோட்டை ரெவின்யூ பிராமத்தில் ஒரு விவசாயி தம்முடைய நோட்டத்தில் கிணறு நோண்டினார். பார்த்த விவசாயி! ஜம்புலிங்க முதலியார் என்று பெயர் கொண்ட ஊர்க்கும உழைப்பும் சிறந்தது. தமிழ் நாட்டின் பண்பு மிக்க மத்தியதர விவசாயிதான். ஜம்புலிங்க முதலியார் தாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுத் தோண்டும் கிணறுக்குள்ளிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்தார். அவர் எதிர்பார்த்தது வீண் போயிவிட்டது. தண்ணீர் மட்டும் கிடைக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டின் எதிர்வயத்தானபே மாற்றி அமைக்கும் கிணறுப் போகும் அல்லவா கிடைப்பதற்கு வேண்டிய அறிவுரைகள் தெர்ப்பட்டன. தண்ணீரில் கந்தக நாற்றம் விரிபது. பெட்ரோல் மணம் கமழ்ந்தது. அதன் விதமான மணம் கிடைத்தது. அந்த மணம் குடம் சிறு சிறு கரித் துகள்களையும் அடப் பட்டன. இந்த கிண்திரங்கண்டெய்வாய் பார்த்த திரு ஜம்புலிங்க முதலியார் கிணறுதல் போனார். அவர் ஊட்டாரா, கிணப் பெயர் அநியமப் போகுகா! என்று பிடித்து விட்டோம் என்று! தம்முடைய கிணற்றில் கிடைத்த கிண்திரப் போகுகா! விஷயமாக அநியமங்களுக்குத் தெரிவித்தார். அநியமங்கள் இதைச் சென்னை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தனர். சென்னை சர்க்கார் இங்கிலாந்து சர்க்கார் பூமிப்ப ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு விஷயத்தை அறிவித்து ஆராய்ச்சி செய்வத் துண்டினர்.

பூமிப்ப ஆராய்ச்சியாளர்கள் ரெவின்யூக்கு வந்தனர். ரெவின்யூவில் ஜம்புலிங்க முதலியாரின் கிணற்றைப் பரிசோதித்தனர். அநியமப்பட்டுப் போய் விட்டனர். ஆகா! சில கிணர் அல்லவா இருக்கிறது. கருப்புத் தங்கம் அல்லவா கிடைக்கும் போலிருக்கிறது என்று விபரம் போனார்கள். உடனே தங்கம் ஆராய்ச்சியாளருடைய ஆய்வித்தனர். 1945-ம் ஆண்டு 1952 வரை ஏழு ஆண்டுகள் இடைவிடாமல் ஆராய்ச்சிகள் கடைபெற்றன. ரெவின்யூவில் பல இடங்களில் பூமிநயம் குடைய

ஆய்வித்தனர். பத்தடி இருபது அடி ஆழமான குடைத்தார்கள்! இங்கு! முத்தான அடி, முத்தான ஜம்புலிங்க அடி என்று பூமிநயம் குடைத்தார்கள். முத்தான ஜம்புலிங்க அடி ஆழத்துக்கு இரும்புக் குழாய்களைப் பூமிக்குள் இறக்கினார்கள். முத்தான அடிக்குக் கீழே இருக்கும் சிலக்கரிபைத் தோறும் வரையிலும் அந்தக்குக் கீழேயும் எங்கெங்கான விதமான மண் வகைகள் இருக்கின்றன என்று ஆராய்ச்சி செய்ப ஆய்வித்தனர். இங்கான ஒரு இடத்தில் இரண்டு இடத்திலாவது ஆராய்ச்சிசெய்தனர்! மொரீ முத்தானகிரு மேற்பட்ட இடங்களில் பூமிநயம் குடைத்து குடைத்து ஆராய்ந்தனர். முத்தான அடி ஆழத்துக்கு இரும்புக் குழாய்களை இறக்கி ஆராய்ச்சி செய்தனர்.

பூமிக்கு அடியில் முத்தான அடி ஆழத்துக்கு குழாய்களை இறக்குவது என்ருல் சாதாரண விஷயமா! அறிதும் முத்தானகிரு மேற்பட்ட இடத்தில் குழாய்களை இறக்கினார்களெனில் எப்போத்பட்டாராதின என்பதைக் கற்பனைசெய்து பாருங்கள். பூமிநயம் குடைத்து அகலிக்குத் மண்ணை எடுப்பதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் என்னும் மேஷனட்டிமிக்குத்தான் வர வேண்டும். அப்பொழுது புத்த காலமானதால் குழாய்களை இறக்குவதற்கு வேண்டிய எவ்வளவு பணத்தையும் பரிசீலிக்கும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் பூமிப்ப ஆராய்ச்சி பள்ளிகள் முயற்சியை சிறுத்தன்கிலும். நம் முடைய நாட்டிலேயே பூமிநயம் குடையதற்கு வேண்டிய அலகுக்களைத் தயாரித்து எப்படியாவது திறுக்கணக்கான குறிக்கிற இறக்கிப் பணத்தையான ஆராய்ச்சிசெய்து எடுப்பட்டுப் பல உண்மை விளக்கம் என்று பிடித்தனர். முத்தான அடிக்குக் கீழே கிணறுப் போகுகா! சிலக்கரி இருப்பதைத் தெரிந்து சர்க்காருக்கு அறிவித்தனர்.

பின்னர் சிலக்கரி எவ்வளவு இருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தனர். ரெவின்யூவில் எவ்வளவு சதா கமல்களுக்குப் பட்டிந்து கிடக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்தனர். ரெவின்யூவில் திறுக்கணக்கான குறிக்கிற இறக்கிப் பணத்தையான ஆராய்ச்சிசெய்து எடுப்பட்டுப் பல உண்மை விளக்கம் என்று பிடித்தனர். முத்தான அடிக்குக் கீழே கிணறுப் போகுகா! சிலக்கரி இருப்பதைத் தெரிந்து சர்க்காருக்கு அறிவித்தனர்.

புத்தான பூமிப்ப ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்த சென்னை சர்க்காரை எவ்வளவு புகழ்ந்து பாராட்டினாலும் தரும்.

"என்ன! சென்னை சர்க்காரைப் பாராட்டுவதா! இந்தக் காரியத் துக்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேல் காலம் கடத்திய சென்னை சர்க்காரைப் பாராட்டுவதா!"

ஆமாம். எட்டு ஆண்டுகளுக்குள் இந்த அற்புதமான சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார்களே என்று பாராட்டத்தான் வேண்டும். சாதா

பூமிநயம் குடையும் பணக்கார அங்குசம்

பாண்டித்திரத்திற் பாய்
போவதா பித்தராய் அதர்
லுப் பிணர்' வந்தது வெறு
மதிப்பிற் றவரீத்து வேல்
தொடர்வதற்குப் பவ ஆண்டு
ண் டு வதவதற்கு வந்து
வந்து பந்த வகுக்கும். அப்
படி இருக்க சிவன் எங்கும்
தவறிய வகையுப் புகை. அந்
தும் வெவ்வேயிற் சிவன்
இருக்கது என்று பவ ஆ
செய்யப்பட்ட போதுடன். அந்
தும் எத்தனையோ வடி ஆகுந்
தற்குக் கீழ் வடிவவழி
அவ்வழி வதி சிவன்
தவறாதது வேலை இருக்கும்
சிவன்வழி வந்து இருந்து
அதை எடுப்பதற்கு வேண்டிய
பின்புத்தவரும் ஏழு வட்டு
தவறாமையுக்குவாழ்வோடு
விட்டாக வந்து வது
வடிவவழி பாண்டித்திரத்திற்

ШКОЛЬНИК

வினா: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்தவிதம்
 எழுப்பும் உதாரணத்து
 வகுப்பினைக் காட்டுக. அது
 என்ன?

மன் உறுது உன்னைதான்
மன்புத தெய்வம் சிவந்தன்
தாருத்துரு தெய்வம் போய்
பாற்ற போது சிவ மன்னுத
தெய்வம் தெய்வம் உறுது.

1. ஆதாரமாக எழுதியிருக்கிற
கதை எந்தெந்தவற்றை 2. ஆதாரமாக
குறைவு என்ன அல்லது அதிகம்.
3. உபயோகத்திற்கு 4. எழுதியவரின்
நினைவிற்கு 5. எந்தெந்த கதைகளில்
உள்ளது, எந்தெந்தவற்றில் எந்தெந்தவற்றை
உள்ளது என்று சொல்லுவதற்கு.

காஸ்ட்ரால் வெற்றிகள்

உலகத்தைச் சுற்றிலும்

மார்ச் 1956

ஆர். ஏ. எம். சர்வதேசப் பந்தயத்தில்
பூண வெற்றி பெற்றது

வெற்றி பெற்றவர்: எல். ஓ. சிம்ஸ், ஆஸ்டன் மார்ட்டின்
மேயுடன் சப்: ஏஞ்ஜலா பால்ப்ரே, ஆஸ்டன்
ஆஸ்டன்களின் உம் வெகுமதி

பிப்ரவரி 1956

ஸெஸ்டியியஸ் பந்தயத்தில்

பூண வெற்றி பெற்றது

மெஸர்ஸ் ஸ்காக் & மால் - மர்ஸிடெஸ்

வெற்றி பெற்றவர்கள்

காஸ்ட்ராலையே

உபயோகித்தனர்

எண்ணெய்களில் மிகச் செறிந்தது

ஸி. எம். நேவ்ஸ்பீல்ட் & சம்பெனி, லீமிடெட்
இந்தியாவில் இலாகாவில்து. அடுத்தவர்கள் மோதலு மையத்திலும்து

முடி துண்டு வாகனம் துண்டு முத்திரை எந்தவாறு

[illegible]

கவந்திரி
மொழிஞ்சல்
காஸ்டர் ஆயில்

Abstract *Background:* The purpose of this study was to determine the prevalence of self-reported depression and anxiety among a sample of young adults in the United States. *Methods:* Data were obtained from the 2004 National Survey of Adolescent Health, a nationally representative survey of adolescents and young adults. *Results:* The prevalence of self-reported depression was 10.3% and the prevalence of self-reported anxiety was 11.2%. *Conclusions:* The prevalence of self-reported depression and anxiety among young adults in the United States is high. *Keywords:* Depression, Anxiety, Prevalence, Young Adults.

Copyright © 2006 John Wiley & Sons, Inc.

வளரும் குழந்தைகளின்
பேரறிப்பிற்கு திந்தியமாமலாதது

[illegible]

விடோபெரின்

Copyright Clearance Center

தேவையம் புட்டோர் : 35/37, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

தழம்பத் தண்ணீர் ஓடிய காட்சி ஏதோ இக் கிர ஐய மடுக்கிற ஐயக் காட்சி போல இருந்தது. ஒரு வரிசைக்குப் பத்துக் குழாய்கள் வீதம் இரண்டு வரிசைகள் இருக்கின்றன. ஒரு குழாய்க்கும் இன்னொரு குழாய்க்கும் தாது அடி இடைவெளி வீழ்ந்தது. ஒரு வரிசைக்கும் அதன் எதிர் வரிசைக்கும் இருதாது துன்பது அடி தாது இருந்தது. இவ்வாறு ஆரீயம் அடி தாது வீசுட சதா இடத்துக்கு இருபது குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. இந்தக் குழாய்கள் எல்லாம் பூமிக்கு அடியில் ஈரணாறு அடி ஆறும் செலுத்தப் பட்டன. இப்பொழுது பரிசுறு குழாய்கள் தாது தண்ணீர் இறைக்க ஆரம்பித்தன. கிணரிக் அடுத்த ஈரண குழாய்களும் வேகம் செய் ஆரம்பித்தன என்று கூறினார்கள்.

இந்தத் தண்ணீர் இறைப்பு வேகம் தாது காட்சித் தொடர்ந்த கடைபெறும் என்று தெரிவித்தனர்.

இதற்கு மத்தியில் ஐந்து கிமீவுத்துக்கு ஒரு மூலை சங்கு முழங்கிக் கொண்டே இருந்தது! "ஏன் இப்படிச் சங்கு ஊதுகிறது?" என்று ஒரு பத்திரிகைப்பாளர்.

"இந்தக் குழாய்கள் தண்ணீர் இறைக்க ஆரம்பித்தவுடன் பூமிக்கு அடியில் உக்கர தண்ணீரின் சக்தி குறைகிறதோ இல்லையோ! அது எப்படிச் குறைகிறது என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக இப்பெரிசுறு சிக் கைமிகைக் கற்றைய்க்குள் எண்ணற்ற ரோதிகைக் குழிகள் இக்கிணரத்திலிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு குழிக்கு அருகிலும் ஒரு ஆள் இருப்பார். ஐந்து கிமீவுத்துக்கு ஒருமூலை சங்கு ஊதும் போதும் அவர் அந்தக்

குழியின் அளவு வட்டாவை விட்டுத் தண்ணீர் மட்டம் குறைவதைக் குறித்து கைப்பார். ஒவ்வொரு ஐந்து கிமீவுதும் கிட்டாய் குறித்து கைப்பார் ஒவ்வொரு பூமிக்கு அடியில் தண்ணீரின் சக்தி எப்படிச் குறைகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அதற்கேற்ப கிமீமூலைய ரோதிகைகளைப் பொருக்க முடியும்" என்று.

"இந்தக் காட்சிப்பத்துக் கொண்டார் பத்திரிகைக் உதவி கெடையோ?"

"ஓ! இருக்கிறதோ! இதோ தண்ணீர் இறைக்கும் குழாய்க்கு அருகில் அதுபோன்ற மத்தியம் இருக்கிறது. இது இரவு பகல் இருபத்து ஐந்து மணி ரோதும் தண்ணீரின் சக்தி குறைவதைக் குறித்து கைக்கும். ஆனால் இது போன்ற பத்திரிகைகளை எல்லா இடங்களிலும் பொருத்தி வைக்க முடியாது. அதனூட்தான் ஆவாய்க்கு ஆட்சியியை சிபரித்திருக்கின்றோம்" என்று கூறினார் அறிஞர்.

அறிஞரின்மீடம் இந்த விவரமான பெயர் கைப் கெட்டுத் தெரிந்த வேண்டித் துரத்திச் ஐக்கட்டிடம் கிணரத்து கிணர இடத்துக்குச் சென்றோம். மண்ணப் பொன்னுக்கும் உறையும் மானி மக்கை தங்கம் குடுப்பத்துடன் வந்திருந்த இந்தத் தண்ணீர் இறைக்கும் காட்சி கைப் பார்த்து அறிவித்த கிணரன்.

7. பாம்புகள் ஐக்கிரகை!

இந்தக் கொமத்து மக்களைப் பார்ப்பதற்குச் செல்லும்போது வழியில் சிறு பலகை அகிலம் கொண்ட எழுத்தில் "பாம்புகள் ஐக்கிரகை!" என்று எழுதி விருத்தததப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டோம். அந்தப் பலகையின் "இரவு ரோத்திய வேலை பார்த்தும் தொழி லாளர்களை! உண்டான அலை விசித்துக் கொண்டு வேலை செய்யுங்கள். பாம்புகள் அறிமய!" என்று ஆக்கியதில் எழுதியிருந்தது. கிணரத் தன்பிது முக்தாது அடி மண்ணையும் தனக்கு அடியில் பங்குதக் சக்தி கொண்ட தண்ணீரையும் கைத்துக் கொண்டிருப்பதுடன் தாத்துக்கண்ணாறு விஷப் பாம்புகளையும் அல்லா கைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பாம்புகள் மண்ணுக்குள் மறைத்து விட்டுகூடியும் கண்ணுக்கே தெரிவாறாம். சட்டென்று வானக் கண்ணிப் பிடித்துக் கடித்து விடுமாம். ஏராளமான இரத்தம் கடித்த வழி பாக வெளியே வந்து எண்ணெய்க்கோ ரோய் கை உண்டாகி விடுமாம். அல்லாவு கொடிய விஷமூல்கள் பாம்புகள் கைக்கித் திடலில் கிணரத்தி விட்டுக்கின்றன. இப்பொழுது முகம் இருக்கிறபொழுது அறிவாள பாம்புகள் இவ்வை என்றுக் கண்ணாறுக் கொண்டு விட்டோம் என்றுக் கொண்டுக்கண். இந்தச் செங்கி மறைத்துக்குச் சற்று ஆறுதலா விருத்தது.

"பாம்புகளுக்குப் படைவும் கடுக்கும்" என்று பழமொழி. ஆனாலும் அந்தப் பாம்பையும் கைக்கியம் செல்லாமல் இரவு பகல் என்று உறழ்த்த வரும் பாட்டாளி மக்களின் ரோஞ் கதறலையும் போதாந் திப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். உண்மையான தொப்பித் தன்குலம் இப்படி அல்லா இருக்க வேண்டும்!

கொமத்து மக்கை மெருக்கி அவர்களின்மீடம் கைக்கிணரப் பற்றிக் கெட்டோம். பாங்கம்! ஏழை மக்கை அதன் அருமைகளைத் தெரிந்து

மிக எகிப்பத்திய கருவிகள்
மிகச்சிறந்த கொலை

பெர்க்கின்ஸ் P-6 மூலம் எஞ்சின்களுக்குத்

தேவையான

ஸி.ஏ.வி. ப்யூவல்

இன்ஜெக்ஷன் பம்புகள்
மற்றும் ஸ்பேர் பாகங்கள்

ஜார்ஜ் ஓக்ஸ் கம்பெனியிலிருந்து உடனடியாக
இவைகளை நீங்கள் பெறலாம்

சி.ஏ.வி. ப்யூவல் இன்ஜெக்ஷன் பம்பு அசெம்பிளியை, ஹர்னர், எப்லிக், லிமிட். பம்பு, பிரி-பிரெட், மற்றும் ப்ரூயர் அடங்கியவற்றை, இது உபயோகப்படுத்திவரும், மிகுந்த சக்தியையும் களிப்பதற்கு ஏற்றவாறு பிரதமக் குகைதரிக் கமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெலிகர் வால்வு, லாஸ்ட், எலிமென்ட், உபபரம் ஓதலிடைவை போன்ற கம்போ பாகங்களும் எதெந்தமாதிரி கிடைக்கும், உங்களுக்கு அநுகூலமளிக்கும் ஜார்ஜ் ஓக்ஸ் விவரப்பார்வைக் கண்டு விவரம் விசாரிக்கவும்.

ஜார்ஜ் ஓக்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

இந்தியா முழுவதிலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட

'போர்ட்' லிசிபொகஸ்தர்கள்

பி.பி. கமின்ஸ் ரோடு, பம்பாய் 6

EO 3351 1A1

விவள்ளித்
தினா

ரீகார்ட்டு

காந்தன்

அவ்வாய் பிராட்டியார் இப்பொழுது இருப்பதாக கவத்துக் கொள்ளுவோம். அடி போற்பெருமான் அவர் மூன் தோன்றித் தம் மீது வலியை பெறு விரும்பிக் கொள்வான் போட்டிருந்தால் தமிழ் மூதாட்டி எத்தகைய பதில் அளித்திருப்பார் என்று மனோரத்தின் ஓரி கவலித்துப் பார்க்கிறேன். என் மனக் கண் மூன் அவர்கள் இருவருக்கும் இடையே சீக்கிரம் ஏற்பாடினதைய அப்படியே மேலே கொடுத்திருக்கிறேன்.

குருகன்:—அவ்வாய், அப்பொழுது நெல்லாம் அப்பொழுது எது?

அவ்வாய்:—எல்லா விதத்திலும் நெருக்கி இருக்கைய தமிழ்ப் படி.

குருகன்:—பெரிய படி எது?

அவ்வாய்:—அந்தோம் இவ்வாய், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு குறையாக தமிழ்ப் படிக்கத்தான்.

குருகன்:—இப்படி எது?

அவ்வாய்:—அது தமிழ்ப் படிக்கலில் வரும் திணைக்கதை வகை.

குருகன்:—பொடியது எது?

அவ்வாய்:—அது தமிழ்ப் படிக்கலில் அந்த யிவ்வாய் புத்தகத்திலும் உடையதே.

குருகன்:—படியது எது?

அவ்வாய்:—அது தமிழ்ப் படிப்பதில் திணைப் படித்திருந்த தெரிந்திருக்கும் கதை.

அப்படியே யானாலும் மேலே காணும் அப்படியானதைய உடையதிலும் புறப்பாது என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது.

பிரெண்ட் பழம் பொருளுக்கும் மூன்றாம் பழம் பொருளாக விளங்குவது தோறும்; அவ் தோன்றி மண் தோன்றிக் கவத்துக்கு மூன் தோன்றி மூத்த கதை தோறும்; அம் நாட்டின் நெருக்கத்திலிருந்து யானாலும் யானாலும் உடைய மேலாட்டும் மென்மீது திணைக்கும் மேலாக வரி வரி வந்து தோன்றி கதை தோறும். மெய்யாக புத்தியிலும் தன் கதைப் கவத்துக் கொண்டு ஒரு திரையிலே கதை

ரகுபதி ராகவ

[அய்யநாயக நவநீலம் காரியாலயத்தினர் பிரகாரம் செய்திருக்கும் 'சத்தியமே தெய்வம்' என்னும் காந்தி வசன மஞ்சளிறிற் ற ராஜாஜி எடுத்த எழுதியது]

24

அகிம்சை என்பது பேரடங்க ளான ஒரு தத்துவம். பிரபஞ்சம் ஹிம்சை என்ற பெரிய நிலில் அகப் பட்டுக் கிடக்கிறது. அதில் சிக்கியிருக் கும் நாம் என்ன செய்ய முடியும்? உயிருக்கு உயிர் உணவாக உலகம் அமைக்கப்பட் டிருக்கிறது. ஜீவ ஹிம்சை, தெரிக்கோ தெரியாமலோ, சற்றேனும் செய்வாமல் ஒரு நிமிஷம் கூட வாழ முடியாது. சாப்பிடும் போதும் கிரகத்தும் போதும் இடம் பெயர்ந்து அசையும் பொழுதும் உயிர் கொண்ட மனிதன், பிறவுயிரை ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தன்புறத்தியோ கொன்றோதான் வருகிறான். கண்ணுக்குக் காணாத உயிர்களை யிருப்பினும் உயிர்கள் தானே! ஆனபடியால் அகிம்சைப் பத்தன் அகிம்சைக் கொள்கையை இவ்வளவுதான் செய்வ முடியும். உன்னத்திலும் ஒவ்வொரு செயலிலும் கருணை யிருக்க வேண்டும். ஆனமட்டில் எந்தச் சிறு உயிரையும் ஹிம்சை செய்வாமல் இருக்கப் பார்க்க வேண்டும். கொல்லாமல் உயிர்களைக் காப்பாற்றப் பார்க்க வேண்டும். நம்மை வளைத்துப் பற்றிக் கொண் டிருக்கும் ஹிம்சையி லிருந்து ஒவ்வொரு கணமும் இடைவிடாமல் தப் பித்துக் கொள்ள முயல வேண்டும். அவ்வளவேதான். இப்படிச் செய்தோமானால் புலனடக்கமும் இரக்கமும்

வளர்க்குகொண்டே போகும். ஆனால் ஒரு காலும் ஹிம்சை என்ற குற்றத்திலிருந்து முற்றிலும் தப்ப முடியாது.

[உய சீர்தம்]

நீயிர, எமென்ன செய்தபோதி லும் பிறகுடைய ஹிம்சையிலும் நமக்குப் பங்குண்டு. அதிலிருந்து தப்புவதும் கஷ்டம். உயிர்கள் எல்லாம் ஒன்றே அல்லவா? ஒருவனுடைய பிழை அனைவரையும் சார்விறது. சமூகத்தில் நடைபெறும் குற்றங்கள் எல் லாம் சமூகத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வரையும் பொறுத்தது. இவ்வாறிடில் ஒருவன் சமூகத்தில் அடங்கியவன் ஆகமாட்டான். இரண்டு மனித ஜாதி களுக்குள் என் னை ஆரம்பித்தால் அகிம்சாவாதியனுடைய கடமை யுத் தத்தை நிறுத்த வேண்டியது. ஆனால் அப்படிச் செய்யச் சக்தியில்லாதவன், யுத்தத்தை எதிர்த்து நிற்கும் வலிமை வற்றவன், தன்னுடைய அரசாட்சி யுத்தத்தில் யுருவதை எதிர்ப்பதற்கு வேண்டிய தகுதியைய் பெருதவன், யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டேதான் போக வேண்டும். ஆயினும் அதிலிருந்து தானும் தன் ஜாதியும் உலக மும் தப்புவதற்கு வேண்டிய காரியங் களை இடைவிடாமல் செய்து கொண்டே போக வேண்டும்.

[உய சீர்தம்]

இப்போது இந்தியாவில் உங்களுக்கு கிடைக்கிறது

பாமாலிவ்

டால்கம் டீ-லக்ஸ்

கீழ்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த டால்கம் பவுடர்! உண்மையிலேயே நேர்த்தியான டால்கின் சகல குணங்களுடன், ஒரு புதியரம்மிய வசனையும் சேர்ந்தது! வெறியூட்டும் 17 ஸென்டுகளின் அற்புதக் கலவை சேர்ந்த பாமாலிவ் டால்கம் டீ-லக்ஸின் நறுமணம் உங்களை மகிழ்வித்து புளகாங்கிதம் அடையச் செய்யும் ... மணிக் கணக்காக உங்களுக்குக் குளுமை டீம் புத்துணர்ச்சியும் அளிக்கும்!

அவ்வளவு சுத்தமும்
மென்மையும்

குழந்தைக்கு இதம்
அளிக்க அதைத்
தாராளமாகப் பயன்பாடு

எரிச்சல்தரும்
மேகென்கும் அதை
உபயோகிப்புகள்

சோர்ந்த பாதங்களுக்கும்
இதலைப் புத்துணர்ச்சி
டீம் அளிக்க

பாமாலிவ்

டால்கம் டீ-லக்ஸ்

அன்புள்ள அண்ணாச்சி அவர்களுக்கு.

கனகம், கீதம் சொல்லிப் பொருளாகப் பண்ட தந்த அக்குறும் கன்றுகடைய நோத நலம் இது வேலைக்குத் தகுதி என்று தெரிய முடிந்தது. இதனால் வன் தனம் வாய் பொருளாக என்னுள்ளோம். பெண் வேல் ஸா இருந்தால் உடனே கையாண்டு செய்து கொடுக்கப்படும் என்றுபுலவர்கள். அநே யோவ ஒட்டல் வேலைக்கு எவ்வாறு வருகிற வர்கள் ஓக்கும் முறையாக வாட்டாட்டமாக இருந்தாலும் பெண்கள் கன்றுக்குக் குளிர் கியா இருந்தாலும் உடனே இவ் வேலைக்கு பெண்தம் சொல்லுகிறார்கள். முதல் முதலாக வன் போட்டிருந்த கனத்தெண்டையின் ஒளி வெளியுடையது போடல் உடனே எந்த உத்தரவு சொல்லுகிறீர்கள். சொல்லுவன் எ— தொழிலாளிகள். பெண்கள் உடனே உடப் பின் எட்டாவது நோதப் போலப் போட வேண் டும் என்றுங்கள். கன்றுகடைய எதுமீதும் பழ கித்தக்கு இப்படித் தண்ட போட் டால் எப்படி இருக்கும்! மகம்மதர் போல எந்த சொல்லுவார்!

கன்றுகடைய நோதம் முக்கியமாக அது வன் மனிதனிடது. தன்மையான பெண் ண்தம் தண்டையம், பட்டிக் குக்குமலும் இட் டுத் கொண்டு வந்து விட்டால், அப்போ எப் பிட வருகிறவர்கள் என்னாலும் எவ்வித கன்றுகா இருக்கிறார்கள்.

"இதற்கு முக்கியம் ஒரு கிப்பைக் இருத் தானே. அவன் போலித் தொலைந்தானா?" எந்த கேட்டுக்கொண்ட. உலகத்தான் பருகும். பரிமாற வருகிறவர்கள் அறவா இருக்க வேண்டும் என்று என்னுமிருக்க! அவர்கள் போலும் உலக வந்து இருக்க வேண்டும் என்று யார் என்னுமிருக்க! எவ்வளவுகூட ஏதேனும் கனகம் வேலியே விட்டு விட்டால், சிறுவர் மிகுக் காட்டி காணிக் காயுதம் வேலியே தூத்தி விட்டு அவ்வாறே கனகத்தித் தொலைக்க. பரவல், அந்த மனதில் ஒரு தண்டையம் பரிமாறும் இவ் வரக்கூடாது என்று முதலாளிகள் உத்தரவு. கனகப்படி அவரும் ஏன் வருகிறார்! ஏதேனும் யாண்டி வகுக்கப்பற்ற கனகப்பாடுபோல இருப்பார். அவர் மனத்தன்மே மெல்லும் சிறிய கனகத் திரவன் மட்டும் எத்தனை என்று உருக்கும் தெரியாது. அவருக்கு உலகத்திலே இவ்வீட்டு போருக்கள் தெரியும். அவர் பெட்டிக்குத் இருக்கும் சிறிய கனகத் திரவன்கள் பக்கம்: மத்தென்று புதித்புதித பரிமாறக்கல் செய்யும் வறவன். மத்தப்படி அவர் வறிக் கு யாரும் போக வாட்டாக்கள். அவரும் இதே வறிக் கு வருகிறாது. உடனாட்டி அவருக்குத் தனிப்பாறத். பெரிய உருவம்!

கனகம் ஒட்டலில் வேலியாருக்குப் பந்தி பரிமாறும். "சாப்பாடு தவிர" பந்தி பரி மாறாதற்கு முன், உடனே பந்தி பரிமாறப் படுகிறது பந்தியோரும். முதல்முதலாக, அப்போ உலகம் பெண்களின் (குப்பை போரவது இருப்பார்கள்) இவ்வளவுக்குப் பரிமாறத் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் பந்தித் அந் தாட்டி கொடுத்த கேம்பு, வேலியே பரிமாற அனுமதிக்கப் படுவார்கள். எவர்க்கு இந்தக் கட்டம் வந்தது. இவ்வளவு வகையாகப் போட்

ட்டம். தன்மீது தெளிந்தேன். உப்பிலிருந்து பச்சையாகப் பரிமாறியேன். இவ்வ பந்தித்தம் இவ்வ இடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பாகச் சொல்லும் விட்டேன். திடீரென்று, "சந்திரேக்குட்டுப் பங்கு பரிமாறியுங்கள்!" என்ற இடியோசை வந்தது. ஏதேனும் மாட்டி குரல் அது. வான் அடுக்கிப் போனேன். வேகு பங்கியமாக, "ஏன் அவ்வாறு, தவிரவது இவ் போடுகிறேன், தவிரவது மகம்மதர் வேண் டும்" என்றேன்.

"போடா கனகம்மீது தப்பிக்கோ" என்று வன் பந்தியிக்கு எவ்வளவு போட்டுக் கொள்ளும் எதிர்ப் பங்கம் போட்டுக் கொள்ளாமல், பக்க வாட்டியல் வந்து கனகம் பக்கம் இவ்வளவு இருத் துப் போட்டுக் கொண்டு உடனாகத்தான், அவ் வான் இவ்வுக்கு முன்னால் குளித்த சாப்பிட்ட முடி யாது. அவருக்கு வகைக்கல் பங்கம் இவ் விடத் தாத்தான் உலகவன் சிரமமீதறி எடுக்க முடி யும். இந்த குட்டியம் அறிந்தகொண்ட வேலிக்கு யதானா. யாராவது பெரிய உருவங்கள் வந்தால், பக்க வாட்டியல் வந்து கனகம் பக்கமும் இவ் போட்டுப் பரிமாற வேண்டும் என்று மட்டும் அந்தே படித்துத் கொண்டுடன்.

ஏதேனும் யாண்டி அவன் ஒரு சாப்பிடு கனகம். அதிலாவியில் அவர் கனகம் சாப்பிடு கனகத் குடிக்க ஒரு உட்டம் வந்து, பின்புலம் கனகம் விட்டேன் சிந்து கொண்டிருக்கும். அவர் கனகம் எதைச் சொல்லும் தனி குறி: அடிபட்டாவது வந்தித் தந்தியைவால் பட்ட மாதிக் இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆண்டவன் எவர்க்கு அந்த அனுபவத்தை மட்டும் கனகத் விடக்கூடாது.

ஏதேனும் யாண்டி உருவம் எப்படியோ அந்தக் கனகத்தினாலில் 'ஒரு பெண்க் கனகம்' இருக் கிறது, குக்கிக்குக் குக்கி போல வேகு ஒன்றி. அவ் வுக்குத்தான் எப்படியப்பட்ட தொண்டத் தெற் புலம்! ஏதேன் சந்திரே கித்தவன் வாட்டையம் அவன் பாடித் காட்டுவான். உடம் வந்திப்பது

ரின்ஸோவிலும் வெற்றை முத்திரியின் சட்டை மையம்
பார்க்காதவரையில் தனது சட்டைதான் வெள்ளை
வென்று நினைத்திருந்தான்

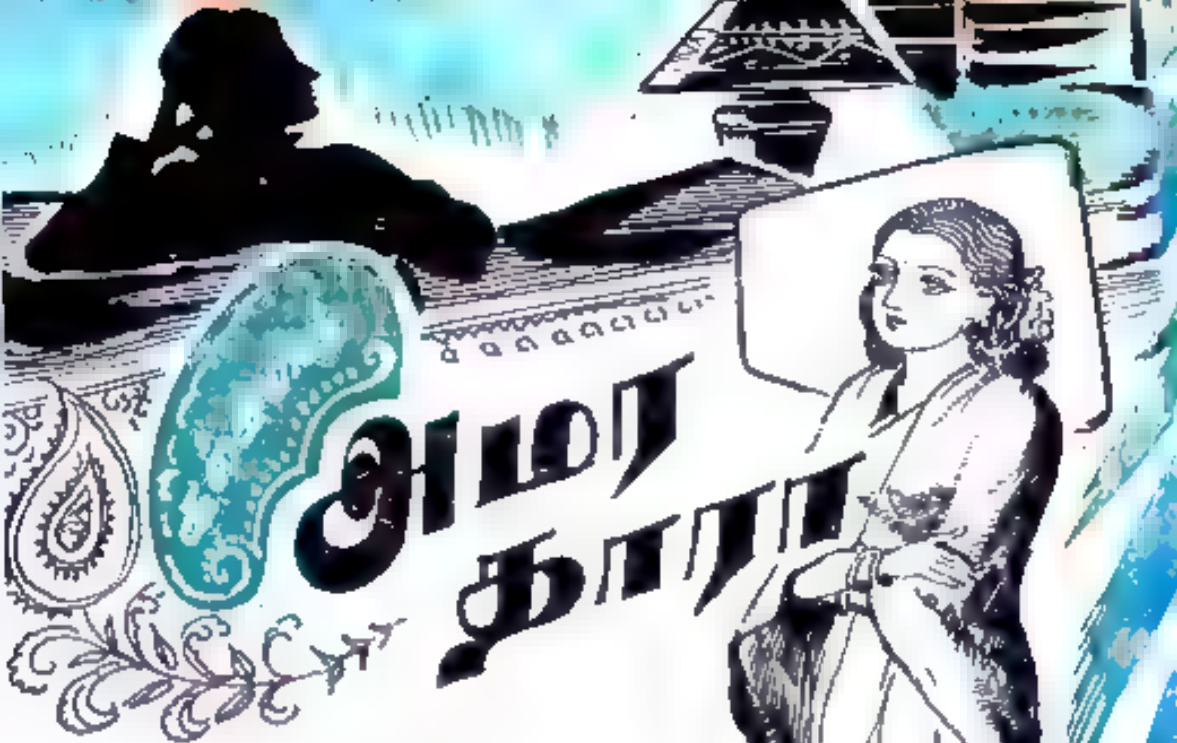
ஆமாம்! ரின்ஸோ அதிலென்னகுமாயாக விளங்குகிறது

அதிபுத ரோப் பவுடராவே சின்னோ. அப்படித் துளையிலும் அழுத்தித் தேய்க்கவும் அவசியமில்லாமல், வெள்ளைத் துளிகளை உண்ணம் படுத்தும் வெள்ளைவாரை வெறுக்கிறது. நீர் மிகவும்கூடு முகநயி அது எவ்வளவு அழுத்தலையும் அகற்றுகிறது. உலகின் மிகப்பெரிய துளையுக்கும், வெள்ளைமேலும், சிறந்த துளையாவே எவ்வளவுத் திறக்கும் சின்னோ உபயோகியுங்கள்.

...தித்த சாம்பு ரோப் பவுடரை
உபயோகிக்கும்போது, அழுத்தித்
தேய்க்க வேண்டியதேயில்லை

B. 8-50 TK.

அத்பியாயம் 12

நெருஞ்சி முட்கள்

கோசாறு அன்று என்னை பம் வாயோ பிரியத்துடனும் அன்பு நும் தாய் உணவுருத்த அழகுத்துச் சென் றுள். இத்துணைப் பந்திய உயிரி யும் துயரமும் கோசாறுவின் அளவு க் த்த அன்பை மேம்பாடுக் காக்கச் செய்தன. அயினாறு மேன்டர வேறுப் போடு காப்பிடச் சென்றென்.

காப்பிடத் தொடங்கியதும், "கோசா று! என்னு முன் பாடித் தொண்டிக்குத் திரிவின, அந்த யா! உங்களுக்குச் சென்றிக் கொடுத்தார்கள்? மிக இனி மையாக இருத்தது" என்றென்.

"இத்துமனையப் பந்திச் சென்றென் னன்னவா? அயன் பாடுவான். அயனைப் பந்திய் போடுக் கொண்டிக்குத்தபடியான் அதன் பரட்டையும் என்னைவதிலாமன் பாடிவிடுக்கிறேன்" என்றுக் கோசாறு.

எங்களுக்குப் பரிமாறிக்கொண்டிருத்த மையவக்கான் மூத்த. "அம்மா! இன்று மாலை நம் வீட்டுக்கு யார் வத் தார்கள் தெரியுமா?" என்றான்.

"யார்?" என்று கேட்டான் கோசா.

"ருக்கென இங்கே இருத்த இத்து மதி வத்தார்கள். நம்ம ஐயாவின் அறங்குறிப் போனார்கள். நான் உன்னை போய் விட்டேன். இத்து தயிக்குத்துக் கொன்றம் காப்பி எடுத்துக் கொண்டு

சீனாந்தி

ஆயின் அறங்குறிப் போனென். அதற் குள் போய் விட்டார்கள்" என்றுன்.

கோசாறு திவந்த உட்காந்திக்குத் தாய். தானும் இத்து எதற்காக வத் திருப்பான் என்று போதித்தென்.

கோசாறு போனே விட்டான்.

"என்ன தீவன்கட இப்படி மெய் மறந்து போக ஆரம்பித்துவிட்டி டென்?" என்றென் கேலியாக.

செத்தக விடுக்குத் விழித்துக் கொண்ட கோசாறு, "எனக்கு அவ னைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டு மென்று

ஆகையாக இருக்கிறது. அவன் எந்த
காரணத்தால் பரக்க வந்திருக்கக்
கூடுமென்று யூகிக்கலாம்" என்று.

"ரமேஷ் உதயபாத மதத்துடைய
மேண்டலம், கனோரனா! என்ன காரணத்தால்
நானோ தந்தைக்கு அவனை அடியோடு
பிடிக்க விட்டேன் என்பது தன்னுடைய தெரி
வினா. வினாவுக்கு என்னவென்று இடம்
கொடுக்க வேண்டாம் மென்று எனக்குத்
தோன்றுகிறது. அந்தப் பெண் இங்கே
வந்தாள் என்பதை அவன் ஏன் கூறாமல்
மறைக்க வேண்டும்? அதிலிருந்து
அவனை அவருக்குப் பிடிக்க விட்டேன் என்பது
தந்தையோடு தெரியவிக்கலாம்?"

"அவருக்கு இத்தகையப் பிடிக்காமல்
இருப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?" என்று உதி தித்தித்தான்
கனோரனா. ஏதோ சொல்ல வந்ததை
அழுத்திப் பிடித்து அவன் தித்தித்த
மாதிரி எனக்குத் தோன்றியது.

'பரமம்! என்னவா தன்மை
குணம்? இத்தகையப் பத்தி

தனம் கொடுதலாகச் சொல்லக் கனோரனாக்கு
இஷ்டமிருக்கா" என்று என்னவோ.

தான் கனோரனாவிடம் இத்தகையப்
பேரம்ப் பரக்க வேண்டாம் மென்று
உதயபாத உண்மையாகவே என்
மறைத்தப் பட்டதைத் தான் கூறினான்.
கனோரனா இத்தகையப் பரக்கப் பேரனா
னாலும் வினாவுக்கு என்னவென்று ஏற்படு
மெனக் கூறுகிறான்.

படுக்கையின் பேரம்ப் படுத்திவிட்டு
திரைமறை யோசிக்கிறான். எதற்காக
இத்து பத்திரப்பரிசுப் பரக்க வந்திருப்பான்?
தான் அவனிடம் 'பத்திரப்பரிசு' உதயபாதை
கூறினதற்காகம் உண்மையானது என்று கூறி
மேன் அல்லவா? ஆகவே அவனுக்கு
சொல்ல ஆதாரம் உண்டா? வினாவுக்கும்,
தந்தைப் பத்தி அவன் ஏதோ அவதூறு
யைப் பேசி வினாவினா என்று என்னிதற்குப்
பரம். அதைக் குறித்து அவனாக
என்ன பிடிக்க வந்திருப்பான்.

இத்தகைய பத்திரப்பரிசுடன் வந்து
என்ன பிடிப்பான்? அவனாக
அது முடியுமா?

என் முடியுமா? இன்று என்னிடம்
அவன் பேசியதோடு வினாவினா என்
வனது தரம் அவன் துணித்துவிட்டான்
என்று தெரியவிக்கலாம்? பதிலை இத்த
காக இருந்தால் அப்படிச் சொல்ல

முடியுமா? கிட்டாயம் பத்திர
பரிசு என்ன பிடிக்கத்தான் வந்
திருப்பான். பரமம் திரை இருக்க

ஆம். கிரேவிதரையும் திரைப இரும் பார்டர். காசியரும் கத்த மிட்டது. அதுதான் பெண்டுகளுக்கு அநிக கதந் திரம் கொடுக்க உடரது எம்பது. கொஞ்சம் கத்ததிரம் விடத்து மிட்டாசம் தரிசுமே பூர்வதிகம். இருத்ததும் இத்ததுமே இப்படி காசியம் போகாமென்று திரைத்திரைக்கு முடிவாறு?

“பாத்தரவி விட்டதற்காக? போய் வராய்கன்” என்று விசாடி விட்டாசனே, தே! என்ன அறவாசனம்?

பத்மதாபிணி நின்று பார்க்க வந்த
பிறகு மனக்கு திண்ணம் வெறுப்பு எத்
பட்டது. உண்மையாக நான் கோயம்
நின்னமன் போகிறதுப் பார்த்திருந்தே
னான் அயன் பத்மதாபிணியப் பார்த்து
கண்டது. பிடிக்க வந்ததிலிருந்து அய
னக்கு என்மீது இருந்த அன்பு மாத
லிக்கிற என்மனது இருந்திருக்கலாம்.

என்றிடம் பழமதாயன் ஒரே அவ
தது சொல்லியிட்டா சொந்ததான்
தான அவனுக்கு ஆத்திரம் உண்டா
விருக்க வேண்டும்? என்றிடம் அவ
னுக்கு அன்பிக்கா என்றால் அவன் தான்
சொல்லுகை ஏன் பொருட்படுத்தி
விருக்க வேண்டும்?

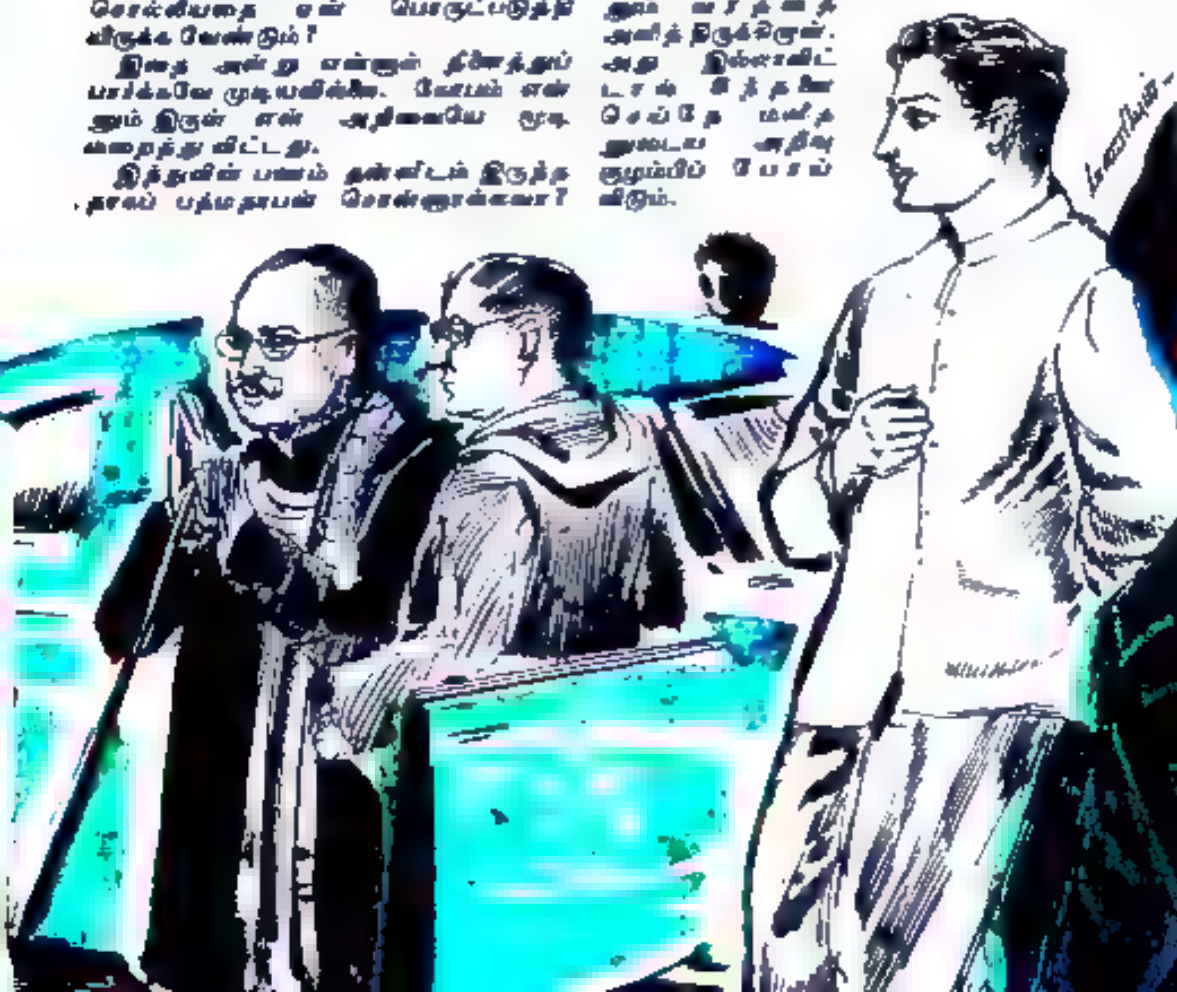
இத்துவின் பணம் தன்னிடம் இருந்த
தரவு பத்திரப்பன் கொள்ளுமா?

100

அது எனக்கு சூப்பம் வந்தது. அதைத் திரும்பக் கேட்பதற்கு வந்திருப்பாய். மனம் ரோல் ரோ ஆகா அநிமரகத் தானே ஆகும்?

கனடா போர்டு வணக்கு வன்மீதே அன
வில்கலாத கோபம் வந்தது. இப்படி
வெல்லவன் திருக்க அனவிறதே வந்து
அதன் மீதும் வணக்கு கோபம் வந்தது.

ஒரு பெண் பதினாத்து வயதில் ஒரு வயசும் பார்த்து கிராமியினுள்ளால் அப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று வட்டாயமா? அப்போது அவள் குழந்தைப் பருவத்தத்தானா அடைந்திருந்தான்? போய்வகையாலும்போது என்னாய்வுடன் மாறி விடுக்கலாம். இரண்டு மாதங்கள் பழுவே எனக்கு அவள் அடிமையாக இருக்கவேண்டுமென்று - நிர்வாகியோடு என் துடைய அநியாயமாய்க்கலாம் என்று சொய்தியது.

[illegible]

கிரீஸியில் எழுந்த உடனே தான் பத்மநாபனுடைய அறைக்குச் சென்று, "எனக்கு விஷ முடித்து விட்டது. நான் கங்கத்தாவுக்குப் புறப்பட வேண்டும்" என்று கூறினான்.

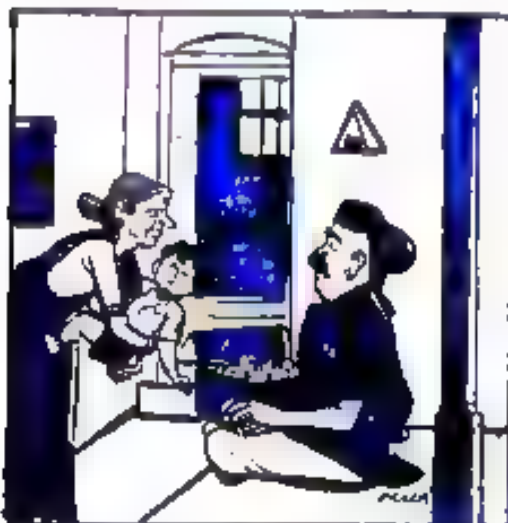
"எலக்கும் இங்கே வந்த காரியம் முடித்து விட்டது. இன்றிரவு சில தன் பக்கில் நம் விட்டில் சாப்பிடக் கூப்பிட்டுக்கொடுக்கிறேன். நாளைப் புறப்பட்டு விடலாம்" என்று பத்மநாபன்.

அன்று முழுவதும் தான் விட்டை விட்டே அறையாள்கிற. உடல் சோர்ந்து, உள்ளம் சோர்ந்து, இதயம் சோர்ந்து படுக்கையிலேயே விடத்தேன். கனோனா என்னை வந்து பார்க்கப்போது 'நனைவரி' என்று சொல்லி வைத்தேன்.

விருத்தியாக்கினக் கவனிக்க வேண்டிய கடமைவும், விருத்துக்கு வற்பாடு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் அவனுடையதாக இருந்தபடியால் அவன் என் அறைக்கு அதிகமாக வரவில்லை. அது எனக்கு சோம்பச் சௌகரியமாக இருந்தது.

அவன் இரண்டு நடவை கார்பீ எடுத்துக் கொண்டு மேலே வந்த போது, "என்னும் உங்களைச் சரியாகக் கவனிக்க முடிய வில்லை. மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று வருத்தப்படும் கூறி விட்டுச் சென்றான்.

~~~~~

பாடி:—இதற்கு ஒரு முழு ரூபாய் விஷயம் விட்டது. அதை உங்களை எடுத்துக் கொடுக்க முடியுமா?
 பாடி:—கவனிக்க:—பெரிய எடுத்து விடுகிறேன். எனக்கு என்ன நஷ்டம்?
 பாடி:—உங்களை அதில் அதை ரூபாய் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு அதை ரூபாய் கொடுத்து விடுங்கள் போதும்!

இத்துடன் அறையில் படுத்துக் கொண்டு இருந்தபடியால் அவனுடைய திரிஷு மிக அதிகமாக சோர்ந்தக் கொண்டிருந்தது. அந்த மூன்று தன் பெட்டியை வைத்திருப்பான். இதைப் பக்கத்தின் உள்ள 'கோட் ஸ்டாண்டி'ல் தன் சோர்வின் பின்பு வைத்திருப்பான். இன்னவொன்றில் தாற்காலியில் உட்கார்ந்து படித்திருப்பான். இதே படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு கவனியப் பற்றிச் சித்திரம் செய்து கொண்டு இருந்திருப்பான். அப்போது அவன் கவனம் குறைந்த உன்னமுடன், யவன் தானே. பாதிச் சோர்ந்ததில் தான் அவனுக்குப் பாட்டு சோர்ந்தக் கொடுத்தது ரூபாய் வந்திருக்கும். அதை வாய் விட்டுப் படியியிருப்பான். கனோனாவின் அறையில் அது கேட்டிருக்கும். உடனே அவன் இந்த அறைக்கு வந்து இத்துவை நம்முடைய பாட்டு சோர்ந்தக் கொடுத்திருப்பான். அப்போது தான், "மாலைப் பொழுதுதான்" என்று பாட்டைக் கனோனாவுக்குப் படியக் காட்டியிருப்பான்.

அந்த இத்துமதி அப்படியே இருத்திருக்கக் கூடாது? அவன் ஏன் அமர நரகமாக மாற வேண்டும்? ஏன் இதய வாஸத்தின் உக்கிர பவனி வரும் பூரண சத்திரை யாரே பறித்துக் கொண்டு விட்டார்களே! என் இதயம் இருண்டு விட்டதே!

எழின் மீகுத்த தன்மதி எத்தனாக மின்னும் நட்சத்திரமாக வேண்டும்? அவன் அப்படியே இருந்திருக்கக் கூடாது என்று எண்ணிக் கொண்டிருத்தேன். ஒரு பக்கத்துக் கயரில் சற்று உயரத்தில் இரண்டு ஆண்கள் அடிக்கப் பட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன்.

இங்கே யாதுடைய படத்தை இத்து மட்டி வைத்திருப்பான்? என்னுடைய படம் அவனிடம் இல்லை. அதனால் அவனுடைய அங்கியின் படத்தைத்தான் மட்டி வைத்திருப்பான். இப்படி என் எண்ணங்கள் முடிய வேண்டும் வளர்ந்து கொண்டு இருந்தன.

கமர் ஆறுமணிக்குக் கனோனா என் அறைக்கு மறுபடியும் வந்தான்.
 "நனைவரி எப்படி இருக்கிறது மீண்ட சாய்?" என்று கேட்டான்.
 "தேயி!"

"அப்படியானால் ஒரு வேண்டுகோள். இன்றிரவு விருத்தின் நீங்கள் கனத்து கொள்ள வேண்டும். இன்னவிட்டால் எனக்கு சோர்ந்த யருத்தமாக இருக்கும்."
 "எனக்கு அங்குளவு அவசியமாகப் படவில்லை. கனோ! யாரோ உங்களுக்குத்

தேவ!...

gallies.

சுருக்கம்

**"பாவம்! மதுபடியும்
வகையை வெட்டிக்
கொண்டாள்!"**

[illegible]

DETTOL

[illegible]

“தேவதேவ சிவதேவ சிவதேவ” என்று சொல்லும் பழக்கம் கர்வாஸ்தி என்று
என்பது திராவிட மொழிகளில் இருந்து வந்தது என்று 1932-ம் ஆண்டு செ. 4, 5-ம் நாட்களில்
சென்றிருந்தேன் என்று சொன்னார்.

ஆடை ததும்பும்

கஸ்டர்ட்

தயாரிக்கும் வழி

...மீண்டும்

மீண்டும் விரும்பிச்
சாப்பிடச் செய்யும்.

3½ பழக்களவு அளவு பீஸைன்
அண்டுபோய்ஸன் கஸ்டர்ட் பவுடர்.
4 பழக்களவு அளவு எக்கரை.
1 கப் பால் இவைகளை எடுத்துக்
கொள்ளுங்கள். கஸ்டர்ட் பவுடரை
வும், எக்கரையும், குத்துவப்போட்டு
சிதறாது கலக்காத பழக்களவு வரை
வலுப்பான ஆடை ஏற்படுத்தும் வரை
கலக்கும். மீதிப் பாகை அட
வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சிறகு கஸ்டர்ட் பவு
டரை கலவைப் பழக்களவு கொடுத்துக்
கொதிக்கும்வரை கிளறுங்கள். ஒரு
நிலையும் இது கொதிக்கும்.

காரன் பிராடக்டஸ் கம்பனி (இந்தியா)லி

பம்பாய்-1

கல்கத்தா-1

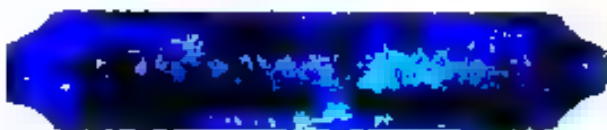

தெரிந்தவர்களுடையோ வரப்போயிருக்கிறார். நான் வந்தேன் கொள்ளவில்லை."

உயிரை மூலம் வரையது. "அப்பா உட்கொண்டேன். உங்களைத் தவிரவாச் சொல்லும்படி. என்னிடம் கூறினார்."

தயவு செய்து எனக்காக வரக்கூடாதே ! வேறு எங்கும் போகவிடக்கூடாது. நமது வீட்டிலுள்ளவரே !" என்றார்.

கடைசியில் அவரவனத்துடன் தயவு தவிரவாச் கூறினார்.

சீரேனாது அன்று என்றதையும் விடச் சொந்தமாக அவர்களுக்கும் செய்து கொண்டிருந்தார். தனியை அழகாகக் கொண்டை போட்டுக் கொண்டு அதில் தன் மனமான மர்மமாகப் பூவைச் சேகரிப்போல் சுற்றியிருந்தார். ஆகையால் வண்ணமுடைய வாரிப் பட்டு அவளை அடங்கித்தது. அதில் தட்சத் திரங்களைப் போல் 'பனிக் பனிக்' என்று மிகமிக சரிவாகப் பூவேலை மிக அழகாக இருந்தது.

ஆனால் அந்த தட்சத்திரங்கள் கூட எனக்கு அமரதாராயையே நினைந்து. நோட்டத்தில் உட்கார்ந்து விருத்தினர்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தேன். வரவந்தால் அவர்களை வாரி இறைத்த மாநிலி ஜோலித்த மின் மின்வளைப் பார்த்தபோது அவள் மீளவு நான் வந்தது. இந்த தட்சத்திரங்களைப் போல் அவளும் எட்டாத தூரத்துக்குப் போய் விட்டாள். இதை! இதை! புலம், புலவாய்க் காத்திருப்பேன் என்றாலே.....உன் வரக்குறுதி என்னவாயிற்று?.....

யாரோ திரண்டு பேர் வந்தார்கள். என் என்ன ஒட்டத்துக்குத் தடை ஏற்பட்டது. அவர்களைப் பத்மநாபன் எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

சந்திரன் செல்லம் பேராசிரியர் கோதண்டராமன் வந்தார். எனக்கு அவரையே பார்த்ததும் ஒரே சந்திரனாக இருந்தது. கைகளைக் கூப்பிட்டு நமஸ் கரித்துக் கொண்டு, "உங்களை இன்று சந்திப்பேன் என்று நான் நினைத்தேன்" என்றார்.

அவரும் சந்திரனாக அப்போது, "நீ இப்போது மாண்புமிகு பேரவை இருக்கிறாயா? சொல்ப மகிழ்ச்சி. சீமை என்றதனால் நானே இப்படி இருக்க முடியுமா? என்னுடன் சந்திரன் ஆரம்பித்த செய்து கொண்டிருந்திருந்தால் அது பட்டம் ஒரு கண்ணாடி ஆசிரியராகத்தான் நீ ஆகியிருக்க முடியும்?" என்று கூறினார். அவருடைய

புகழ் மொழிகளைக் கேட்டு எனக்கு ஏம் படியோ இருந்தது.

நான் அவரிடம் என்னைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சமயத்தில் பத்மநாபன் என் தோளைத் தொட்டு, "மீஸ்டர், சார்! உங்களுக்கு இன்றையப் பிரதம விருத்தானியை அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டாமா?" என்று கூறினார்.

நான் மழுத்து கை கூப்பினேன். "இவர்தான் சகலர மூர்த்தி. என்னுடைய தம்பர். இவருக்குத்தான் 'சார் பகதூர்' பட்டம் இப்போது கிடைத்திருக்கிறது" என்று பத்மநாபன்.

ஆயிரம் தேன்கள் ஒருவளைக் கொட்டி விட்டால் அவனுக்கு எத்தனைமான உணர்ச்சி ஏற்படும் என்று யாரும் கூற முடியாது. அன்று நான் அடைந்த உணர்ச்சியை வேண்டுமானால் அதற்கு ஒப்பிடலாம். கொஞ்சம்கூட எதிர் பார்த்தால் சகலரமூர்த்தியைச் சந்தித்ததும் எனக்குப் பிரதமபாபம் போயிற்று.

என் மனவை அவர் பிடித்துக் குறுக்கிய போது நான் மரத்தையே போல் உணர்ச்சியற்று நின்று விட்டேன்.

பத்மநாபன் அதற்கும் பேராசிரியர் கோதண்டராமன் சகலர மூர்த்திக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அவர்கள் இருவரும் சில உபகார வார்த்தைகள் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். அதற்குள் எனக்கும் புத்தி சற்று வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது.

சகலரமூர்த்தி என்று அப்பாள் சொந்ததும் அவரை நன்றாக வணங்கித்தேன். நான் உட்காட்டத்தில் உட்காட்டி இருந்த படியால் அதிக வெளிச்சம் இல்லை. அவர் போய் உட்கார்ந்த இடத்தில் இன்னொரு வெளிச்சம் பரவி விருந்தது.

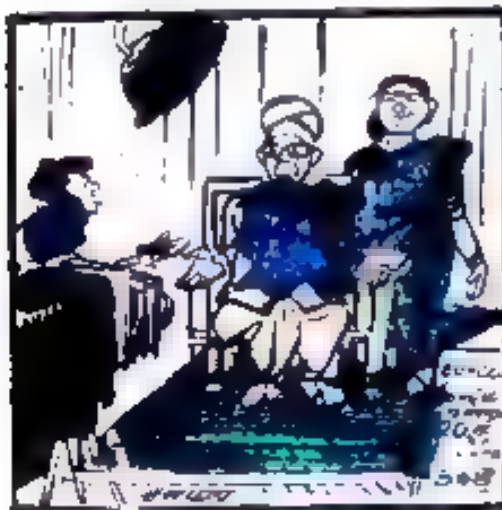
நான் சகலர மூர்த்தியைப் பார்த்து எத்தனையோ நாட்கள் ஆகி விட்டன. ஆனால் அவருடைய நேர்நிறம் மாத்திரம் சிறிதும் மாறவில்லை. அவருக்குத் தலைகூட தவறாக் வில்லை. அதே மாதிரி அங்கவஸ்திரம், ஸ்பிரை, ஸ்ரீவை வேஷ்டி, கண்ணாடி அணிந்திருந்தார்.

எப்படி இவர் சித்திரம் மாறுமளிருக்கிறார் என்று விவரம் உண்டாவிற்று.

நான் படித்த ஆங்கில நாவல் ஒன்று ருசியம் வந்தது. டோர்யன் கிரே என்ற அழகான இளைஞனின் மடத்தை ஒரு சித்திரக்காரன் வரைவதும். அந்த இளைஞன் செல்வம் பரவலான என்மையின் அந்தச் சித்திரத்தின் பதிவிற்பனை. இவன் சித்திரம் மாலுமன். வயிற் றுடைய இளைஞனாகவே இருக்கிறான். இந்த கவன ஈர்த்தியின் விடிவத் திறம் அப்படி ஏதோ ஒரு மர்மம் இருக்க வேண்டும்.

என்னை ஒரு வேளை அமைதியானவன் என்று யிதத்திருப்பாரோ என்று நினைத் தோன். இருக்கவே இருக்காது. அவருக்கு எப்படி என்னைத் தெரியு? நான் சிறு வயதிலே இருந்த போது பார்த்தது. இப்போது அவரால் அமைதியானவன் என்று யிதக்கவே முடியாது. மேலும் கந்தாவியின் வீட்டை 'மார்ட்டின் டிரைட்' ஆக இருப்பானென்று அவர் வானிலும் கருவ முடியாதவனவா?

வடயுமே! இவர்களுடைய சுவைத்திலும் மறுபடியும் நான் ஏன் வந்து மாட்டிக் கொண்டேன்? பத்திரப்பார் இவ்வாறு நம்முடைய ஆர்ப் தம்பர் என்று கூறினார். இவருக்கு எத்தனை இந்த மனிதரிடம் இவ்வளவு சிறைம்? பத்திரப்பாருக்கு கவனமளித்தியின் தடவடிக்கைகள் தெரிந்திருக்காது. எல்லாத் திசை பதவியு, பணமும் உள்வ

பேட்டோ. ச. எழுப்பல்:-மேலும் சித்திரமே, என்!

பேட்டோ:-பேட்டோருக்கு கவனம் என் த பண்ணிவிட்டுச் சித்திரம் வேறு கொண்டுவிடுவோ?

வர்களை என்மையின் நம்முடைய தம்பர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் அயருக்குப் பிரியம் போலும்! அதனும் இவருடனும் சிறைவாரை இருக்கிறார் போல இருக்கிறது என்று நினைத்தோன்.

அன்று எனக்கு உணர்வு பிடிக்க வில்லை. கிரே என்ற தம்பர் பார்த்து, "என் தம்பன் சரியாகச் சரப்பிட வில்லை!" என்று கேட்டான்.

நான் தெந்தியைத் தெரிட்டுக் காட்டினேன். சிறகு போலமிருந்து விட்டான்.

எப்போது ஆன சிறகு வெகு நேரம் வரை கவனமளித்தியும் மற்றவர்களும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். எனக்கு அப்போ உட்காரத்திருக்கவே சித்திரம் பிடிக்கவில்லை.

கிரேயோ நன் சிறைவாரை ஒரு பக்கத்தில் என்னை வேன்று பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

பிரேயோ சித்திரம் படிக்கிறார் பத்திரப் பேசு ஆரம்பித்தார். வந்திருந்தவர்களில் ஒரு சித்திரம் காட்டி இருந்தார். அவர் நான் சரப்பத்தில் எடுத்த படத் தைப் பத்திரக் கூறினார். சிறகு, "நான் வெகு சிக்கிரம் இன்னொரு படம் எடுக்கப் போகிறேன். அதில் அமரதாராவை நடிக்கும்படி கேட்டிருக்கிறேன்" என்று.

"அவர்தான் எத்தப் படத்திறும் நடிக்க இயைசில் சரப்பிப்பதில்லையா?" அவரை என் கேட்டுத்தோன்!

"அவர் ஒரு சிறைத் தடிமை. அதனாக்தான்" என்று கூறினார்.

"அதை கவனத்திறுத்தான் அவ்வளவு கிளம் அவருக்கு உண்டாவி விருக்கிறது."

"இக்கோ என்! அவன் சரப்ப தகவ வந்தானும். கூட ஒரு மனிதன் இருக்கிறான், சாதுவரம் என்று. அவர்தான் இவ்வாறு ஆர்ப்பாட்ட செய்வான் என்று கொண்டு வருகிறானும்."

"அவன் யார்?"

"யாரென்று யாருக்குத் தெரியும்? ஒன்றுமில்லாத மகடவன்களெல்லாம் இந்த மார்ட்டின் யாராவானது யிதத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கும் சரப்பிசிக் கொண்டு, மற்றவர்களுக்கும் அதிகாரம் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு 'நாய்க் குழை' என்று பெயர் வைக்கலாம்."

அதற்கு ஒரு சரெத்தியிற் சென்வார், "நாய்க்குழைக்குப் 'புள்ளுருவி' ஏன் பது நான் சரியான தமிழ்ப் பெயர்!" என்று.

"இக்கோ யாருக்குச் சரியான பெயர் வேண்டும்? விட்டுத் தள்ளுங்கள்!"

"ஆமாம்! அந்த அமரதாராவுக்கு என்ன பெயரிருக்கும்?"

"சென்வார் பெயர்தான் கார். இருபது வயதுதான் இருக்கும்."

"ஒரு நாளுமீருக்காது. இருபது வயதும் பெண் இவ்வளவு தன்குத நடித்தும் பெயர் வாய்வி விட முடியுமாக்கும்? குறைந்த பட்சம் மூப்பது வயதாவது இருக்கும். அவர்கள் அப்படித்தான் பள்ளம் பதினாறு வயதென்று சொல்லுவார்கள்."

உண்மையில் இந்தப் பேச்சுக்களைக் கேட்டபிறகு அவர்களை யெல்லாம் கழுத்தால் பிடித்து வெளியே தள்ளி விட வேண்டுமென்று எனக்கு ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மொரோரியர் கோதண்டராமனாரும் இதைத் தாங்க முடியவில்லை. என்னைப் பார்த்தாலும் புண்படையுடன். "இந்தக் கோஷ்டியின் எனக்கு இடமில்லை. நான் கிளம்புகிறேன். நீ ஒருநாள் விட்டுக்கு வர" என்று கூறிவிட்டு வழுத்தார்.

பிறகு ஒன்பதொருவராக விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்றார்கள்.

எனக்கு ஒரு வேளை பத்திரகாரனே அமரநாசரவின் பேர்களைக் கிண்பி விட்டிருக்கலாம் என்று தோன்றியது. எனக்கு அவனைப் பிடிக்காமல் போக வேண்டுமென்றே அவர் இப்படி யெல்லாம் சூழ்ச்சி செய்கிறாரோ என்று கூட எண்ணினேன்.

பிறகு, "அப்படி இருக்காது. இத்து மதிதான் அமரநாசர என்பது எனக்குத் தெரியும் என்று அவர் அறிந்திருக்க வழியே இல்லை. தற்செயலாக எழுந்த பேச்சாகவே இருக்கலாம். நானாக ஏன் இவ்வாறு சுற்பனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்?" என்று சமாதானம் செய்து கொண்டேன்.

கரோசனா எல்லோரும் விடை பெற்றுக் கொண்ட பிறகு, வரலில் கிடந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான். நான் உன்னை போகக் காணடி எடுத்து வைத்தேன். "மிஸ்டர் ராய்! ஏன் இப்படி உன்னை ஒதுக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள்? இங்கே வந்து சற்று உட்காருங்கள் எனன். நல்ல காற்று வீசுகிறது. தோட்டம் இந்த நிசர வெளிச்சத்தில் என்ன அற்புத அழகோடு மிளிர்கிறது பாருங்கள். நீங்கள் தான் பிரமாதமான சலுகை ராஜ்யம். சற்று தோத்துக்குப் பின் உன்னை போகலாம்" என்ருன்.

எனக்குக் கரோசனா மீது கோபம் வந்தது. அவன் வரச்சொல்லி வற்புறுத்தி யிருக்கா விட்டாகி இந்தச் சலுகை முடியாத பேச்சுக்களை யெல்லாம் கேட்டிருக்க வேண்டாமல்லவா?

எனக்கு அதைப் பற்றிச் சூடாக இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது. "என்ன இருந்தாலும் கரோசனா இன்று இங்கே பேசிய

வர்களின் பேச்சை என்னும் கேட்டனோ முடியவில்லை. இவர்களுக்கெல்லாம் நாகரிகம் என்றுக் 'மிஸ்டர்' எட்டையிலும், விசுவயுத்த 'மென்ஷன்' ஆம்தான் இருக்கிறதென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. உன்னம் முதிர்ந்து பண்படுவதல்லவா நாகரிகம்? மகா மோசம்" என்றேன்.

கரோசனா கோபமாக முகத்தை வைத்துக் கொண்டு, "எனக்குத்தான் பிடிக்கவில்லை, மிஸ்டர் ராய்! ஆனால் நான் என்ன செய்வது? அப்படியுக்காகப் பழித்தான் ஆக வேண்டி யிருக்கிறது" என்ருன்.

"இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணைப் பற்றி இவர்கள் இத்தனை இங்கே விமரிசையம் செய்கிறார்கள் கூடாது. அவளைப் பற்றி அவர்களுக்கு எத்தனையோ அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். இப்படியாக அதைப் பற்றிப் போசிச் சிப்பது. சேலம்பு வெட்டி கேட்கலாம் விஷயம். நீங்கள் என்னை இங்கே இருக்கக் கொல்லி வற்புறுத்தி யிருக்க வேண்டாம்."

கரோசனாவுக்கும் சற்றுக் கோபம் வந்துவிட்டது. "அப்படி உங்களுக்கு விதம்பலிசையிட்டாகப் போய்க் கிடுவது தானா? எனக்கு நீங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றியது. ஆகையால் சொன்னேன். உங்களிடம் நான் ஒன்றும் கட்டாயப் படுத்த வில்லைவெய், என் தலை விதி நான் இருக்கவேண்டும்" என்ருன்.

அவனுடைய மனம் புண்பட்டு விட்டதென்று சொல்கிறது. சொண்டைன் எனக்கும் ஏன் அப்படி உதிரியென்று இருந்தது. இது உயதிக் தான் சொல்லக் கூடக்கூடாது அதுபலித் திருத்ததனுதே என்பதே தெரியவில்லை. யாருடைய மனத்தையும் நோக்கிச் செய்ய என்னும் முடியுமே முடியாது. அநேகநேரம் என்னையும் யாராவது, குத்தலாகச் சொன்னால், அதைப் பொறுத்தல் சொன்ன முடியுமில்லை.

ஆகவே சமாதானம் செய்யும் என்னத்தையுடல், "நான் உன்னை ஒன்றும் குறை சொன்னதில்லை, உன்கொண்டது எனக்கு அது உன் விதித்த சொபத்தில் உந்து ஆத்திரத்துடன் பேசினிட்டேன் போகிறேன். நீ உன் அதைத் தவறாக என்ன சொன்னாய்" என்பதை.

உன்கொண்டது என் முகத்தில் மெல்லிய புண் வந்தது அரும்பியது.

"இங்கே உன் எப்பெய்க் கொடி புத்திருக்கிறது. என்ன வாரிசு பார்த்திருக்கிறாய்?" என்று.

எப்பெய்க் கொடி இத்துக்கு என் வளவு பிடியில்! இங்கே இத்து இதுக்கூடாதா என்ற எக்வம் என் சொபத்தை யெல்லாம் துணித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தது.

நீங்கள் மறுபடியும் கைத்தாக்குச் சொன்று விட்டோம். நான் என் வேலையில் சூழி என் துயரத்தையும் மறந்ததையும் மறக்க முயன்றேன். வேலை இக்காத நேரத்தில் நெருக்கத்தில் குறுதல் என்ன அமைதிப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பேன். இத்துமையப் பந்தி திணவுக்கு வரும் ஒன்றொரு உபவரும் எனக்கு ஒரு பொருளையாக இருந்தது. அவ்வாறு பொருளும் திணத்து உபிப் பதிலும், இத்து அருகில் இருந்தால் என் வளவு உத்தேசமாய்க் இருக்கும் என்று உற்பரிசு செய்வதிலும், பிறகு அவன் அன்று அகட்டியும் சொபத்தை திணவு படுத்திக்கொண்டு ஆத்திரப் படுவதினாலே நேரம் சென்றது.

கைத்தா வாழ்க்கை உப்பு உபிசில் வளம் குரே மாதிரி இருந்தது. உபிசில் வாழ்வதே எனக்குக் கையமாக இருந்தது. என்ன சொப்பதென்று அறிவாமல் குட்டியும் குட்டியும் தாமதமாக இதைத் தவிர்த்துப் போன வாழ்க்கை சென்று கொண்டிருந்தது. பத்திரப்பன் விட்டுக்குப் போவதை நான் குறைத்துக் கொண்டேன். உன்கொண்டது உமென்று வந்து போய்க் கொண்டு இருந்தார்கள். சில சமயங்களில் எங்கேயாவது வெளியில் போய் விட்டு வருவோம்.

குளித்த பிறகுதான் வளம் முன்னம் பந்தி உன் உருவப்படுத்திக் கொள்ளுதல் உன் நெருக்கியிருக்கிறாய். ஒன்றின் முன் இன் பிணுதின் பிது இத்திப் புண்படுத்துவாய். அவ்வாறுக்குவிசெல் கொண்டு குளிர் போனது முடியாது. சேர்ந்து இருந்தால் உடல் முழுதும் வளம் வளம் குத்தல், அத்த மாதிரி இருந்தது என் திண. வாழ்க்கையில் அநேகம் பேர் இப்படித்தானே திண்பாடுகிறோம்? என்னவென்பதே ஒரு முன்னம்பந்திக் கூட்டம் நான் போனது!

ஒரு நான் நான் அதைவிட உட்கொண்டு பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எதைவோ புரட்டின போது 'அம்ம தா' தடிக்கும் 'இதய விண' என்னும் படம் கைத்தாவின வரப் போவதாக ஒரு செய்தி வெளியாகி விருந்தது. இத்துவின படத்தின் அருகில் 'போழி' அமாதா' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. எனக்கு அதைப் பார்த்தவுடனே முதலில் 'இதய விண' படத்தைச் சொன்று பார்த்து வெளியே சென்ற ஆகம் எழுந்தது. அடுத்தபடியாக இத்துவின பிது அளவிலாத சொபம் வந்தது. இப்படி வெளியே அவ்வாறு புரட்டி மாதிரி விடைத்து விட்டதனுத்தானே என் துயரமாய் பனிக்கு போன்ற அனைய நவன் உன்கொண்டது? சே! என்ன உன்கொண்டது?

நான் இப்படிச் சித்திரத்தில் சூழி விருத்த போது, எனக்குப் பின்னும் புணை வாராக யாரோ வரும் சத்தம் கேட்டது. (தொடரும்)

“என்ன ஜோரான படம்!
இதை வீட்டினுள்
எப்படி எடுத்தாய்?”

“அதுவா, நான் புதிய
கோடக் ‘டிரை-எ’
பிலிமை உபயோ
கித்தேன்—எல்லா
பிலிம்களைக் காட்டிலும்
இது வேகமான
பிலிமாகும்.”

மக்கள் ஒவ்வொரு கோடக் ‘டிரை-எ’
பிலிம் உபயோகிப்பதற்கு, சேர்த்து
யான படங்கள் சேர்ப்பதால் பெற
லாம். இது கோடக் ‘ரூப்-100’ களை
கொட்டித் தரும் மூலக்கூறு இல்லாதது
வேகமான பிலிமாகும்.

உங்கள் கோரலில் ‘கோடக்’ பிலிம்
பேட்டரஸ் படங்கள் கிடைப்பதற்கு உக்
கம் நியுமர் விநியோகிகள் என்பதை
சூப்பர்திஸ் கடைகள் கோட்டுக்கள்,
உபயோகத்திற்கு ஒத்தும், கவனத்
திருவோர் தயாராக உபயோகிக்கும்
இரண்டு கோரல்கள் காட்டுங்கள்.

கோடக் லிமிடெட்

(இங்கிலாந்தில் இசைக்கப்பட்டது)
பம்பாய் - மதுரை - புனே - மதுரை

அழகு திலகங்களாக விளங்க

வசிகரிக்கும் எழிலின் மயக்கத்தில்
 மிகவும் மென்மையான மலர்க்குழந்தை போலவும்,
 தேத்தியாக உருவத்தைப் பெறவும் போவது,
 வயுடைய உடம்பை மென்மையாக மாற்றவும்
 மிகவும் "ஹாஸலின் ஸ்நோ"
 வினும் பயன்பாட்டிலும் நுகர்ப்படியும்,
 புத்தாளமென்பதும் இரண்டும்.

"HAZELINE" SNOW

TRADE MARK

"ஹாஸலின்" ஸ்நோ (சுந்தர் மலர்)

பரோஸ்மெய்ன் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட் கிட்டி,

பி. ஓ. பாக் 200, மும்பை

கலையும் அருமும்

விடுவதில் திண்ணையில் அழ வழுப்பான
நிலிபிடித் திண்டு போடப் பட்டிருந்தது.
எந்த மயன் அந்தத் திண்ணைச் சிறுக்கி
தொழிந்தாதினா, அதன் வழிவழியும்
கொத்தியான உருவ வடிவ
மும் தொழி நாயக்கர் எங்கு
கொண்டக் காண சந்திதவக
அமைதிநின்றது.

சம்பிரமாய்ச் சாப் பிட்டு
விட்டு வாசல் திண்ணைத் திண்ணில்
வந்து சாய்ந்து கொண்டிருந்தார்
தொழி. எட்டு மழும் காராயண
வரம் கைத்தறி வேஷ்டியும்
மேயிவ கொற்று மெனியில் பச்
சாய் பட்டாடை கைரத் துண்டும்
போட்டிருந்தார். எட்டுக் குடுமி
யில் அங்கங்கே கரை இவ்வாறு
ஒடி யிருந்தது; ஆளுமில் வயசு
அதிகம் ஆனவரைப்போல் தொ
ழி தென்படவில்லை; இருத்
தாலும் அவருக்கு சாற்பது வயது
கொடுத்து கொண்டிருந்தது.

அந்தத் தூதலில், எந்தத்
திண்ணையில் அமர்ந்திருந்த சிறு
வரக்க நாயக்கரின் அப்போது
கைரயாடிக் கொண்டிருந்தார்
தொழி.

"சிறுவரக்காரரே! பெரிவாழ்
வார் பாகரக்காரர்களாகிய வாரா
வாரம் ஒரு வகுப்பு நடத்தலாம்
என்றிருக்கிறேன் நான். நீங்கள்
சொல்லுகிறாயா?" என்று கேட்
டார் தொழி.

எந்திர தானுடு தானும் ஒன்று
கொண்டு உட்கொண்டிருந்த சிறுவரக்க
காரர். "அவசியம் செய்யவேண்டிய காரி
யம். அதற்கு வாரா ஏற்பாடு பண்ண
இருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார். கேள்
வியைச் கேள்வியாகவே கேட்கவில்லை
அவர்; ஏதோ ஒரு கேள்விக்கு அடக்க
மான தீர்வில் பதில் சொல்லுகிற பண்பு
வந்தான் அவர் குரலில் இருந்தது.

பின்னே இருக்காரா? சொமத்துப் பிரதம
மிராகம் முனிசேயும் உட்கார்ப் பெருமான்
கேரையில் டிசம்பர்மாதம் தொழி நாயக்க
ரிடம் தலை சிறித்த பெசெட்ட அவருக்கு
மட்டுமென்றே, யாருக்குமே முடிவாத
காரியந்தான். ஆம்! அவருக்கு அந்தச் சொ
மத்தில் அவ்வாறு சொல்காரு இருந்தது.

"ஏன், தஞ்சாவூர் கணங்குளியில் இருக்
கும் தமிழ்ப் பண்புத் தஞ்சாவூர்பே
ருவீற்றுக் கிழமைகளிலும் மற்ற விடு
முறை நாட்களிலும் எம் கிராமத்துக்கு
வந்து பெரிவாழ்வார் பாகரக்காரப் பாடம்
சொல்லச் சொல்லுகிறீர்கள்?" என்று
கேட்டார் தொழி.

"அவ்வாறு சொல்ல வேண்டிய செய்
பாடு. தஞ்சாவூர் இளம் பிள்ளையானதும்
கங்குலப் படித்தவன். காகிதம் என்ற
பெயரில் கண்ண ஸ்டிக் கொண்டு பிரதம
யில் ஆழ்வான் இவ்வாறு என்று கேள்விப்
பட்டிருக்கிறேன். கங்குலம் என்ற
கூடக் கேள்வி..."

"ஆ! இன்று மாலை புறப்பட்டுத் தஞ்சா
வூருக்குப் போய் அந்தப் பிள்ளையான்
டாக்டர் பார்த்து ஏற்பாடு செய்துவிட்டு
வருகிறீரா? இல்லை, காரண..."

"அடடா! இந்தக் காரியத்துக்கு
நீங்கள் ஏன் போக வேண்டும்? காரண
போகிறேன். வருகிற ஜாபித்துக்கிழ
மையே முதல் வகுப்புக்கு அஞ்சார்ப்
பணம் பண்ணி விடலாமா..."

"ஓ, அப்படியே செய்தால் போயிற்று.
என் காரணக் காரியமேயே பஞ்சாவத்துக்
கூட்டத் தெரிவித்து விடுகிறேன்" என்று
சொல்லிவிட்டு, தொழி உன்னை போனார்.

கிராமே அங்கியின் பிரதம குழந்தை
களும் கடாரும் ஒன்று. அந்த கடார்தன்
கையின் அமைதிநின்ற பழையார் அழ

காண ஊர். புவையூருக்கும் தஞ்சாவூருக்கும் இடையில் கனல் ஆறு நாயக்கன் தான் இருக்கும். புவையூரை போட்டிய ரெயில்வே ஸ்டேஷன் திட்டம் இருப்பது பாதை ஈடாந்தரைக் கட்டவும் திட்டத்தில், பாதைதான் ஓரத்தில் இருக்கிறது புவையூர்.

அழகு எப்போதும் கூடக்கத்தில் வாழ்ந்தது, பிரேமச்சிந்தை என்று சொல்வது வரிகன். புவையூர் இதற்கு ஓர் உதாரணமாகவே பிறந்திருக்கிறது என்று தான் சொல்வ வேண்டும்.

சிறு பிரேமத்தான். இரு பிரதம விதி எனும், பிரேமத்தைய போட்டி ஆற்றல் கைதர்க்கு அப்பாவித்தன வயம் வெளிகளின் கட்ட ஏடுவின் இருந்த சேஷியும் சேர்ந்த பிரேமத்தான். இரு பிரதம விதிவிலும் அதிக பட்சம் வேளாண் குடும்பங்கள் தாம் வசித்து வந்தன. பெரிதும் சிறிதமான பிரேமகன் அதிகம்; இரண்டு மூன்று பட்டாமணிபம் இருந்தார்கள்; சந்தியு மிருக்க காது ஊர் கட்டம் கணக்குப் பிள்ளைகளும் புவையூரில்தான் வசித்து வந்தார்கள். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேல் ஒரு மூலியமான செப்தி புவையூரின் சிறப்புக்கு அந்தாட்சியாலையும் உரை விலகலையும் அமைத்து விளக்கிற்று.

அதுதான், பழம்புர பழம்புரையாக அந்த ஊரில் வசித்து வந்த மதபுரிகன் குடும்பம். சோயில் சோபுரங்களுக்கு ஆராய் வழுலாமல் பொய்க்காமல் அமைத்து வரணம் திட்டவெறிக்குறிது, வளை யோவ் தரில் பொய்க்காமல் வார்ப்புற வகையிலே கடை கடை அழகுறையுள் தகைவே உரிய அடக்கத்துடன் செப்து வந்தது அந்த மதபுரிகன் குடும்பம்.

புவையூரின் சிறப்புக்கு இன்னும் இரண்டு பேர் காரணமாக இருந்தார்கள். ஒருவர், ஊரின் பிரதம விதியை எப்போதும் தம்முடைய அருள் கோங்காப்பிப்பாவித்துக்

கொண்டிருக்கும் வந்ததாஜப் பெருமான்; மற்றவர், அந்தப் பெருமானின் சேவடியில் என் பெருமும் தம் செவ்வீரேத்துப் புனகாவ்விதம் அகலுத்த கொண்டிருக்கும் சீதாபதி காவகர்.

மதபுரிகன் தங்கன் பெருமான் கோயிலின் அழகை எப்படியும் பிரகாசம் போருந் தியதாக வைத்திருந்தார்கள் என்பதைச் சொல்லில் சொல்ல முடியாது. சின்னக் கோயில்தான்; சின்னக் கோபுரத்தான். ஆனால் மணி தரின் உண்கத்துப் பெரிய ஆரவாரம் வயல்வாழ்ந்து வைத்தது அக் கோயிலுர்.

எப்படியும் கோயிலுக்கு ஓரங்குடியாக இருப்பின் சீதாபதி காவகருக்குப் பெருமை இல்லாமலா இருக்கும்? இதை குறிவ தகுதியை அவரிடம் அளந்தமாக இருந்தன. ஊரில் பிரதம பிரேமகநர், மூப்பது வேலி கீவத்துக்கும் மேலே வைத்து ஆண்டு கொண்டிருந்தார்.

செவ்வயகம், சீதாபதி காவகரின் ஓரே மகன். செவ்வயிப் பூவின் கீர்த்தன போத்தவன் செவ்வயகம். வேலைதரும் அழகாத மகத்துடன் வளர்க்கவனாத வாக அலகுதாய அங்க வாவளயம் செத்திரவாய் பரிணமித்திருத்ததில் சிறிதும் விடப்படுகிற.

இரு வாக் காவகமயம் கட்டாற்றுக் குதி தன் தேவியை இருவருடன் போனான் செவ்வயகம். இரெப்பே குடம்; இன் ஒரு குடமில் ஒரு சிறிய கை.

ஆர்! யாரு மெதவாய் அத்தியை அணுகு குழித்த வரும் இருட்டுக்கு முகமன் உதும் அந்த வேலைதான் எத்தனை யிருக்கையா யிருத்தது! மெதவாய் பிறைய வாக் செவ்வீரே கீவ வானத்தது முடி விரித்த பறத்து கொண்டு வந்தது; குழித்த வந்த இருட்டுக்கு இது மிகவும் சங்கட மாகத்தான் இருத்தது.

மாவகரத்திருத்த வந்த ரயில் வண்டி 'ஊ' செவ்வீரே திட்டம் கட்டினதில் கைதிக் கொண்டு தஞ்சாவூருக்குப் புறப்பட்டது அவர்கள் எதுவென்ற விழுகத்த.

"செவ்வயகம்! கோரமாகி விட்டது. புடையகமர் சீக்கிரமாக அவக. இருட்டிக் கிட்டு வருது..." என்னுள் இருத்தி.

நிகரென்று செவ்வயகமர் சிறித் திட்டம். "அதோ, அதோ! புடைய

தன்னிடம் அடிக்கப்பட்டு ஓடுதே!" என்று கத்தினான்.

ஆகா. தஞ்சாவூரில் கைப் பொருள் காட்சியில் தன் கண்ணுக்குப் பெருவிரல் தனித்ததால் மனமொப்பி அவன் வாக்மி யிருந்த புடவை, கையிலிருந்து கழுவி நீரில் அப்பால் போய்க் கொண்டிருந்தது.

"பெரிய கழவாச்சே! எப்படி அதை இழக்கிறது?"—ஒருத்தி.

"போனது போயிற்று"—இவ்வேருத்தி.

"செச்சே! இப்போதுதானே புதுக வாக்மினான். அதுவும் எத்தனை ஆகா யாக!" என்று தனித்தான் செம்பவல்கு.

புடவை நீரில் மட்டத்தில் பரம அன்ட் பெத்துடன், ஆனால் வெகு கவமாக, மிதந்து கொண்டே இருப்பும் பாதைப் பாய்ந்து அடிமை போலிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

அதே சமயத்தில் பாயத்தின் மேல் கையில் பெட்டியுடன் ஓடி உருவம் வந்தது கொண்டிருந்தது. சந்திரேத்தாக்கு முன்பு திட்டை ஸ்டேஷனுக்கு வந்த மாய வரம் வண்டியில் புவனபூருக்கே வந்த பிரயாணிதான். அந்நிலம் வாலிபன். ஊட்டி மும் சட்டைவும் போட்டிருந்தான்.

தேவ பார்த்தான்.

அவன் அப்பதம் போடுகையில், தன் கால் பூட்டுகளைக் கழற்றிப் பாயத்தின் மேல் வைத்தான்; பெட்டியையும் பாதை தின் மேல், இருப்பும் பாதை தாங்கல் தரக் கட்டையின் மேல் வைத்தான்.

அடுத்த சிலிஷம் 'தொபுஷ' என்ற கடு ஆற்றில் புரண்டோடும் நீரில் தாசிய மாகக் குதித்து விட்டான்.

படித்துறையில் சிந்து கொண்டிருந்த பெண்ணின் விதிர் விதித்தவரால் இர தக் காட்சியைப் பார்த்த படி பெ கவ தரி யா து சிந்து கொண்டிருந்தார் கள். 'தன் னீ ருக்குள் குதித்தவர் ஒரு கணத் துக்கு மேல் எழும்பி வர வேண்டிய. 'குபுக் குபுக்' என்று நீரில் இரண்டு மூன்று குமிழிகள் மட் டும் தோன்றின.

அப்பதம், ஆகா, எத்தனை வாக்மி துடன் அவன் கீழ் திருள்! புடவை யைப் படுத்து போல் ஒரு கையில் கற்றிக்

கொண்டு இரண்டு சிலிஷ்களில் படித் துறையை வந்தடைந்தான்.

மூத்தியல் வழித்திருந்த கிரைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு, "இது யாருடையது?" என்று. அவன் கண்ணுக் கெதிரே செம்பவல்கு புன்னடை பூத்து சிந்துவான். அவன் கண்ணிக்குப் பதிலாய் ஓடி மூன் வந்து, காணத்துடன் தங்க குனிந்தவாரே புடவையை வாக்மிக் கொண்டான்.

"இவ்வளவு அஜாக்ரதை உடாது..." என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு, கதையின் மேலேறப் போனான் அவன்.

"கீங்க..." என்று காணிக்கொண்டே டெட்டான் செம்பவல்கு.

"இங்கே புவனபூருக்குத்தான் இந்தச் சால்களால் வண்டியில் வந்தேன். ஐன்மூக காத ஸ்தபதியின் குமாரன் நான். வரு மிதேன், அம்மா!" என்று அவன் சொல்லி விட்டு, செம்பவல்குமீதின் மற்ற இரு தொழிலாளரும் குறிப்பாகப் பார்த்துவிட்டு அங்கிருந்து போய் விட்டான்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்து ஐந்தாறு நாட்கள் ஓடின திதுசில் ஸ்தபதி மகன் மெகா தனுக்கும் செம்பவல்குமீதும் இந்த உறவை கவர்க்கமாக மாற்றியிருந்தது என்று சொல்ல வேண்டும்.

கோயிலுக்கு அவன் போனது வேளை நேரிடது அவன் போனான். பெருமாளாக் கோயிலுக்கு திரு ஒருவரை யோருவர் பார்த்த அவர்கள் புன்னடை புரிந்து கொள்ளுவார்கள். கடை விதிக்குச் செம்பவல்கு வரும்போதெல்லாம் மெகா தனும அங்கே உடமாகக் கொண்டிருப்பான்.

இதற்குப் பிறகு ஒரு வான் ஐன்மூகாத ஸ்தபதியின் தொழிலுட வாலியில் பகல் வேளையில் வந்து சிந்துவான் செம்பவல்கு, தனியாக!

ஸ்தபதிக்குப் பேராசிரிய மாக இருந்தது.

ஐன்மூகாத ஸ்தபதியின் பிள்ளை சிந்து கொண்டிருந்த மெகாதனும் பார்த்துத் தன் இவல் பான புன்னடையைப் புரிந்து விட்டுச் செம்பவல்கு ஸ்தபதியிடம் திரும்பி, "எனக்கு அழகானதொரு கிருஷ்ண வித் திரைப் வேண்டும்!" என்று.

"நீ உறுவ வித்திரைக்கன் இருக்கின்றன. உனக்குப் பிடித் ததை எடுத்துப் போயேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஸ்தபதி உங்கே போனான்.

"வானுக்கு என் அப்பா பெரியாழ்வார் பாசா வகுப்பு உட்கு எத்பாடு செய்திருக்

மெருர். வகுப்புக்களில் கைக்க எல்லா மெருக்களையும்
விக்கிரகம் வேண்டும் என்று சொல்லிக்
கொண்டிருந்தார். 'அவனே போல் எம்
வந்தபதிலிட மிருந்த வாக்வி வகுப்பினர்'
என்று சொல்லி விட்டு இங்கே ஒரு வக்
தேன்....." என்று சொல்பவையாகி
மேலேநடைப் பார்த்து.

"இது வேறும் எங்குத்தானே?" என்று
மேலேநடை.

"சாக்ரோ, சாக்விக்கியோ, இத்தக்
மெருக்கள விக்கிரகம் என் கைக்கவென்..."

"என்குப்பாய் சிறைவிவற்றி கைக்
கும..." என்று முடிந்தார் மேலேநடை.

அதே சமயம் அழகானதொரு மெருக்கள
விக்கிரகத்தடக் அங்கே வந்தார் வந்தபதி.

குடும்பத்துக்குக் கொள்கையம் அளிக்கும்
கைக்கவக் கைக்கவம் அவரது மகன் பன்னிப்
படிப்பு, எல்லாசெய் படிப்பு என்று போகிறது
அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இருந்தாலும்
தேர் புதல்வனான அவனது ஆசையைக்
கொடுக்க அவருக்கு மனமில்லை. ஆயினும்
சமயம் வாய்க்கும் போழுதெல்லாம்
அவனிடம் சொல்வாமல் இருப்பதில்லை.
செல்பவையாகிவிட்ட மெருக்கள விக்கிரகத்
தைக் கொடுக்கும் பொழுதும், தம்
எண்ணத்தைய அவர் தெரிவிக்கத் தவற
வில்லை. ஆனால் அவர்தான் அதைச் சரி
பாக்கி கையில் வாக்வி கொள்ளவில்லை.

தேவபதி காலக்கடர் தம்முடைய
வாழைத் தேரட்டிக்களைப் பார்த்துவிட்டுக்
கொண்டிருந்த போது அந்தப் பக்கமாக
வந்தார் மேலேநடை. தேவபதியைக் கண்ட
தும் கைக்கப்பி அஞ்சலி செய்தார்.

"தேவனே பெரிய வந்தபதிலின் கையன்?"
என்று தேவபதி எப்பிரமண ரூபில்
கேட்டார்.

"ஆமாம்" என்று மேலேநடைப் பிடுக்க
விவரத்துடன்.

"உன் தப்பென்கைக் உப்பிட்டுப் போ
வேண்டும் என்று தூதரது கைக்கவாக
சிறைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சந்தப்
பம் அடப்படவில்லை. பெருமான் கோயில்
கோபுரத்தின் மூலம் கைக்கவக் உன் கைக்க
வக் பதிகப்பட்டுப் போய் விட்டன. அவர்
தைப் புதல்பிடுக்க வேண்டும்; கோபுரத்தின்
மற்றச் சிறைக்களுக்கும் புது வாக்வி
அடிக்க வேண்டும். ஒன்றாகவேதான்
இதை பெல்வாய் தெரிவித்து உடனே
என்னை வந்து பார்க்கச் சொல். தெரி
தெனார் உன் பெயர் என்ன?" என்று
தேவபதி.

"மேலேநடை."

"எல்லா பெயர், மேலேநடை வந்தபதி என்று
பெர் வாக்வி, உன் பரம்பரைக் கை
செய்க்கை, நீ பாடுபட வேண்டும் அப்பா!"
என்று சொல்லி விட்டு அங்கிருந்து இரண்

டடி எடுத்த அவர்த தேவபதி திரும்பி,
"இந்தைக்குச் சமயக்காலம் பெரியவாழ்
வார் பாசா வகுப்பைக் கோயில் அவர்களை
மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கிறேன். ஒன்றாக
கைக்கவம் கொண்டு!" என்று சொல்லிக்
கொண்டே மேலே கைக்கவ ஆரம்பித்தார்.

மகன் குழம்பியவரே மேலேநடை தம்
விட்டுக்குப் போனார். தேவபதி காலக்கடர்
சொல்லி விடுக்கதை பூர்ப்பாடித் தம்
தந்தையிடம் சொன்னார்.

அன்று மாலை பெருமான் கோயில்
அவர்களை மண்டபம் வேரு அழகாய்க்
காட்டி தந்த கொண்டிருந்தது. மூலக்கு
மூலம் மாலைத் தேவநாயக்கைக் கட்டி
விடுத்தார்கள்.

எல்லா உட்கம். பத்தப் பதினாறு பெண்
டரும் இருந்தார்கள்.

ரகுநாயகம், குறிக்கப்பட்டிருந்த அந்தக்
கையான வேலையில், தன்னுடைய கை
சொந்த ரூபில் வகுப்பை ஆரம்பித்தார்.

பெண்டிர் உட்கத்தில் தம் அங்குக்குப்
பிள்ளைக் உட்காக்கிறிருந்த செல்பவையாகி
கைக்கவத்தும் பார்த்தார். ஒன்றாக கை
வந்தபதிதான் அடக்கமாக ஒரு மூலையில்
உட்காக்கிறிருந்தார். அவர் மகன் மேலே
கைக்கவக் காணும்.

செல்பவையாகிவிட்ட உன்னம் என்னவோ
போனார் விட்டது. அவருக்கு இருப்புக்
கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சகேரமனதும் தம்
தாயிடம், "அம்மா! என்னை இவ்வளவுத்
தலைமை வலிக்கிறது. என் விட்டுக்குப்
போகிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுப்
புறப்பட்டார்.

அவன் விட்டுக்குப் போக இரு வழிகள்
உண்டு. மேலேநடையின் விட்டு வழியாக
வும் போகலாம். அப்படித்தான் போனான்
செல்பவையாகி.

மாலையின் அந்தம்; அந்தி நேரம். அந்த
வந்தபதிலின் விட்டு வாக்வி கைக்கவத் திரை
திருத்தது. அந்த வாக்விச் சிறு உட்கவோ
எட்டிப் பார்த்தான் செல்பவையாகி.
மகன் பெல்வாய்க்கை கைக்கவக் கொண்டு
வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் சிப்பந்திகள்
வாக்விதும் அங்கே காணவில்லை. ஒன்றாக
கை வந்தபதி வழக்கமாக விற்றிருக்கும்
உவர்க்கை பீடத்தில் மேல் மேலேநடை
கித்தனியோடு உட்காக்கிறிருந்தார்.

"விக்கிரகத்தையிலேயா!"

மதரமண ரூபக் கேட்டுத் திரைக்கிட்டு
கிரித்தார்.

"சீவா செல்பவையா? நீ கோயிலுக்குப்
போகவில்லையா?"

"போனேன். அங்கே உங்களைக் காண
வில்லை; வந்து விட்டேன்" என்று
செல்பவையாகி.

அதைக் கேட்டு மேலேநடை ஆழ்ந்த
தொரு பெருமூச்சு விட்டார்.

"சென்பகவலி! உன் மனம் எங்களுக்கு தெரியும். ஆனால் என்னைப் பற்றி உனக்கும் தெரியுமோ. மாய்வதால் ஜீவிக்கும் ஏழைக் கிணியலின் மகன், உன் துறைய அத்தனையும் என்னுடைய..."

அந்த வார்த்தைகளை அவன் முடிக்க விடாமல் சென்பகவலியின் 'கைகை' வென்ற அருவிச் செரிப்பு அத்தனையும் கடம் முழுவதும் விசாரித்து விசாரித்தது.

"வினக்கென்ற விக்கிவார?" என்று அவன் சொல்லிக் கொண்டே ஓர் ஓரத்தில் கைகைப் பட்டிருந்த பவர் நாலிக் கேள் வினக்கை ஏற்றிக்

கொண்டு வந்து மேகாநன் எதிரே கைத்தான். பிறகு நீர்மாமாநா தொனில்க் சொன்னான்:

"இந்த வினக்கை கைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். வருவது வரட்டும். நான் உங்களைத்தான் மணப்பேன்..."

உணர்ச்சியால் மீதப்பதிலின் மூலாறு தடைய கண்ணன் ஆகந்த பாஷ்பம் சொல்கிறான். அவன் எழுந்த வந்து சென்பகவலியின் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டு கொன்னான்:

"சென்பகம்! நீ கொலித்துக்குப் போ. நான் பின்னாலேயே வருகிறேன்."

சீகத கேட்டு விட்டுத் திரும்பிய மேகாநன் மெனமமா உட்காந்திருந்தான்.

"மேகாநா! இன்று சஞ்ஜயன் சொன்ன கதைகளைக் கேட்டால் அல்லவா? கிணியலும் இந்த உலகத்தில் அடைப முடிவாத இன்பம் எதுவுமே கிடைவதே. கிடைக்கவே அடைவதால் என்று சொல்லும்பொழுது எனக்கு என்ன தென்றிற்று. தெரியுமா? நீயும் உன் கைத்துரிப் படிப்பை வெல்லாம் விட்டு விட்டுக் கைதேர்ந்த மீதப்பதியை வேண்டும்; உங்களை உலகம் புறம் வேண்டும்! இதனால் என் ஆனா?" என்று சொல்லிட்டு எண்ணெசைநன் உங்களை சொன்று விட்டார்.

அவர் பேச்சுப் பிடிக்காத மேகாநன் எழுந்த கைபோன நிமிசம் கைக்க ஆரம் பித்து விட்டான். மேரே ஆற்றின் படித்த கதைகளை வந்தடைந்தான். என்ன ஆசரிசியம்! அங்கே சென்பகவலி சிந்து கொண்டிருந்தான்!

செராக் 96. மானாவி கந்தர் எரிக் சென்னை தாசாக்கமக் கழகக் கலியாநத் திரு. கன். கன்சன் அயிக்குக்கும், எரிகாந் துணை மொழியெயிம்பாநத் திரு. பாகைப்பாக்கமம் அயிக்குக்கும் ஒரு பாராட்டு சிறு தடைப்பெற்றது. இந்த சிறுசுக்கும் பாகைந் கலியாந். இந்த அயிசன் தகைய தாங்கிக் கொடுத்தார்.

அருகில் பாருகிப்பிசு என்பதான அவர்களுக்கு என்னாம். கற்றுப்புறந்ததைப் பற்றிய அடைசியம்நானே உண்மைக் காதலக் குகிய பரம வட்டணாம்?

"கிவா, சென்பகம்!"

"கிவ்வா?"

படித்துதறியின் மேல் படியிலிருந்து, "சென்பகவலி..." என்று அவன் தோழி கொருத்தியின் குரல் கேட்டது.

"என் வருகிறேன். அப்புறம் பார்த்துணாம். சரிதானா?" என்று சொல்லிவிட்டு அங்கே விருத்த அவசரம் அவசரமாய்க் சென்பகவலி புறப்பட்டான். அவன் படித்துதறியைக் கடைசிப் படிக்கைய மீதித் திருப்பான். எதிரே வந்தார் திருவாரங்க வந்தார். அவரை மூறத்தந்தக் கொண்டுநான் படிக்கிக் இறக்கி வந்தார் அவர்.

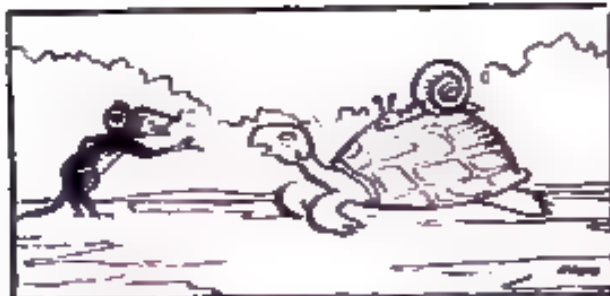
நீர் மட்டத்தில் சிந்து கொண்டிருந்த மேகாநன் அருகில் வந்து சிந்து கொண்டார் திருவாரங்கவந்தார்.

"மேகாநன் அவர்களே! இந்த காதலத்தைக் கொஞ்ச கால்களாலேயே நான் கைவித்து வருகிறேன்" என்று நான்கு காரம் சொந்தர் திருவாரங்கவந்தார்.

"உமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயத்தில் தலையிடவேண்டாம்!" என்றான் மேகாநன்.

"எங்களைக் காதலணம் என்று நினைக்க வேண்டாம். இங்கேயும் சென்பகவலிக் குப் பாவம், புறம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். நான் என்ன சொல்? விஷயத்தை முகிலாலேயே கிணிக் எறிய வேண்டாம்!"

என்ன! சென்பகவலிக்கு என்ன ஆபத்து வந்து விட்டது? இந்தப் பாலி,

பலி—முதுகில் என்ன, தந்தை உட்காத்திருக்கிறதா?
ஆமாம்—அதுக்குக் கொஞ்சம் சேக்கிரமம் ஒரு திடத்துக்
குப் போகணும்மாம். அதுக்காக!

தோபதி காயக்கரிடம் போய் என்ன செய்
லாம் கொன் சொன்னுடு? அப்பறம்
மேகாரதன் அங்கே கொஞ்ச நாள் கூட
நீதராமம் 'விடு விடு' வென்று வட்டதான்.

அப்போது கங்குல இருட்டிவிட்டது.
ஒட்டமும் கலையுமாய் வந்த மேகாரதன்
தன்னை ஏதோ ஒரு சக்தி உக்த, தோபதி
காயக்கரிடம் பெரிய விட்டை அடுத்திருக்க
ஒரு காலியான பழைய விட்டின் மாகுலி
வேறிச் தோபதி காயக்கர் விட்டு மாகுலியில்
மெதுவாகக் குதித்தான். கற்றியும் தாழ்
வாரம் விடப்பட்டு, விட்டுக் கூடம் துருத்தி
விடப் பட்டிருக்கிறது. அதன் ஐன்னல்
வழியே பார்த்தான் மேகாரதன்.

தோபதி காயக்கரின் சூரல் 'கவீசெ' என்று
கேட்டது:

"சொன்பகம்! நீ விவரம் அறிந்த பெண்.
நான் உனக்குச் சொல்வதற்கு ஒன்று
யில்லை. உனக்கு இஷ்டப்பட்ட மனுவாரி
நீ தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதில் எனக்கு
எந்தவிதத் தடையுமில்லை. ஆனால் இவ
ளன்றி வேறு யாரையிருந்தாலும் சொல்லு,
அம்மா. செல்லு வைக்கிறேன்."

"அவரன்றி வேறெவருமில்லை, அப்பா!"

"என்ன, அம்மா, நீ சொல்லுகிறது
விசித்திரமாக இருக்கிறது! கலைக் குடும்பத்
தில் பிறந்தவளுக்கு அந்தக் கலையைப்
பற்றிய அக்கறை இல்லை. படிப்புப்
படித்து இவள் என்ன குப்பை கொட்டப்
போகிறாள்! தன்னுடைய தந்தை ஒன்றாக
காதல் தபதி மாதிரி இருக்கடி. சொல்வ மூடி
யாத அவனிடமே மனம் பதி கொடுத்து
விட்டாள்!" என்று உணர்ச்சி வசத்தில்
சுடுபட்டு இதரத் தோன்றித் தோபதி.

அவ்வளவுதான். அதற்கு மேல் மேக
ாரதனும் அங்கிருக்க மூடியவில்லை. வந்த
கவடு தெரியாமல் வீதியில் இறங்கிப் படு
மேகமாக வட்டக் ஆரம்பித்தான்.

அன்று விடியற்காலம் காது மணிக்கு
ஒன் முகாரதல் தபதி துவிவிவிருத்த விழித்

துக் கலைக்கட்டத்தின் பக்கம்
வந்தபோது பேராச்சரியமடைந்
தார். சில மண் பொம்மைகளைச்
செய்து தனக்கு மூன்றே வைத்
துக் கொண்டு, அவற்றுக்கு
வித வித வர்ணங்கள் தீட்டிக்
கொண்டிருந்தான் மேகாரதன்.

குமுதா தும் பாவனையில் ஒரு
உயர்மான இருஷண் விக்கிரகம்;
ஒரு படர்ந்த மாதத்தின் உருவம்;
இரண்டு மூன்று பக்கங்கள்; வாலி
விருத்த புல் சோர ஒரு மான்;
தனித் தனிவாகப் புளளிளங்கள்
—ஆகிய இத்தப் பொம்மைகளைத்
தனித் தனியே செய்து

அவைகளுக்கு வர்ண மடித்துக் கொண்
டிருந்தான். இத்தப் பொம்மைகள் எல்லா
வற்றையும் பொருத்த ஒரு பீடமும் ஆக்கி
வைத்திருந்தான்.

அன்று மாலை கோயில் அவர்கா
மண்டபத்தில், கண்கள் பஸி சோர, மேக
ாரதன் இருஷ்டத்திருந்த அந்தச் சிறு
பொம்மைக் கொலுயின் மூன்றே நின்
திருந்தார் தோபதி காயக்கர்.

கண்ணன் அவர் உன்னதத்தில் குமுதா திக்
கொண்டிருந்தான்.

கெடுவோரத்துக்குப் பின்பு அவர் மேக
ாரதனைப் பார்த்துச் சொன்னார்:

"நான் கேட்கிறேனே என்று நீனைத்துக்
கொன்னாதே, அப்பா! இது நீதானே
செய்தது?"

மேகாரதன் "தடாசெ" என்று அவர்
காதலியில் விழ்ந்தான்.

"என்னை நீங்கள் மெலும் ரோகிக்
கிள்கள்! நான் மேகாரத ஸ்தபதியாகி விட்
டேன்; ஸ்தபதி ஆகிவிட்டேன்!" என்று
விழித்த சோர அவறினான்.

அவன் தோனைப் பிடித்துக் கொண்டு
துக்கி அவனை கிறத்தினார் தோபதி
காயக்கர்.

"உனக்கு என் பெண்ணைக் கொடுத்து
விட்டேன், அப்பா!" என்று அவ்வற்ற
யிழிச்செய்யாடு.

சற்றுத் தூரத்தில் கின்று கொண்டிருந்த
கொம்பகவல்வியின் கண்களில் ஆனந்தக்
கண்ணீர் சொரிந்தது. "கலைவினால் தேய்
வந்ததை அடையலாம் என்பதை சரி. ஆனால்
அந்தக் கலையை அடையக் காதல் அல்லவா
வேண்டி இருக்கிறது!" என்று தகுராமன்
கதைக்கு மேகாரதன் ஒரு மெருகு கொடுத்
துக் கொண்டான்.

உன்மைதானே! கொம்பகவல்வியிடம்
காதல் கொன்னா விட்டால் அவள் கல்
தூசிப் படிப்பை விடவது ஏது? கலைவகி
கத்துக் கொண்டேதது? கலைத்தொழிலின்
அருளைப் பெறுவதுதான் ஏது?

JUPITER GENERAL INSURANCE COMPANY LIMITED

Capital Subscribed	...	...	Rs. 1,50,00,000
Capital Paid Up	...	...	Rs. 23,74,800
Total Assets	...	...	Rs. 3,50,00,000

INSURANCE OF EVERY DESCRIPTION UNDERTAKEN

Head Office: BANK STREET - BOMBAY-1

Principal Office for South India:

"JUPITER HOUSE", 167, BROADWAY, MADRAS-1

BRANCHES AND AGENCIES THROUGHOUT INDIA AND
IN PAKISTAN, BURMA, CEYLON, ADEN AND AFRICA

கேசுவர்த்தி

கோம்பு

கத்திப் பெருக்கி கொங்குகள்.

கண்டைத் திருங்கள்.
இனி தலை அரிப்பா
கோன்? இள நாரையை
நிறுத்துங்கள். நார
வையும் தள்ளி வைப்புகள். கோவர்த்தினியின் உதவி
பால் கூந்தல் புத்துயிர் பெற்று அழகுடன் விளங்கட்டும்.

ஷாம்புவினாலும் தலை கத்தமாகவும்
பரீட்சை முடிந்ததாகவும் ஆகட்டும்.

கோவர்த்தி அளவு 16, ஷாம்பு அளவு 16. நயர் கோவர்த்தி. எங்கும் கிடைக்கும்
கோவர்த்தி பரீட்சை, கோவர்த்தி

No. 4

திருநெல்வேலியிலிருந்து வந்த வந்த
வரும் பித்தம் படித்துடன் அந்த மருது
விட்ட மருது தன்னை. அவருடைய
உயர்வு விட்டது. அவர் என்ன கிடைத்த
அவருக்கு முன்பும் வரும் எழுதினார்! இங்
வளவு கிடைக்கும் வாய்ப்பை எழுதினார்
நாளைவாழ்வு பற்றி எழுதினார் என்று
அவர் சொல்லும் கூட எழுதினார் என்பதை,

[illegible]

எனக்கு இருபது வயதிலும், ஸர்த
தம் அங்கையு வயது எந்து வயதும் சொல்
மாட்டார்கள். பூஞ்சைச் சிதும்; வேளாண்
வாசத்திலுந்தாம். ஆனால் எங்கள் மட்டும
திந்தவரம் பெற்ற வர்கள். ஒரே சொகு
சிய அந்த வர்கள் அங்குசென்றே தந்த
தெரு வேதம் அமைத்திருந்தாம்.

ஏலாங்கிக்குக் கெலாங்கப் செட்டியிட் செட்
டுப் சந்துதல் கந்துரீ தன்ன் துத்தத்
கெய்யடுத்தார். சாங்கு கருட்கலா
காப் இதிகாபப் படுப்பாடு கெய்ன் குடி
பாது. அருத்தகெல் கியாடு சரீது. மாய்
சரீசனம் துத்ததல் தேத்திடு கந்து

புதிதிலும், சூட்டன் போதகர்பித்துப் பிடித்த
வீடு போல உள்ளிருந்து விடுவார். அப்படி
ஒரு காலம் செல்வ ஓடாது. இப்போது
நாளை கருணாகனாக உருதி விட்டார் அவர்.
இப்படி அப்படி இருக்க முடியுமா?

மாநிலமேவாயி உத்தியோகம் பற்றியப் பட்டியல் போனது. போன குட்டோடு விட்டுக்குக் கதற்கன் எழுதிச் சொன் டிருந்தான். அப்போதுக்கு ஒரு கதரை, அப்போதுக்கு ஒரு கதரை, தங்களுக்கு ஒரு கதரை, மூலக்குக்கும் சென்ற ஒரு கதரை, எந்த கதற்கன் வராத தனிதான். மூன்று மாதங்களுக்கு இந்த வேலை. அப் புறம் அப்பெரிட்டது. கந்தலர் தங்கன், பித்தாக்கு வேலை மிகுதியாகிவிட்டதால் எந்த கதரின் கந்தலர்.

[illegible]

‘கிள்கப் பாயனுத, பாயனுத! இத்
தன் னையும் வதும் எழுந்தவன் இந்நன்
எழுந் போடுஞ்’ என்ற எண்ணம்
உடனே நோக்கி ஆதிநீர்தை அழிப்பதே
நிபத. ஆகும் அவர் எண்ணத்திக்கு மாறு
சொல்லுகையி போதுபவன் பிள்ளையா
வதே சொல்லி உடனும் பாயனுத.

“அப்பா! என்னைப் பற்றித் தாங்கள் இங்
னையெல்லாமா கிளக்குகிறீர்கள்? என்னவோ!
பரிந்துரைத் தாங்களில் உட இப்படிச் செய்
வீதில் வேண்டிய வழக்கமில்லை! உபாத்தி
பாயத் தொழிலுக்கு முன்புதான் போட்ட பித
லும் என் இப்படிச் செய்வீர்கள் உடிக
கொண்டு விட மாட்டேன் என்மீதிகள்!
ஏனாகிறது இந்த வகுப்பிலும் தூய் வந்து
வெளியாக உடிகும். கீழ்க் வேட்டிக்குத்
தெய், மாட்டினர் தாண்டு முடிவாகவு
வந்து! அப்படியே மாட்டினர் அவர்க
தெய்க் கொண்டு முடி வகுவார். அதைப்
பற்றித் தாங்கள் வலியுறுத்த வேண்டாம்.
இந்தக் கொள்வனவுகள் மூலம் இருக்கிற
அபிவிருத்தியைச் சான்றுபெற. எங்கள் அபிவி
தாள் அங்குக்குப் போக. அவைகள் எ
குறிப்பித்தபடி பற்றிச் சொல்சொல். அவ
கள் ஏனையவையாகக் கம்மித்தவர்கள்.
அவன் அடுத்த குறிப்பித்தவையம் - பெரு
குத்தவன்-கொள் பரிசுத் தருகிற வகுத்தவன்

சோனி வீடுக்டிரவு- ஸ்டேஷனுக்குத் தனது மகன் வந்திருந்த அவரை அழைத்துப் போய்க் கல்பாறையி் வீச்சயம் செய்தபடியி்..... "

நாராயணசாமி எழுதிய சுதந்திரம் பற்றிய
புடன் அபிவிருத்திப் பத்திரிகை விட்ட
சுருதி எங்கள்.

“நரபாலனாரி என்ன எழுந்திருக்கிறார்?” என்று கேட்டுக் கொண்டே ஆயுதங்கள் சமர்ப்பிப்பதற்காகச் சென்ற யெஸியே வந்தான். அவர் மீண்டும் தங்கியிருக்கிறார்.

“தங்கம்! நம்ம எரெடாமைசெயிலைப் பற்றி எங்கெங்கையோ மீனா திட்டுநீடுதரமே, அடுத்த வாரம் தப்பு! சாலைக்கு டைப்னோசர் போத்து மிட்டாசன்!” என்று நல்லாடி தங்கம்.

தங்கையார், "எனக்குத் தெரியாதா, அம்மாவைப்பற்றி! கீழ்க்கண்டால் அவர்களை குறை கூறிக் கொள்வார்களே! இப்போதாவது நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.....!" என்று.

“அது சரி. இப்போது தம்சைத்தமைய
நிலையம் அல்லவா ஏற்பட்டு விட்டது?”

"என்ன தர்மாவை! ஒரு வானத்திலே பிட்டு எழுதலாம். அப்பன் உதடு போன்ற பார்வையிலிருந்து போகும்....."

“அதையும் அவளை எழுதி வீடுக்கிரகம். அந்தப் பெயர் இரவீந்திரத்தோடு புறப்பட்டு வருகிறாள்.”

"...and the Lord said, 'I will be a father to the fatherless and a merciful father to the widow.'"

“அந்தமேன்மை என்ன? இதைப்பற்றி?”

⁴⁴ "فقدنا ما كنا نأمل"

செய்தியைக் கேட்டு விரைவில் பத்திரிகைகளில், கண்காட்சி :

“ஏதான் விஷயமாப் பதோத்தரத்திலேயும்
கொல்லிவிடுதேன் அக்கலா! அக்க நகு
இடத்தைப் பொருடே செய்திருந்தாக். அதைப்
பயனாகவும் ஞானிதாக்கிமுதலாகவும் வருகிறேன்.
எனக்கே பதோத்தரத்திலே வந்து கொல்லிவிட்டுப்
பொருளாக். இதன்கு மாட்டிக்கொண்டும் உரு

நவீன வகை இறங்கியும் அவர்களின் பாதை விட்டுக் கொடுத்தும் கொண்டு வருவது! பாதை நவீனமற்ற விட்டுவிட்டு வருவது!"

தங்கம்மாளுக்கும்தான் ஒரே வேலையாகவே
பெயர்விட்டது. சரணங்கேடு ஒரு வரலாறு
குதிரைகள் இருக்க வேண்டும் போலும் இப்போது
மையேறினார்கள் ஒன்றுக்கு இரண்டு போக
அல்லவா போகும் போட்டுக் கொண்டு வரு
கிறார்கள்! அறிவிப்பும் ஆரம்பித்தால் இப்
படித்தால் போதும்!

"இப்போது இதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்ற தவித்தல் எழும்.

[illegible]

பொம் பொம்பெண்டி லீக்ரீத்போத
 'ஷாஹ் பாஸாஜர்' கட்டுவாங்கல் வந்த
 தீவ்ரது. ஷாஹ் ரங்கல் கட்டுவாங்கல்
 வந்தபொம் வந்திருந்தார். இரங்கல் மாபு
 புகந்தல் ஷாஹ்லிங்கல் எப்படி அறிந்தல்
 பந்திவது. எந்தெங்கல் பொங்கல் செய்து
 சொங்கிருந்த ஷாஹ் மானி.

தமிழ் சிந்தையுடன், ஒரு பெரியவரிருந்து ஒரு வாய்ப்பு இறங்கியது. அத்துடன் உடனடி உபதான பெண்மணியும் இருந்தனர். அந்தச் சந்தர்ப்பத்துக்கு அவர்களுடைய தமிழ் மீது நேரடி வாய்ப்பு வந்து சேர்ந்தது விட்டது. அவர் பத்திரிகை போல் சிந்தையுடன் வாய்ப்பை, "தொழிலாளர் மனம்" பத்திரிகை, அவருடைய சிந்தைகளுக்கான "மனம்" என்று பெயர்.

* ஆமாம், ஆமாம்! கார்த்தான், நீங்கள்
தானே நினைக்கிறீர்கள் வந்திடுங்கள்! வந்திடுங்கள்!

தமிழ்சிவ இரக்கம் மான்
பிள்ளை ஐந்துறு சம்பாதித்தான்
என்ன ஆசிரம் சம்பாதித்தான்
என்ன! அவன் அமிர்தசிவந்த
துக்குச் சமமாக ஆகி விடுவானு!
சாரதாபாசாமிக்கு வேண்டிய
ஒன்றிப்பிடி, சதா அமிர்தசிவந்த
தையிப் பற்றிவேதான் சிவப்படி.
அவன் தன்னைத் தானாக ஏறித்
துக் கொள்ளாமல் இதுக்க வேண்
டுமே! என்று என்னி மான்
புகழ்விக்கும், அமிர்தசிவம் எப்
பேரதுமே போவதுதான் அவ
னிடம் பழகினான். இரக்கதாயி
தன் னெடு சீவியாய் பழக
விட்டாபிவா என்று சாரதாபா
சாமிக்குத் பிதான் பதது.

ஆளுநர் கீழ்க்கண்ட சமர்ப்பனையை நிராகரித்தார். “என், அரசாங்கமும் கூடியதான் பதிலிடுவதற்குக் கூடியவருக்குத் தவிர அரசாங்கத்தின் என்ன அப்பா இது!” என்றார்.

சாதிப்பாடாக்கித் தான் பதிவெடு செய்து
என்று பரிபாசிக்கிறார்.

“கல்யாணத்துக்கு என்னை மட்டாயும் உந்துடன் அகழ்த்துக் கொண்டு போ. உன்னை நம்பத்தான் ஆகிக் கொள்ளும் பரிசுபந்தரன் எனக்குக் கிட்டலியிடு. சொந்த குலவாசுது நிரூக்கலாயி துல்லவா!” என்று கூர்ந்து அழிச்சு விட்டான்.

அயி! நமிகத்தின் சொந்தம்தான் எது
தலை. ஆதலால்! இயி! அவன் என்ன சொல்ல
முடியும்! காரிலுமே என் மீட்டு விட்டது!

2. அப்படியே அதற்குத் தகுதியுடைய
அவர்களுடைய கடமை வரவேற்றது.

அங்கம் அப்பா எழுதிவிட்டதை. ஏதாவதொரு கதையாகவும் நீச்சலம் என்கிற என் தும், திண்ணைக்கு வந்தவர்கள் சிடி கொடுக்காமல் பதில் எழுதிவிட்டார்கள் என் தும், அதை நீதிக்கேட்க நான் வந்தேன் என்கிறதும் எழுதிவிட்டதை.

சுயதந்தையி படித்ததன் கைச்சாறு கைச்
வரக வந்தது காதலாளையிக்கு. 'இந்த

“இந்த தெருள் அமைக்கும் முயற்சிகள் எங்கே போகிறதோ, தெரியவில்லையே!”

“மேலும் எவ்வளவு பரிமாற்றம் செய்யப்
கூடியது என்றுதான் அந்த ‘கோருத்த, கோருத்த’
என்று கோருத்திருந்தார்கள். ஒரேயே அந்தரம்
கோருத்தே என்றுகொள்!”

அப்போது இதுவும் வேண்டும், இன்னும் வேண்டும். என் கொடுத்ததைத் துச்சமாக அல்லவா மதித்து விட்டார்...' என்று தாக்குதல் போல அழுகிச் சென்றார். இப்போது அகில இந்தியத்தை அனுப்புவது என்னும், அது இயலாமைகளையாம்! 'இம்மீயில்கூட என்னும் பம்பாய் இருக்கையே இருக்கிறது.' என்று அவன் போல் சேந்தரன் கூட ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இப்போது அவன் இருக்கும் மன நிலையில் கட்டாரம் சரஸ்வதியைக் கவியாணம் செய்து சென்றதைத் தந்துறட்டா சமீபத்தில் கொடுத்திருந்தார்!

இப்படி ஈராளன்சாமிபரகமே முடிவு
பட்டதென்றால், "கல்யாணப் பத்திரிகை
வந்த விட்டதா? இல்லையா? எப்படி
சென்றது?" என்று இன்னும் ஈராளன்
சாமிபரகேட்டுக் கொண்டிருந்தான். அந்தத்
நேரம், ஈராளன்சாமி இதை அந்தோ என்று
ததவது சாக்குச் சொல்லிக் கொண்டே
இருந்தான். உண்மையை எடுத்துக் கூற
அவனுக்குப் பதில், "அந்தநேரம், நீதான்
என் தந்தையின் கல்யாணம் செய்து கொண்
யேன்ரு" என்று சொல்ல அவனுக்கு நா
ளாயிற்று. முதலில் அப்படிப்போன அமித்
தன்மை தவறுதலில் சொல்லிவிட்டால் அவ
னார்ப்பு வெள்குயிலாகவும் வரும்!

கிளாஸஸ் வகுக்க திறக்க

மேரிய தந்தையார் குடும்ப குறைந்த வசதிகள் சந்தி உதவி

காஷ்மீர்-குஸம்

இந்த கல் உபயோகக்கும் மாண்புமிகில் உதவியுக்கவும்.

அடர்ந்த கூந்தலை அடைய

கூலெக்ஸ்
உஷ்ண குளிர் மாநிலம்

ஜீன்ஸ்
அமெரிக்காவின் சமீப

உபகரண
சகல வகை நிவாரண

லகக் கணக்கான குதம்பங்கனில்

நட்சன்கூடு-பல்கமா

பாகிஸ்தான்

34 அரிய மருந்துகள் உதவுகின்றன

விமலா விமலம் மருத்யும் சீக்கர் வகுப்பில்

காஸ் மஸ்
காஸ்தார் மாத்திரை

கார்ஜன்
கொலரா கலம் மாத்திரை

பாலக்ஸ்
புதியாக மாத்திரை

கோல் குதம்பங்கனில்: லகாபேட், லகாபேட், 34, லகாபேட், லகாபேட்-1 (கோல், கோல், பாகிஸ்தான்)

"**ஈராயணசாரி!** என் இப்போது பெண் பாரீக ஊடுக்குப் போடுறேன். நிரும்பி வர ஒரு வாரம் ஆகுமி. நீ உன் தங்கையின் கல்யாணச் சாப்பாடு போடுவதற்கு முன்னால் ஈரண உனக்குக் கல்யாணச் சாப்பாடு போட்டு விடுவான் என்று சீலாக்கிறேன்!" என்று சொல்லி அமிர்தலிங்கம் அவனிடம் ஒருகை வெளியூர் போக விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

ஈராயணசாரிக்கு எப்படியாவது உன் கண்கள் அமிர்தலிங்கத்திடமிடம் கூறிட்ட வேண்டும் என்று ஆவம். அவன் சொன்னால் அமிர்தலிங்கம் ஒருவேளை ஒத்துக் கொண்டாலும் ஒத்துக் கொண்டவான் அல்லவா! ஆனால் விஷயத்தை விட்டு உத ஈராயணசாரியாக முடிவாகியே. பேச வாயெடுக்கும் முன்பே ஏதோ ஒரு உணர்ச்சி வந்து தடை செய்தது.

ஒரு வாரம் கழித்துத் திரும்பி வந்த அமிர்தலிங்கம், "**ஈராயணசாரி!** உன் தங்கையின் கல்யாணத்துக்கு இன்னும் தேறி கைக்க விடுகிறாயா?" என்று கேட்டான்.

ஈராயணசாரிக்குத் துக்கம் துக்கமாக வந்தது. கண்ணிவீர வரத நோயுற்றான். இவியும் தன் விஷயத்தை மறைத்து வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற சிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அமிர்தலிங்கத்தைத் தனக்கு எப்படியும் உதவி செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஈராயணசாரி முடிவு செய்து விட்டான்.

அதற்குள்ளாக அமிர்தலிங்கம், "உதான் பத் திரிமை கொடுக்கவியில்லை. இந்தாள் கல்யாணப் பத்திரிகை....." என்று கூறி மஞ்சள் கிறக வாசித்ததை ஈராயணசாரியிடம் சீட்டினான்.

ஈராயணசாரிக்கு உடைமே இருண்டது. சமாளித்துக்கொண்டு பத்திரிகையைப் பிரித்த

வன் அசைந்த போய்விட்டான். சிரஞ்சீவி அமிர்தலிங்கத்துக்கும் சொல்லாக்கியவழி ஈர வணக்கும் கல்யாணம் என்று கல்யாணப் பத்திரிகை கூறிற்று.

"அமிர்தலிங்கம்! இதெல்லாம் என்ன! என்னு ஒன்றுமே புரியவில்லையே!" என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான் ஈராயணசாரி.

"எப்படியப்பா உனக்குப் புரியும்! உன் அப்பா எழுதிய கடிதங்களை பெய்காரம் தான் நீ போகாமல் என்ருக்குக் காட்டாமல் அருக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தாயே, அதற்காக என் அம்மாவா வாசியல்கள் செய்ய வேண்டி இருந்தது.....?"

"என்ன நீ சொந்தம்.....?"

"ஆமாம். அகம்மாத்தரே உன் தந்தை உனக்கு எழுதிய கடிதத்தை ஒருகான் என் பார்த்து விட்டேன். அதிலிருந்து திங்கிபு ய்யவர் கவனிட்டு விட்டான் என்று தெரிந்து கொண்டேன். உன் தந்தை என்ருப் பற்றிக் கடிதத்தில் பிரஸ்தாபித்திருந்தான். சீலோ என்னிடம் ஒன்றும் சொல்வாமல் இருந்தாய். நீ சொல்வாவிட்டாய் என்ன! ஈரண ஊருக்குச் சென்று வாரிபத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டேன். அடுத்த வாரம் கல்யாணம். நீ வராமல் இருந்துவிட்டேன்..." என்று கூறிப் பவமாகப் பிரிந்தான் அமிர்தலிங்கம்.

ஈராயணசாரிக்கு வாயடைத்துப் போய் விட்டது. அமிர்தலிங்கத்தைப்போல அவனுக்கு கல்யாணம் கிடைப்பார்களா! அவன் செய்த உதவிக்காக அவரை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பாராட்டலாம்.....ஆனால் அதற்குப் பாராட்டு வார்த்தைகள் தான் ஈராயண சாரிக்குக் கிடைக்கவியில்லை.

காப்பதடை இலாகா தலைவர்

கால் ஈடைச் செல்வம் எவ்வளவுக்கு எவ் வளவு வளமுறையோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு உபயுக்த சிலை உபயுக்த எவ்வளவு அறிவர். இந்தக் கால் ஈடைச் செல்வத்தின் வளர்ச்சிக்காகக் "**கால் ஈடை இலாகா**" ஒன்று நிறைந்த முறைபேல் கோவை செய்து வருகிறது. ஆனால் முன்பெல்லாம் பெரும்பாலும் அதன் தலைவர்கள் எம் காட்டைச் சேர்த்தவர்களையே இருப்பதில்லை. இப்போது சிலைமை மாறிவிட்டது. எமது காட்டைச் சேர்த்தவர்களே கால் ஈடை இலாகாவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்கும் பரக்கெய் கிடைத்திருக்கிறது. கால் ஈடை இலாகாவின் தலைவராகத் திரு. டி. பட்டாபிராமப் பிள்ளை அவர்கள் தேயிடுகப் பட்டிருக்கிறார். திரு. பட்டாபிராமப் பிள்ளை அவர்களுடன் வளர்ச்சியில் அபராதக்கம் உள்ளவர், கிட்டலாசாச இத்தத் துறையில் இருந்து அதுபவம் பெற்றவர். அவருடைய தலைமையில் கால்ஈடை இலாகா நிறைந்த கோவை செய்து, கால்ஈடைச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்குப் பாடுபடும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

எல்லோருக்கும் தெரியும்—

காரறுப் புகளாய் நள்ளாக
பாக் எசய்யப் படுவதால்
ப்ரூக் பாண்ட் தேமிலை
களங்கமற்று மெத்தவும்
சுத்தமாக உபகரணங்களை
கிடைக்கிறது

நீங்கள்
செவ்வழிக்கும் பணத்திற்கு
ப்ரூக் பாண்ட் தேமிலை
அதிகப்படியான, குடியான
தேர்வை அளிக்கிறது

ஒவ்வொரு
நாளும் 24,90,496
ப்ரூக் பாண்ட் தேமிலை
பங்காட்டுகிற வர்
கூடுகின்றனர்

**சூகையால்தான்
மற்றெந்தத்
தேயிலையையும்
விட அதிகப்படியான
ஜனங்கள்
ப்ரூக்
பாண்ட்
தேமிலையை
அருந்துகிறார்கள்!**

அவனைப் பொறுத்த மட்டிலும்
கவலையே வேண்டாம்.

ஏனெனில் அவன்

லாக்டோஜனால்

வளருகிறான்.

பெரிய

தாய்ப்பால் போதிய அளவில் இல்லாதபோதுதான்...
லாக்டோஜனை எம்ப்ளக்.

இவ்வாறான புத்தகத்திற்கு உரி
மையில் ஒத்திடு செய்த பெயரில்
பிரைட்லக் (இந்தியா) கிளியெட்,
தனது பெயர் பெ. 380, மதராஸ்
எந்த கிளியெட் தாதுப்பயம்.

பெயர் _____

விலாஸ் _____

_____

சுருத்திவெட்டி வரலாறு

இந்தியாவுக்கும் பர்மாவுக்கும் மீளடைய சரித்திர காலம் தொடர்ந்து தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது. இரு பதவிகளுக்கு மீளடைய இக்கிளவிகள் ஆரம்பத்தில் மரக்கலர்கள் மூலமும் பின்னர் அப்பல்கள் மூலமும் வரவர மாசுப் போய் வந்து கொண்டிருந்தன. அடிமை ஆட்சி மறி காடுகள்திரி மண்டி தலும் அங்கத்தா இரங்கோன் அப்பல் போக்கு வரத்தையப் பின்பு மாகாளுக்குச் செத்தமான பி. ஐ. எஸ். என். அம். பெய்லாசாகும், செங்கு - இரங்கோன் அப்பல் போக்குவரத்தைய இரங்கு அக்கல்கள் செத்தமான சரித்திர வாகும் நகரங்கோன் அம். பெய்லாசாகும் ஓர் ஐப்பத் ததயின் மூலம் மேற்கொண்டனர். சமர் ஸூர்து வகுடாவலம் வரை இப் போக்குவரத் ததயின் எவ்விதத் குறையுமின்றி ஸாடபெந்த லா. அங்கத்தா - இரங்கோன் அப்பல் போக்கு வரத்து பி. ஐ. எஸ். என். அம். பெய்லாசாகும் இப் போக்குவம் ஸாடபெந்தாக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் செங்கு - இரங்கோன் அப்பல் போக்கு வரத்து இரங்கோன் செங்கு வகுடம் மேமதம் இதுத் குறையென்கு வந்தது மீளடப்பட்டது.

இதன் பயனுடன் சென்றாலும், இரப்போ ஸ்தும்பெடுத்த கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அச்சம வம் சென்றபின் தங்கி இருந்த இரப்போன் "தாய்தாய்ஸ்" பத்திரிகையின் அறிவி திரு தே. எஸ். போகைய்யா பூதீன் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரின் மத்திரி ஸ்ரீ ஓ. ஏ. அன பிசான் அவர்களைக் கண்டு முறையிட்டதின் பேரில் எந்தியா கம்பென்ஸர் மேற்குக் கட லோர் மார்க்கெத்தில் "ரகேஷ் ஏற்றிப் போய் வந்து கொண்டிருந்த "சோனாபத்" எதுங் கப்பலின் சேந்துவரும் அளவில் மாத்திரம் இரப்போன் - சென்னை போக்குவரத்துக்கு அனுப்பி வைத்தனர். உம் ஸ்டைக்ஸ்டம் பிசான் வரமுடியாத, பார்க்க அவ்வப்போது இத்தக் கப்பலில் பேரவாண்டு போய் வர ஆரம்பித்தனர். ஒன்றம் இவ்வாறத்து இது வரவது கிடைத்ததே என்ற காரணத்தால் மக்கள் அதிக ஷ்டை ஷ்டை மடைத்து, இக் கப்பலில் போய் வந்து கொண்டிருந்தனர். இக்கப்பல் போக்குவரத்தும் நிகரேனற் சென்ற அக்டோபர் மாதம் முதற் செண்டு துத்தி விடப்பட்டது.

பிரதான அமைச்சர் தற்போதைய அயல்புடன் செலாவணி கட்டுப்பாட்டின்படி தேவையில்லாத பரிமாணத்தில் 270 ரூபாய்க்கு மேல் எடுத்துச் செல்ல முடியாது. இத்தரையிலேயே பரிமாணக் கட்டுப்பாடு 7 லட்சம் இரத்தினங்களை விட அதிகமான தொகையைச் சேர்த்துள்ளது. இதில் முன்னர் இரண்டு பரிமாணப் பேர் தமிழகத்தைச் செல்லவாய். இரண்டின் 100-க்கு 80 சத வீதம் பேர் அன்றாடம் தினமும் செலவு செய்து வருகிறார்கள். இதில் இரண்டின் செலவு செய்து அதைத் தான் கட்டுப்பாடு செய்து வருகிறார்கள். செலவு

இரப்போன் வேடி கப்பல் போக்குவரத்து சிற்றதிக் காரணமாகக் கலக்கதா மார்க்கம் புறப்பட வேண்டிய சிப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சென்ற வருடம் டிசம்பர் மாதம் தென் இந்தியாவிலே புயலும், வெள்ளமும் ஏற்பட்ட கமையப் பரிமாணங்களுக்கு உதவிக்குப் புறப்பட, விருப்பியோகர்கள் பட்ட அபவஸ்தை சோலவத் தமர்ஸ்.

[illegible]

21-6-58

[illegible][illegible]

Genus *Arctostaphylos* (Arctostaphyloideae)

www.digade

தென்னை காய் பனிக்கட்டம் துற்தல்
 ஐதாவது வாய்ப்பு சிறுவர்களுக்குத் தயிற்
 பட்டம் விநியோகம் சீர்தரப்பட வேண்டும்
 கொடுக்கப்படவேண்டும்.

"பயம் நமது உயிரைத் தவிர்த்து செல்ல
வருமோர் நாடு எங்கே தெரிய வேண்டும்?"

**இந்தக் கேள்விக் குப் பதிலி எழுத வேண்டிய
திருவர்கன் பத்து அலுவது ஸர்வரிண்**

வேதத்தி லொரண்பீத ஈடுபட்டவர்களி ல்க்கொக்கே விளங்காத இப் பெரும் வேதங் கும், அந்நாடுக ளிலையுங், இளம் நெயர் கெட்டத் தெரிந்திருக்க வேண்டியது தானா?

11-6-80

"*Red Star*"

பூனையும்

ஞாயிதும்

"அம்மா! அந்தப் பூனையைப் பார்" என்றது குரங்குக் குட்டி தாயைப் பார்த்து. "அது தன் குழந்தையை எப்படித் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுகிறது பார். நான் உன்னைக் கையாலும் காலாலும் கட்டிக் கொண்டு தலையோடிக் கஷ்டப்பட வேண்டியது ஏன்?" என்று கேட்டது.

"தூக்கிப் பார்க்கட்டுமா உன்னை?" என்று தாய்க் குரங்கு குட்டியைக் கழுத் தைக் கவனித் தூக்கிற்று.

"கீக்! கீக்!" என்று கத்தி "வேண்டாம்" என்றது குட்டி. "சொம்ப வளிக் கிறதம்மா. அந்தப் பூனைக் குட்டி எப் படியோ பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என் னால் முடியவில்லை."

"நான் உன்னைக் கவனிக் கொண்டு மரம் ஏறியால் உனக்கு உடம்பெல்லாம் காயமுண்டாகிச் செத்துப் போவாய்" என்றது குரங்கு.

பூனையை ஒரு நாய் தூத்தி வந்தது. அது நேரே நாய்ச்சலாக ஒரு வீட்டின் மேல் ஏறித் தப்பித்துக் கொண்டது. வாயில் கவலியிருந்த குட்டிக்கு ஒரு சேதமும்கூட மலே அப்படிக் குதித்து ஏறிக் கொண்டது.

இதையெல்லாம் இரு வயங்கானவ பிராம்மணர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந் தார்கள். ஒருவர் தென் கலை, மற்றொருவர் வடகலை சம்பிரதாயம். "இந்தப் பூனையைப் பார்த்தீரா, கவாமி?" என்றார் தென்கலை பக்தர்.

"பார்த்தேன். குரங்கையும் பார்த்தேன்" என்றார் வடகலைப் பண்டிதர்.

"ஆண்டவன் கருனை இந்தப் பூனையின் உள்ளத்தைப் போல். நம்மை அவன் தானே தூக்கிக் காப்பாற்றுவான். சீயே கதி என்று சர்வமும் அவனிடம் நாம்

ஒங்குடத்து விடவேண்டும்" என்றார் பக்தர்.

"அவனிடம் சொல்வது சரியே. ஆயினும் குரங்குக் குட்டியைப் போல் நாம் ஆண்டவனைத் தழுவிக்கொண்டாலால் வயோ கடைத்தெறுவோம்?" என்றார் பண்டிதர்.

"உம்முடைய வேதார்த்த தேவிகள் அப் படிச் சொல்லுகிறாரோ?" என்று கேட் டார் தென்கலை கவாமியார்.

"ஆம்! சந்தேகமென்ன?" என்றார் வடகலையார்.

"நம்முடைய ஆழ்வார்கள் அப்படிச் சொல்ல வில்லையே!" என்றார் தென் கலையார்.

இவர்கள் என்னவோ பேசுகிறார்கள் என்ற குரங்கு கவனித்துக் கொண்டே யிருந்தது. தன்பேரில் கவலை ஏறிந்து தொந்தரவு செய்வார்கள் என்று பயந்து, ஒரு ஓட்டை எடுத்துக் கீழே போட்டது.

"பார்த்தீரா, கவாமி! உம்முடைய குரங் கின் கபாலம்? உகரையைக் கெடுத்து மறை ஒழுக்கச் செய்கிறது. பூனையே மேல் அல்லவா?" என்று கேட்டார் தென் கலையார்.

"உம்முடைய பூனை பாசியும் செய்வைய யும் திருடிப் பிழைக்கிறது. எனியயத்திலின்று

ஜீவிக்கிறது. கீழ்த்தரப் பிராணி. அதைப் பார்த்து பக்தி பிரவச னம் செய்கிறீரே! குரங் கல்லவோ உயர்ந்த ஜீவன். பழமும் காயும் அதன் போஜனம். பசு

வாழ்குடைய சேயை வம்சம். உம்முடைய பூனையைக் கொளுத்தும்!" என்றார் வட கலையார்.

"என்னமோ பேசுகிறீர் கவாமி! பூனை யின் கத்தும் உம்முடைய குரங்குக்கு உண்டா? நான் தவறாமல் தன் நாக்

நாயுரை

கைக் கொண்டு கங்கா கண்ணம் செய்
 நிறை. உம்முடைய குரங்கின் உடம்பை
 வாய் பேனும் அழகும். கண்டயிடத்தில்
 ஜல மலம் கழிக்கிறது. பூனை தன் மலத்
 தைப் பிறர் காணாமல் மண்ணைப் போட்டு
 மூடுகிறது. ஆனால் பூனைகள் கடு பிற
 பிராணிகளுக்கு உண்டோ! பாலைத் திருடு
 கிறது. வெண்ணெயைத் திருடுகிறது.
 உண்ணம். அது உம்முடைய கண்ணனும்
 செய்தாண்டல்லவா?"

கண்ணனுடைய கைதலையர் சொன்ன
 தும் வடகணியார் வாயைத் திறக்கவில்லை.
 "இவருடன் பேசிப் பயனில்லை. பாபம்
 இவர் வேதாந்த தேவிகளுடைய பிரபந்தம்
 களைப் படியாதவர்" என்று துமக்குள்ளே
 சொல்லிக்கொண்டு போகப் புறப்பட்டார்.

அப்போது இருவருக்கும் நொய்ப் வேண்
 டியவரான சந்திரசேகர சாய்திரியார்
 அங்கே வந்து சென்றார். "இவர்கள் கண்ண
 பூனையும் குரங்கும் என்று பேசிக் கொண்
 டிருக்கிறார்கள். சர்வமும் மாயம் என்பது
 இவர்களுக்குத் தெரியவில்லையே! தாவர
 வத மந்திரத்தை விடாவது நடாவது

இவைபெய்வாய் பொய்யல்லவா?"
 என்று கண்ணிக் கொண்டு
 சொன்னார்.

"என்ன சொன்னீர் சாய்திரி
 யே?" என்று வடகணியார்.

"இப்போது இந்த வாதங்களெல்லாம்
 என்னதற்கு என்று சொல்
 தேன். பூனைகளுக்கு கோயில்
 விவாதம் கோட்டில் முடிவாகுமே?
 பார்த்தீர்களா?" என்று.

"ஐயோ! பார்த்தேன்" என்று
 வடகணியார். "இந்த அரிபாயம்
 உண்டா?" என்று கேட்டார்.

"கோட்டிற்குப் போனால் அப்
 படித்தான் ஆகும்!" என்று சாய்
 திரியார். அவர் குமாரர்
 கூறாள் இப்போது வேலை.

நீரிழிவு

குணமாகும்

இது சீர்த் தக்கவை வரப்படு நீரிழிவு (VIAZETES) கோரில் மூலப்படி அறிஞர்களாலும், உயர்க்குறிப்பு படிப்பும் தாழ்வும் அறிமுகம் விருத் தாகும், உடல் உருக்கி கொண்டு வந்தாலும், அடிக்கடி நீர் இறங்கியும் உயர்க்குறி நீரிழிவு கோரில் இருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. இக் கொடிய உடல் உருக்கி கோரில், தாள் பற்றின வர்களைக் கடைசி மூலக் கள்ளவகையில் விடுவ தில்லை; கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களை மரண வாழ்விடக்கு இழுத்துச் சென்று விடும். நீரிழிவு விவாதிதையக் குணப்படுத்த இஞ்செக் ஷன்ஸ் போடப்படுகின்றன; ஆனால் அவர் தனது விவாதி கோஞ்சலும் குணமாகாதினும், மேற்படி இஞ்செக்ஷன்கள் சீர்த் தக்கவை குறைக்கின்றன - அதுவும் மருத்துச் சக்தி உள்ள வகையில்தான். ஆகவே, உயர்க்குறித் தடுக்கவாழ்வுள்ள முழுதும் வளரிக் போட்டுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். இதுவும் அதிகச் செலவு ஏற்படுவது மட்டுமல்லாது உடலுக்கு ஷெடும் உண்டாக்கிறது. கோரில் குணப்படுத்த தாது போனது சீர்த் தக்க, புண்ணியத்தால், வளர் கோரில், பரிசேய், வயிற்றுக் கோரோடு முதுகில் பண்பித வேதினவாகச் சிரமப்பட வேண்டித. நீரிழிவு விவாதித, வினஸ் சாசில் மாநி திரைகள் உபயோகித்து, சிவ்வாசையும், கைபாசையும், சிவ்வாசையும், பத்திரமாவும் சிவ்வாசு பெறுகின்றன.

பண்டக்கால புணர் வகையிலு முறை கைக் கோரில், அரிவ மூலக்கைகளில் கோக்கவதுடன் தவரீ செல்லப்படுகின்ற வினஸ் சாசில் மாநிதிரைகள், கோரில் அடிப்போடு அகற் துவதுடன், எத்தனைபோ கோக்கி இஞ்செக்ஷன் அகல்த ஒருவிதமான பட்டினி இல்லாமல் குணமாக்கி விடுகிறது. இதை உபயோகித்த பன் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், இங்கோரில் மரணப் பீடியிலிருந்து தப்பி விடுகிறார்கள். இம் மருத்த உபயோகிக்கத் தொடங்கிய இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கெல்லாம், சீர்த் தக்கவை குணமிறது; அத்துடன் அதிக நீர் இறங்குதலும் நீங்கிறது. சில நாட்கள் உப யோகித்தாலே கோரில் தணிந்து இருப்பி ஏற்படு கிறது. விட்டிலிருந்தபடி வினஸ் சாசில் சிவ்வாசு கைத் துவங்குகின்றன. விசேஷப்பதிப்பும் தவறும் இல்லை. சீர்த் தக்கவை அதன் குணத்தை அநி திரைகள். இதுபற்றிய விவரமான இலாகா ஆக் கிஸ் பிரசுரித்த வரலாறுதற்பு பாருங்கள்.

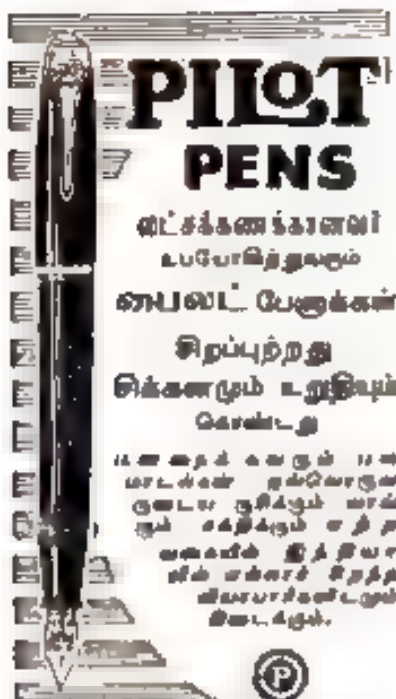
50 மாநிதிரைகள் கொண்ட

புட்டி ஒன்றின் விலை 6-12-0

(பாக்கித் தவரீ கோரில் இலும்)

வினஸ் லிமிட் லாபரேட்டரி (க. ல.)

தபால் பெட்டி, கோ. 587. கங்கத்தா

எட்சக்கணக்கானவர்

உபயோகித்துவரும்

காபலட் பேனாக்கள்

சிறப்புற்றது

செக்கனமும் உறுதியும்

கொண்டது

11. கைத் தவரும் 11. கை
மாடக்கள் மூக்கொருவ
குண்டல ரூபிலும் மாய்
தும் சக்திக்கும் ஏதே
மகமல்க் தித்தியா
லில் கக்காச் சிறத்த
விவாபாசிக்கெட்டும்
கொட்டும்.

WRITE WITH
PILOT INK
FOR PEN CARE

1 அவுன்சு
2 அவுன்சு
2 1/2 அவுன்சு
மாட்டிவிக்
கொட்டும்.

THE PILOT PEN CO. (INDIA) LTD

"அதோலிக் கொட்டி"

அயமங்கலா வீதி, மதராஸ்-1

கோர்: 2225

பெரிய தொட்கரை

பரம
ரமணி

சி. பி. வெள்ளியப்பா

அந்த மனிதன் மூட்டைகளையும் சேர்த்தவன் என்று தெரிந்ததும், எங்கோ குக்கும் ஓரே ஆச் சரியமா விருத்தது. அநேக மயம் அவன் சமணி மயப் பார்த்து, "நம்பி சமணி! நான் மூட்டை போட்டவன் சேர்த்தவன் என்பதைக் கேட்டதுமே என் கோரும் ஆச்சரி யப்படுதேர்கள். ஆனால், இதைக்

காட்டினும் மிகவும் ஆச்சரியமான ஓர் உண்மையை நான் இப்போது கூறப் போகிறேன்" என்று. அவனால் வேவராகவோ, பணமாகவோ பேச முடியவில்லை. துடித்த தடுமாறிக் கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

"சமணி, நீ பிரத்த வேலையுதிரி விடுவதான் நானும் பிரத்தேன்."

"அப்படியா! நான் பிரத்த கூடிக் நான் தீயவனும் பிரத்தேனா?"

"ஆம். அது மட்டும்தான்; நீ பிரத்த குடும்பத்தினோடும் நானும் பிரத்தேன்" என்று கப்பலையா.

"நிஜமாகா?"

"சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். உன் அப்பாவும்தான் நானும் உடன்பிரத்தவர்கள். நான் உன் சித்தப்பா."

"என் சித்தப்பாவா?" சமணியின் ஆச்சரியம் படைக்கப்பட்டது. அதைக் கேட்டு மத்தவர்களும் அதே நிலையில் நான் இருந்தார்கள்.

கப்பலையா மேலும் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"சமணி, நீ ஆறு வயசுப் பையனாக இருந்த போது, நான் இந்த நாட்டுக்குப் புறப்பட்டு வந்தேன். சங்குனி நான் ஒரு செட்டியார் கடைவிலை கடைக்குப் பிள்ளையாக வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது இரண்டாவது மகா யுத்தம் வந்தது. இப்போது காரன் குண்டு மாரி போழித்து கொல்லுத்தான். சங்குனி திடீராக மாற கால், எந்த நேரத்திலும் தங்கன் மேல் குண்டு விழுந்து விடும் என்று அப்போது இருந்த மக்கள் பலத்தார்கள். ஆனால்

யார் தவற விட்டுக் கிராமப் புறங்களை நோக்கி ஓடினார்கள். நானும் கட்டுப் புறத்திலுள்ள ஒரு குக்கிராமத்துக்குச் சென்றேன்."

கப்பலையா இப்படிச் கூறும்போதே சமணி குறுக்கிட்டு, "ஆமாம், இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. அப்பா முன்பென்றால் அடிக்கடி உங்களைப் பற்றிக் சொல்லுவார். யுத்தத்தினால் தீயகன் குண்டுபட்டு இறந்து விட்டார் என்று கூட அவர் சத்தெழுப்பி டார்" என்று.

"சமணி, நான் குண்டுபட்டு இறந்திருந்தாக் கூடத்தேவலை. இப்படியப்பட்ட கொடுமைகளைச் செய்யாமல் போவிரும்பேன். குக்கிராமத்தில் நான் தங்கி விருத்த போது சிலர் எனக்குச் சிறைதிறி ண்னார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து இந்தப் பாதவாரண தொழிலில் ஈடுபட்டேன். பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகளைத் தூக்கி வந்து ஒளித்து வைத்துப் பணம் பறிப்பதே எங்கள் வேலையாய் போய் விட்டது. இதில் தான் வருமானம் கிடைத்ததான். ஊரை மறத்தேன்; உறவினரை மறத்தேன். பரமாவிலுள்ள தமிழர் வீட்டினை உளவு தெரிந்து வர என்னைத்தான் அனுப்புார்கள். நீயும் சுத்தாரும் பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகள் என்று உளவு கொள்ளவன் நான் நான். உங்களைத் தூக்கிச் செல்வதற்கு உடனடியாக இருத்தவனும் நான் நான். உங்களைச் சிறப்போனின் சொத்துப் பிள்ளை என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், அன்று நன்னிலையில் சுத்தாத்திடம் நீ உன் வர

வாத்தவர்த் சொன்னுயே, அப்போது தான் எனக்கு உண்மைய தெரிந்தது."

கப்பலையா இதைச் சொன்னதும், "அப்படியானால், அன்று இரவு குகையில் தங்கும் பேசியதை யெல்லாம் நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கிறீர்களா?" என்று உத்தரம்.

"ஆம், தம்பி! தந்தையாரைத் திரும்பிப் படுத்த என் வாதம் மெதுவாக ஏதோ பேசிக்கொண்டே இருந்தேன். உற்றுக் கேட்டேன். உண்மைய தெரிந்தது... சமஸ்தி, தீயோ என் சொந்த அண்ணன் மகன். உனக்கு அப்பா இல்லை. அம்மா இல்லை. உயிரோடு இருக்கும் சத்தப்பா அம் உதவாமல் போனான். இந்த நிலையில் அனாதையாகத் திரிந்த உன்னை அருமையோடு வளர்த்து வருகிறார் சித்தப்போன். அவரிடமிருந்து தங்கும் உன்னைப் பிரித்தோம். மேலும், குரல் பத்தாயிரம் தந்தார்தான் உன்னைத் திரும்பித் தருவோம் என்று அந்த தங்க மனிதரை மிரட்டினோன். என்னைவு பாதமாரை வெயில்! இதை நீண்டகாலம் என் நெஞ்சு உடைந்தது."

இதற்கு மேல் கப்பலையாவைப் போல முடியவில்லை. தொண்டை அடைத்துக் கொண்டது. உடனே சமஸ்தி ஒருப் போய்த் தண்ணீர் வாய்க்கி வந்து அவனிடம் கொடுத்தான்.

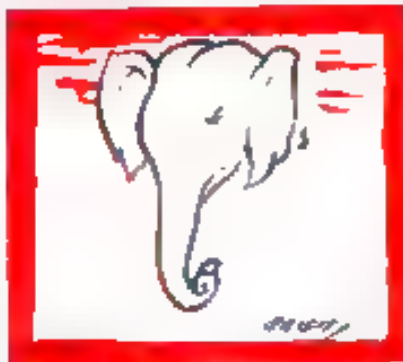
கப்பலையா தண்ணீரைக் குடித்து விட்டுத் திரும்பவும் பேச ஆரம்பித்தான். சமஸ்தியும் மற்றவர்களும் கப்பலையாவை ஒய்வெடுத்ததுக் கொண்டுச் சொன்னார்கள். ஆனால், அவன் கேட்கவில்லை. "அப்படியும் தான் சீக்கிரத்தினாலே சொத்துப்போய்விடுமென். என்னுடையதாவது நீய்மதியாகச் சாக்கென்கும் என்பதே மக ஆகா. என்னைத்தவையும் உங்கனிடம் சொன்னுந்தான் அந்த நீய்மதி எனக்கு உற்புகம்" என்று கூறிவிட்டுத் தோடித்தான்.

"சமஸ்தி, குகையில் இருப்பது நெய்க்கு குரோ மாநீர் தான் குரோ வான் உண்டு. தங்கும் ஆளுக்கு ஒரு சாமி வைத்திருக்கிறோம். நீ என் அண்ணன் மகன் என்பது தெரிந்ததும், அன்று இரவே உன்னைக் காப்பாற்ற நினைத்தேன். நீயும் உத்தரமும் பேசுவதை மூடித்து விட்டு எப்போது தூங்குகிறீர்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்

கொண்டே இருந்தேன். நீங்கள் தூங்க ஆரம்பித்தீர்கள். தக்கையம் பார்த்து, குகைக் கதவைத் திறந்து உன்னைத் தூக்கி வந்து விட்டேன். பண்டார வாரத்தானில் உன்னைப் படுக்க வைத்து விட்டுத் திரும்பவும் குகைக்கு ஓடினேன். ஒன்றும் தெரியாதவன் போல் படுத்திக் கொண்டேன். மறுநாள் காலைவில் உன்னைக் காணாததும் அவர்கள் திரும்பிப் பார்த்தனர். ஆனாலும், என்மேல் அவர் களுக்கு என்னைவு சந்தேகமும் ஏற்படவில்லை. என்னைவே விதயத்தாக அறிந்து வர வெளியில் அனுப்பினார்கள். சொகுப் புத்தகப்பயன் போல் வேறும் போட்டுக் கொண்டு போகும்படி தன்னைச் சொன்னான். ஆனால், அந்த வேறுத்திற் உங்கன் விட்டுக்கு வரவில்லை.

"மேலவரைப் போல் தான் வேறும் போட்டுக் கொண்டு வந்தேன். உன்னைப் பார்த்துப் பார்த்து என் உன்னம் பூரித்தது. உன் கைகளின் முன் வரிசையில் உட்கார்த்து கேட்க கேட்க எனக்கு குரோ ஆனந்தமா மிடுத்தது. ஆனால், திடீரென்று நீ கைகளை நிறுத்தி விட்டாய். காரணம் தெரிந்தது. உன் அருமை தன்மன் உத்தரம் குகையில் இருப்பதை நினைத்தே நீ வளைப்படுகிறாய் என்று அறித்தேன். அவன் விட்டாயும் மறுநாள் காலைக்குள் வந்து விடுவான் என்று நான் ஜோர்ஜம்மம் கூடச் சொன்னேன். ஆனால், சொன்னி விட்டு தான் கப்பலா இருக்கலில்லை. சன் ஆகாமையப் பூரித்தி செய்ய நேற்று இரவே அவ்ரு சொந்தேன். தன்னிரையில் ஒரு தாடிப் பாதைப் போல் வேறும் போட்டுக் கொண்டு உத்தரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு கைம்பினைன். ஆனால், எதிர்பாராத விதமாகத் தன்னை விழித்துக் கொண்டு விட்டான். உடனே உச்சுக் போட்டு மத்தவர்களைக் கொண்டு வந்தேன் தூத்தினேன். கண்ணை அடித்

தான். காயப் படுத்தினான். ஆனாலும், உத்தரத்துக்கு ஒரு காயமும் இல்லாமல் பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து வந்தது விட்டேன். தான் எத்தனைபோல பாதைச் செய்கலையெல்லாம் செய்கிறுக்கிறேன். ஆனாலும், கடைசிக் காத்திரை வது ஒரு தன்னை வரீயும் சொந்தேனே. அதுவே எனக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருக்கிறது."

வாசன் உருவம் தெரிந்தார் திருப் பிப்பாருக்கன். அக்கன் தெரியும்.

கம்பையா உதய வதக் கோட்டக் கோட்ட எம்மோருடைய ஆர் சரியும் அநிலை கிக் கொண்டு விருத் தது. சப்-இன்ஸ் பெக்டரும் ஆர்சரி வத்துடனே அவன் இதுவரை உதயவதை யென்சை குறித்துக் கொண்டார். பிறகு, "கம்பையா, உன் னிடம் ஒன்று கேட்க வேண்டும். உன் கோஷ்டியை இது வரை எத்தனை பேர்கள் களைத் தாக்கிச் சென் திருப்பார்கள்?" என்று கேட்டார்.

"கமார் அறுபது இருக்கலாம். ஆறு தும், நான் ஒரு பழக்கம் வைத்திருந் தேன். நான் கொள்ளும் இடத்தில் பணத்தை வைத்து விட்டேன், பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு, தாக்கி வந்த பின்னை களைத் திருப்பி அனுப்பி விடுவோம். இப்போது ஒரு குழத்தை கூட அக்குலையில் இல்லை." "அடிதறிக்கொடுத்த அன்றாடம் குரீப் பிட்ட மாப்போத்தில் பத்தாயிரத்தைக் கொண்டு போய்வந்தேன். ஆறாவது, கத்தரிக்காய் திருப்பி அனுப்ப வில்லையே!" என்று தாமோதரம்.

"அப்படியா? பணம் மாப்போத்துக்கு வரவில்லையே!" என்று கம்பையா.

உடனே தாமோதரம் "என்டா, கத்தரிக்காய்! உன் வீட்டில்தான் கொடுத்து அனுப்பினேன்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே தன்னால் வந்த தேக்கு மாக் காட்டு மென் தீயான கத்தரிக்காய் தின்ற பக்கம் திரும்பினார். அப்போது அவன் மெதுவாக தரையில் பார்த்தான். உடனே "குப்-பென்று பாய்த்து அவன் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். பிறகு, போலீஸார் அவனை உதைத்துக் கேட்டதில் உண்மை வெளிப்பாடிற்று. எழுமாலை மகாநதிப் பணத்தை ஏற்பம் விட்டு விட்டான் அந்தத் துரோகி! அவ் கோய அவனுக்கு விடங்கு மட்டி லுக்கள் போலீஸ்காரர்கள்.

கத்தரிக்காயைக் கைது செய்த பிறகு, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கம்பையாவைப் பார்த்து, "கம்பையா! இப்போது

"அவர் இந்த உலகத்தில் எல்லா வற்றையும் துறந்து சம்பாசம் வாங்கிக் கொண்டு விட்டார்!"

"எம்மாவற்றையும் துறந்தவர் சம்பா சத்தை மட்டும் ஏன் வாங்கிக்கொண்டார்! அதையும் துறந்து விடுவதுதான்!"

இந்த தான் குற்றவாதிகள் என்று அவர் ஒத்துக்கொள் ளும்போது கேட்கச் "இல்லை" என்று வாதாடினார்!

அதிலே, அதை அப்பாதிக்க. அப்படிச் சொல்லி எதற்குப் பீஸ் கொடுக்கான் தம்பித்தக் கொண்டு ஜெயிலுக்குப் போய் பரிகரினார்!

"ஆட்டுக்கொல்லும் மூளை தொட யாதாமே!"

"அப்படியே பார்க்குது மூளை எம்மாவதான் சொல்லி விடுப்பான், அதைவெல்லாம் அப்பாதிக்க."

"இல்லை; உம்ப அப்பாதான் சொன்னார்."

உன்னைச் சேர்த்தவர்கள் எங்கே இருப் பார்கள்? அதை மட்டும் சொன்னு" என்று கேட்டார்.

"இதே அதையும் சொன்னதான் போலீஸேன். இனிமேலாவது இப்படியப் பட்ட தன்மை பின்னைகள் அவதிப்படாமல் இருக்கட்டும். என் கோஷ்டியைச் சேர்த் தவர்கள் வழுக்கலாக இருக்கும் குறை யின் இப்போது இருக்க மாட்டார்கள். ஆபத்து வரும்போல் தோன்றினால், ஒளித்து கொள்வதற்கு வேறொரு குறை இருக்கிறது. அங்கேதான் இப்போது இருப்பார்கள்" என்று கூறி, அந்தக் குறை இருக்கும் இடத்தையும் விவரமாகத் தெரிவித்தான்.

பிறகு, கிளப்பெனியப்பார்த்து, "தயவு செய்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள். என் கிரமம் கொடுத்து விட்டேன். ரமணிவிடம் நீங்கள் அநிலைமை அன்பு வைத்திருக்கிறீர்கள். இந்த அன்பு வளர ஆண்டவனைப் சேர்த்திக்கொள்ளு" என்று வணக்கத்தோடு கூறினான். அதற்கு மேல் அவனால் போலாடிய வில்லை. உணர்ச்சி அதிகரித்தது. நெஞ்சு அடைத்துக் கொண்டது. ஆ! மறு திரிஷம் கம்பையாவின் மூச்சு நின்று போய்விட்டது. (அடுத்த இதழில் மூடியும்)

ஞாய நாட்டு நாட்டாழக கதை

இளவரசி மரியா

3

நீதாஸப் பூரி ஆண்டிரின் காலம்
கிழிந்த உதிர் பிச்சை கொடுக்குமாறு
செஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டது.

"ஐயா, என்னை அழகாரதே! நொடி
தரவு செய்வதே! என் கழுத்தைப் பற்றி
விழுந்தும் இடுக்கெலைத் தனித்துக்கொண்.
கிணர் கொத்துவிதையு. பெய்வாள் கேட்
கிறேன்" என்றது பங்காரப் பூரி.

"அப்படியானால் நீ என்னுடன் வரு
வாயா!" என்ற கேட்டார் ஆண்டிரி.

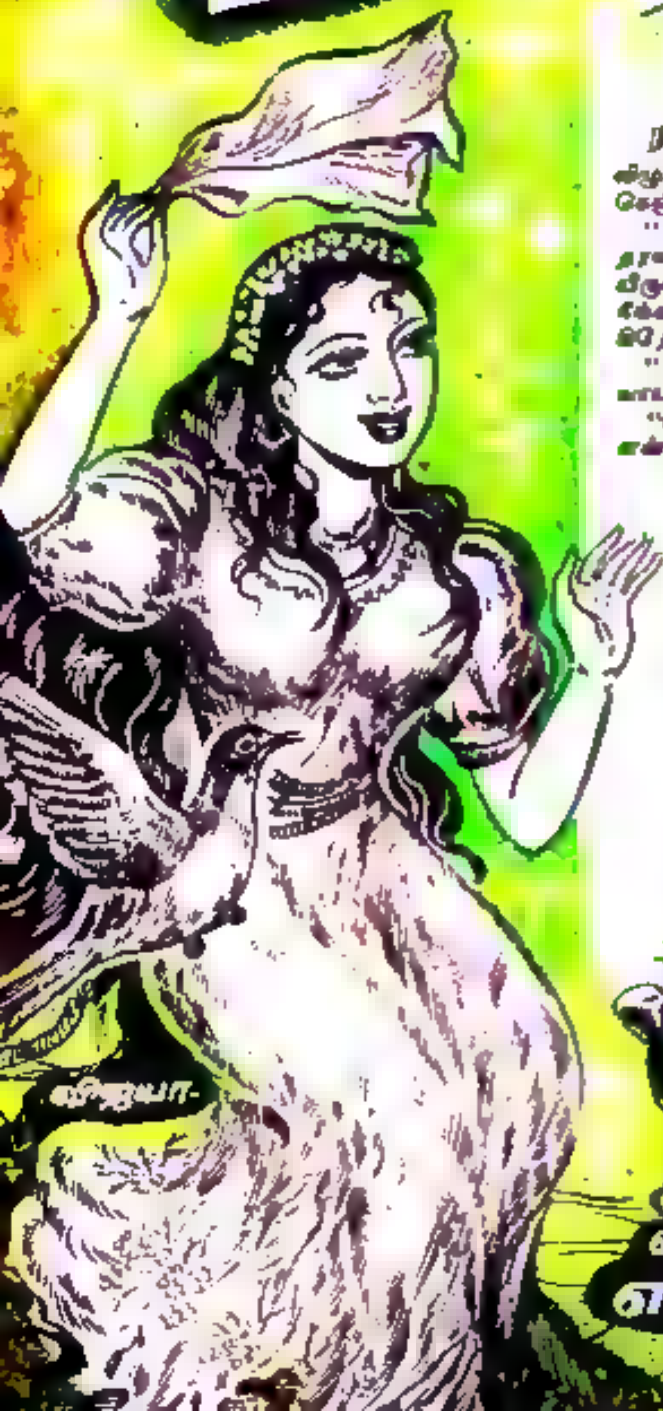
"எங்கே வேண்டுமானாலும் வருகிறேன்"
என்றது பூரி.

இதறவிட வேறு என்ன வேண்
டுமீ தன் மகித காலம் பெற்றி
யுடன் முடிவடைந்தது என் த
பயிழ்ச்சியுடன். ஆண்டிரி இதைப்
பூரிவை அழைத்துக் கொண்டு தன்
துறையு சொந்த காட்டுக்கு வே
ளாகத் திரும்பினான்.

கனகா அடைந்ததும் முதல் காலி
யாக அன்மனிற்குப் போனான்.
அக்கு கனகாரப் பெட்டி கண்டு,
"மகாராஜா! தாக்கன் எனக்குக்
கட்டிலாவிட்ட பணியைச் செய்து
முடித்தவிட்டேன். இதே ராஜாஸப்
பூரிவைக் கொண்டு வந்திருக்
கிறேன், பாருங்கள்!" என்றான்.

அரஜாளுக்குத் தன் கண்ணியை
வைய முடியவில்லை. உன்மைவி

தெய்வ ராஜா
ஸப் பூரிவைத்
தான் பார்க்கி
நேரமா என்ற
சகிதமும் வந்து
விட்டது. எட்டக்

விஜயா.

மொழிபெயர்ப்பு
எஸ்.வி.எஸ்.

நடிவாத காரியம் என்று அவ்வளவு விக்கலமாக இருந்தான் ஸார். அது உட்குறி விட்டது என்னும் போது இப்படி யெல்லாம் சர்தோஷம் எனவது இயல்புதானே?

இரு பூனைகள் பார்த்து, "பூனையாரே! உங்க! வறுகி உம் வரவு நம் வரவு ஆகும! நீர் சொம்பக் கோபக்காரராயின! எங்கே உம்முடைய கோபத்தையும் ஆங்காரத்தையும் காட்டும், பார்ப்போம்!" என்று கெலியும் பரிசாரமுடைய பெருஞ் ஸார்.

அவ்வளவுதான். சாவுகள் பூனைக்கு உண்மையின்போ அளவு உட்குறி சொம்ப வந்து விட்டது. தன் உரிமையை நன்கறிவித்தது. கண்களில் கனல் போலி பதர்ந்தது. அரண் மாடுமயப் பிசாறு இயைத்தபேய் வேலு எடுத்த தைப்பதற்குத் தயாராகி விட்டது.

இந்தக் கோரக் காட்சியைக் கண்டு ஸார் சிலநூலிட்டு போனான். தேவெயில் வாய் பாய்த்திப் பதறினது.

"ஆண்டிரி! ஆண்டிரி! சாவுகள் பூனைகள் சாத்தப்படுத்தேன்! எங்கள் பயமாக இருக்கிறது" என்று அவரினான் ஸார் அரண்.

ஆண்டிரி வேறு அவட்சியமாக அதன் கோபத்தை அடக்கி, ஒரு உண்டியை அடைத்தான். பின்னர் அரண்டின் விடை பெற்றுக் கொண்டு தன்முதலாய் விட்டுக் குத் திரும்பினான்.

அவன் மனைவி இவ்வாறு மரியாதை செய்த தன் கணவன் வெற்றியுடன் வரவருத்த திரும்பியதைக் கேக்கிறபடி

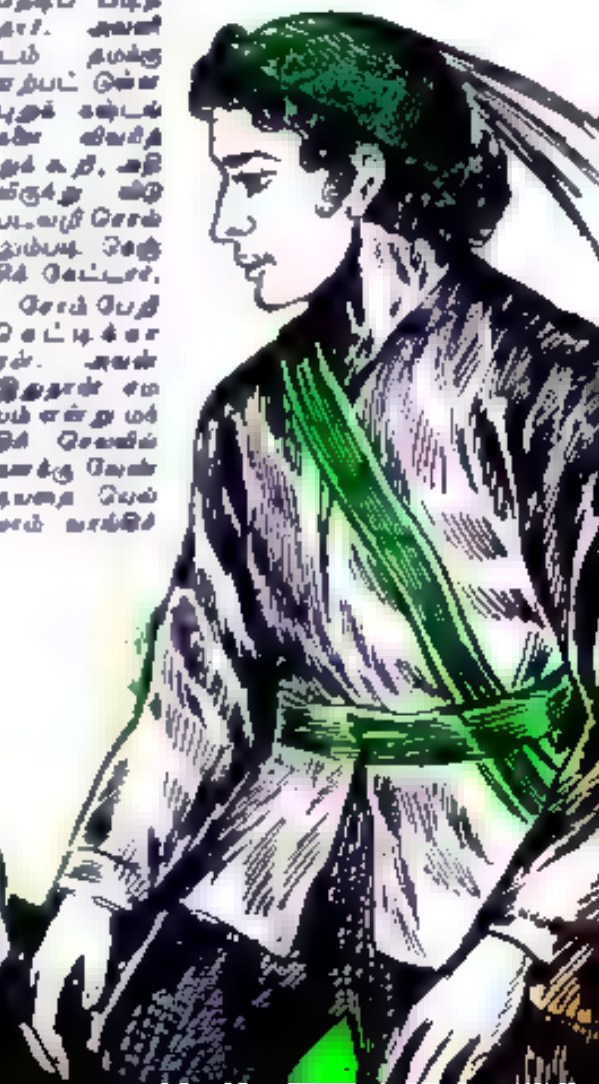
நிரூபித்தான். அதனாக தன் கணவனாகக் கண்டதும் முகத்தில் ஆனந்தப் புன்னகை மயர வாயென்று உபசரித்தான். இருவரும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வரவருங்கள்.

இதனும் இந்தச் சர்தோஷ வாழ்க்கை அதிக நான் நீடிக்க வில்லை. ஏனெனில், ஸாரின் நிலைமை வேறுவிதமாகிவிருந்தது. அவனுடைய காதல் ரோல் முக்கிய விடங்களைக் கதிமொழி விட்டது. தாக்க நடிவ வில்லை, தன் மந்திரியை உட்குறி வரும்படி சொல்லி உறுப்பினான். "மந்திரி! இந்த ஆண்டிரியை ஒழித்துக் கட்டி மரியாதை நான் அடைய வழி சொல்ல மாட்டேன் என்ருதியே! எனக்கு இப்போதே ஒரு புது வழி சொல்ல வேண்டும். இவ்வு யென்றும் உங்களைக் கொன்று தீர்த்து விடுவன்!" என்று பயமுறுத்தினான்.

மந்திரி கோரே நோட்டஸுக்குப் போனார். அங்கே அந்தப் பழைய கோம்பேறியைத்

தேடிப் பிடித்தார். அவனிடம் தமக்கு ஏற்பட்ட கெளரவப் புதுக் கட்டிகளை விவரித்துக் கூறி, அதற்குத் தீர்வு பட்டவழி சொல்லும்படி கேட்டுக் கேட்டார்.

கோம்பேறி கேட்டிருக்கான். அவன் இதனால் மெய் என்று மந்திரி சொல்லித் தாக்கு வேண்டியதை யெல்லாம் வாய்க்கி

சாப்பிட்டு, மிகைப்பதில் துடைத்து விட்டுக் கொண்டான். பிறகு பேச ஆரம்பித்தான் :
 "மக்திசி, இப்போதே நீங்கள் மன்ன னிடம் போங்கள். ஆண்டிரியை வர வதற்காகச் சொல்லுங்கள். அவன் வந்த வுடன், அவனைப் போய், 'எங்கிருப்பது என்பதும் தெரிவாது, என்ன பொருள் என்னும் தெரிவாது' என்பதைக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை விட்டுச் சொல்லுங்கள். பிறகு அவன் திரும்பி வருவது ஏது?" என்றான்.
 உடனே மக்திசி அரசன்மனைக்கு ஓடினார். மன்னனிடம், அந்தச் சோம்பியறி சோன் னதை அப்படியே வார்த்தைக்கு வார்த்தை சொன்னார். அரசன் ஆண்டிரியை வர

வதற்காக அந்த நேரமே ஆணை அனுப்பினான்.

ஆண்டிரியைத்தரும் மன்னன், "ஆண்டிரி! நீ எனக்கு இரண்டு அருமை பான பனிகன் புரிந்தாய். இப்பொழுது மூன்றாவதாக ஒரு வேலை 'யிருக்கிறது. அதையும் நீச் செய்வேண்டும். நீ போய்' என் கிருப்பது என்பதும் தெரிவாது, என்ன பொருள் என்றும் தெரிவாது' என்பதைக் கொண்டு வர வேண்டும். இதைச் செய்வதாயினால், உனக்குவண்டியை வெருமதிகள் தருவேன். இவ்வியை உன்னுடைய தலையைச் சிலிவிடுவீன்!" என்றான்.

ஆண்டிரி விட்டுக்குத் திரும்பினான். ஒரு பேஞ்சி யின் பீது உட்கார்த்து அழ ஆரம்பித்து விட்டான். இவன் அழுகை இவ்வரசி 'மரிபா காதில் விழுத்தது. அவன் விழக் தடித்துக் கொண்டு அவ னிடம் ஓடி வந்தான்.

"அப்பே! ஏன் அழுகிறீர்கள்? ஏன் இவ்வளவு துயரம்? இப்பொழுது என்ன கஷ்டம் சேர்ந்திருக்கிறது? எனக்குச் சொல்லுங்கள்!" என்றான் மரிபா.

"என்னவென்று சொல்லுவீன்? எல் லாக் கஷ்டங்களும் உன் அழகின் காரணமாக நேர்ந்தன. உன் அழகை வதனமே என்னுடைய அழகுக்குக் காரணமாகி யிடும் போகிறுக்கிறது!"

"இத்தக நடையை அரசர் என்னை 'எங் கிருப்பது என்பதும் தெரிவாது, என்ன பொருள் என்றும் தெரிவாது' என்பதைக் கொண்டு வரக் சொல்லி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்!" என்றான் ஆண்டிரி.

"ஐயோ! இது கொஞ்சம் கஷ்டமான காரியமாகித்தீர்! எனினும் வருத்தப்படாதீர்கள். இன்றிரவு நீங்கள் சிம்மதியாகப் படுத்துத் தூங்குங்கள். நான் ஏதாவதும் வழி புலப்படுகிறேன் என்று பார்த்துக்கொள்வீன். என்னென்ற இரவுதான் யோசனைகளுக்குத் தாய்" என்று கூறினான்.

ஆண்டிரி படுத்துக் கொள்ளப் போய் விட்டான். இவ்வரசி மரிபா தூங்கவில்லை. தன் மக்திசி-மக்திசி புல்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தான். ஒரு பக்கம் விடாமல் படித்துப் பார்த்தான். ஒன்றும் பயனில்லை. ஆம், 'எங்கிருப்பது என்பதும் தெரிவாது, என்ன பொருள் என்றும் தெரிவாது' என்

பதைப் பற்றி அத்தப் புல்தகத்தில் ஒரு வரி உட இல்லை. இதனால் அவ னுக்கு ஏற்பட்ட ஆத்திரத் தில் அதைத் தூர எறிந்து விட்டுத் தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு உட் கார்ந்து விட்டான்.

எத்தனை நாழிகை இப் படி உட்கார்ந்திருக்கமுடியும்? வேறு வழி வகை கள் கண்டு பிடித்து ஆக வேண்டுமல்லவா? அத னுள்ளொழுகிறார்களா. தன் விட்டு வர வண்டை போய் நின்று கொண் டான். தன் கைக்குட் டையை எடுத்துவிடான். ஒரு மூலம் விசினான். அவ் வளவுதான். உயலிலுள்ள அத்தனை வித பறவை களும் அவ் கு பறந்த வந்து உடிவிட்டன. பிறு கங்களும் உட்டல் உட்ட மாகக் கூடி விட்டன.

இவ்வரசி மரிபா, "வனத்தில் வரவும் மிரு கங்களே! வானத்திற் பறக்கும் பறவையே! "

நீங்கள் எல்லோரும் பூமியிலும் வானத் திலும் 'எங்கிருப்பது என்பதும் தெரிவாது என்ன பொருள் என்றும் தெரிவாது' என்பதைத் தேடிச் சென்று பிடி யுங்கள்!" என்றான்.

இதைக் கேட்ட பறவையையும் பிராணி களும், "இவ்வரசியே! எங்கெல்லாம் இத் தக் காரியம் ஆகாது!" என்று ஒரே அடிவாக மறத்துக் கூறி விட்டன.

இவ்வரசி மரிபாவாக்குப் பெருத்த ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது. அவன் தன் கைக்குட்டையை மீண்டும் விசினான். புள்ளினங்களும் விலங்குகளும் வந்த அடிக்கவடு கூடத் தெரிவாமல் மறைந்தன.

விட்டமின் சத்துள்ள

ஸானடோஜன்

இந்தத் தலைமுத்த பானிக் டிப்

தெம்பூட்டும் குளிர்ந்த பானம்!

CHB/35

• SANFORIZED •
SHRUNK FABRIC

ஷர்டிங்குகள்
பாப்ளின்கள்
கோட்டிங்குகள்
மற்றும்
பல வர்ண
பிரிண்டுகள்

ARVIND MILLS LTD.

AHMEDABAD-2

மூன்றாவது நடவடிக்கை முயற்சி செய்வதென்று கைக் குட்டையை ஆட்டினான். இரண்டு பூதங்கள் தோன்றின. அவை இளவரசி மரியாவைப் பார்த்தது. "தங்கள் விருப்பம் யாது? தங்கள் கட்டளை என்ன?" என்று கேட்டன.

"என் என்றி மிக்க செயல்களை! என்னை நான் கடவுளுக்குத் தூக்கிச் செலுத்தல்கள்!" என்றான்.

பூதங்கள் இளவரசி மரியாவைத் தூக்கிச் கொண்டன. ரேரே நடுக்கடலுக்குப் போய் விட்டன. கடலில் அந்த இரண்டு பெரிய பூதங்களும் இரண்டு பெரிய தூண்கள் போல் நின்று கொண்டன. அவைகளின் கைகளில் மரியா உட்காரித்து கொண்டாள். தன் கைக்குட்டையை எடுத்து வாகையாக விசினான். கடலில் வாழ் மீன்கள், மற்ற இரத்தினங்கள் எல்லாம் கடலின் ஆழத்திலிருந்து மேலே எழுந்து வந்து இளவரசி மரியாவைச் சூழ்ந்து கொண்டன.

"மீன்களே! மற்றவர்கள் நீ வாய் பிராணிகளே! நீங்கள் எழுந்திரங்கலின் மூலம் முடுக்குகளில் எல்லாம் நீதிச் செல்லுங்கள்! நீவுகளில் எல்லாம் தேடிப் பாராங்கள். ஒரு வேளை உங்களுக்கு 'என்கிருப்பது என்பதும் தெரியாது; என்னப்பாருள் என்றும் தெரியாது' என்பதைக் கண்டு பிடிக்க முடியலாம்!" என்றான்.

"இளவரசி! எங்கள் அப்படியோரு இடம் இரப்பதாலோ பொருள் இருப்பதாலோ என்விப்பட்டது உட இவ்விடம்!" என்று கூறி விட்டன.

மரியாவுக்கு மூன்றாவது பெரிய ஏமாற்றம் விட்டது. அவள் அடைந்த வருத்தம் கொஞ்சாஞ்சமங்கள். இனி அங்கிருப்பது உரிதயில்தான் வென்று மரியா பூதங்களைப் பார்த்துத் தன்னை விட்டாகி கொண்டுபோய் விடுமபடி கூறினான். அவைகளும் அப்படியே கொண்டு போய் விட்டு விட்டன.

மீது காள் இளவரசி மரியா வழக்கம் போல் விடியற் காலை எழுந்திருத்தான். ஆண்டிரி அன்று அவள் பிராணத்தையத்

குரத்தையையும் மெய்க்கையையும் போலத்ததில் ஆழ்த்துவது போலத்தமையும் விளையாடுவதற்குப் போரும்களும். இந்தப் போலத்தமகள் என்னம் மூன்று வெளிதாடுகளிலிருந்ததான் இந்த மதியாகி வந்தன. இப்போதுதான் என்ற பதின்மூன்று வருடங்கள் மேல் தாட்டு அழகிய போலத்தமக்கு இளவரசி தயிர் தாட்டும் செயல்படுகிறது என்றும் விவந்து போயினான். "எவ்வோ செய்கிறான்?" என்ற கேட்டிரான். சொன்ன கெட்டியில் திருவோபாசன் இந்தமலை போலத்தம் செய்யும் தொழிற்சுடத்தையெழு வெற்றிகளாக நடத்தியிருக்கிறார். கார் 189 வருடங்கள் இப்போது தொழிற்சாலைகள் வேலை செய்கிறார்கள். 330 க்கு மேற்பட்ட போலத்தம் வகைகளும் விளையாடும் கருவிகளும் செய்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சுடத்தால் சேன்னை லைன்ஸ் ஸ்டீல் பிரைவாட்டும், திசெவியன் நவீனத் திருமே. சந்திரமூலம் பாரதவயிட்டு அமைந்து வந்த கேடுகளும் நடத்திச் சென்றான்.

தொடக்கியாக வேண்டும். அவனை வழிவழப்பத் தயாரானான். அதாவது அவனுக்கு அழகான பூ வேலை செய்த ஒரு துண்டும் தூய் கண்டும் கொடுத்து அனுப்புவது என்று நிர்மாணித்தான்.

"இந்த தூய் புகைத் மூன்றும் எதிர்த்து விட்டு, அது எங்கெல்லாம் போகிறதோ அங்கெல்லாம் தொடர்ந்து பின்னும் போகங்கள்! அப்புறம், எங்கெல்லாம் மூலம் கை காம்பு அழகிக் கொள்ளுகிறீர்களோ அங்கெல்லாம் நான் கொடுக்கும் துண்டைக் கொண்டு மூலம் உடம்பெல்லாம் துடைத்துக் கொள்ளுங்கள். மற்றத் துண்டு எதைவும் உபயோகிக்காதீர்கள். நூக்கிரகதா!" என்று பரிவுடன் கூறியனுப்பினான்.

"சரி" என்று சொல்லி அவற்றை வாய்க்கி கொண்டான். அவனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டான். பிறகு காள் திசைகளுக்கும் வணக்கம் செலுத்தி விட்டு ரேரே ஊரின் பெரிய கோட்டை வாசல் வழியாக வெளியே போனான்.

அவன் அந்த தூய்கண்டை எறிந்தான். அது உருண்டு உருண்டு மூன்றும் எகிறிது. ஆண்டிரி அதைத் தொடர்ந்து பின்னும் விசைவாசல் சென்றான்!

பம்பாய் சென்ட்ரல் பாக்சு ஆப் இக்ரி பாகைச் சேர்க்க ஸ்ரீ கே. ஆர். சங்கர நாராயண அம்பர் அவர்களின் குமாரி சௌபாக்கியவதி ராஜகுத்திரும் சிரஞ்சிவி ஆர். நாமசுப்ரமணியத்தக் கும் சமீபத்தில் பம்பாய் மாதங்கா யில் திருமணம் நிறப்பாக கடை பெற்றது. வாழ்க மணமக்கள்!

கதை சொல்லப் போனால் கருக்கமரகத் தான் இருக்கும்! ஆனால் அவன் பூரித் திரச் செயல்செய்க்கு எத்தனை காலம் பிடித் தது! எத்தனைவோ வகை காடுகளையும் ராஜ்யங்களையும் கடந்து சென்றான். தான் கண்டிலுள்ள தூய் எல்லாம் அவிழ்த்து போய்ச் சிறிய கோழி முட்டையளவு ஆகிவிட்டது. ஏன், அது இன்னும் சிறி தாகக் கண்ணுக்குக்கடத் தெரியாத அளவுக்கு வந்து விட்டது.

இந்த நிலையில் ஆண்டிரி ஒரு கண கத்துக்கு வந்தான். அங்கு ஒரு பெட் டைக் கோழியின் மீது ஒரு செவ்வஞ் சிறு குடிதா இருப்பதைப் பார்த்தான். அது கழன்று கொண்டிருப்பது தெரிக்ந்தது.

"குடிதாயே! குடிதாயே! உன் முது கைக் காட்டு. மரங்களின் பக்கம் காண் பித்து, நீ என்னைப் பாரிக்க மாட்டாயா?" என்று கேளுகிக் கேட்டுக் கொண்டான்.

குடிதா ஒரு சுற்றுக் சுற்றி அவன் முன் வந்தது. ஆண்டிரி உன்னை துணைத் தான். குடிதாவில் ஒரு சிறிய உட்காரிக் சிறுப்பதைப் பார்த்தான்.

"உன்.....உன்.....குழிய இரத்தத்தைப் போல் அல்லவா வரவில் வருகிறது. இதை இதற்குமுன் எப்போதும் முக்கித் தாகத் தெரியவில்லையே! வருவது யா? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? எங்கே போக வேண்டும்? யாரானால் என்ன? உன்னை உயிரோடேயே போகக்கிச் சாப்பிட்டு, உன் எலும்புகளின் மீது சவாரி செயல்ப் போகிறேன்!" என்றான்.

இதற்கு ஆண்டிரி "பாபாயாகா! போயும் போயும் ஒரு வழிப் போக்கிலையா சாப் பிட வேண்டும் எங்கெழுப்! என் ஒவ்வி பாச இருக்கிறேன்; என்னைச் சாப்பிடுவது கையமல்ல! எனினும் முதலில் என் குளிக்கவேண்டும். என்னைக் குளிப்பாட்டிக் சுத்தம்செய்தவிட்டுச் சாப்பிடு!" என்றான்.

பாபாயாகா அப்படியே அவன் குளிப்ப தற்கு வெகுகீர் தயார் செய்தான். ஆண்டிரி குளித்தவிட்டுத் தன் மனைவி கொடுத்த அனுப்பிய துண்டை எடுத்து உயம்பைத் துடைத்துக் கொண்டான்.

அந்தத் துண்டைப் பார்த்துவிட்ட மகிதிர வாதிக் சிறிய பாபாயாகா, "இந்தத் துண்டு உனக்கு எப்படிச் சிதைத்தது? இதில் உன் பூபெங்கன் என் மகன் செய்தவை யல்லவா?" என்றான்.

"உள்ளுடைப மகன்தான் என் மனைவி. அவன்தான் எனக்கு இந்தத் துண்டைக் கொடுத்தான்!" என்றான்.

"ஹா! நீ என் மருமகனா! வாக்க! வாக்க!" என்று புது உற்சாகத்துடன் வரவேற்றுள் பாபாயாகா.

அந்த உற்சாகத்தில் அதுகையை யுண்டி தயாரித்து, ஆண்டிரிக்குப் பரிமாறினான். ஆண்டிரி ஒரு வார்த்தை பேசாமல் சாப் பிட்டுத் தொடங்கினான். பாபாயாகா அவன் பக்கத்தில் உட்காரிக் கொண்டு எப்படி இளவரசி மரியாதை மணந்து கொண் டேகிறதா, அவர்கள் சந்தோஷமாகக் குடித் தான் கடத்துகிறார்களா என்றெல்லாம் கேட்கத் தொடங்கினான். ஆண்டிரி எல்லா விவரங்களையும் சொன்னான். கடைசியில் னார் தன்னை, 'எங்கிருப்பது என்பதும் தெரியாதது, என்ன போருன் என்றும் தெரி யாதது' என்பதைக் கொண்டு வருவப்படி பணித்திருப்பதாகவும் கூறினான். "மாமி, நீங்கள் யட்டும் இந்தக் காரியத்தில் எனக்கு உதவிலும் எவ்வளவு என்றுக இருக் கும்!" என்றான்.

"ஹா! மாப்பிள்ளை! என் கூட இப் படி போன்ற இருப்பதாகக் கேன்யிப் பட்டதெனினியே! ஆனால் இதைப் பற்றி யாருக்காவதும் ஏதாவதும் தெரியும் என்றும், ஒரு சிறுத் தவிரைக்குத்தான் தெரிய வேண்டும். ஏனெனில் அது ழூர் துது ஆண்டுகளாக வாழ்க்து வருகிறது. அதற்குத்தான் தெரிக்கிறுக்க வேண்டும். அதைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்டம். இருக் தாலும் பரவாயில்லை. இப்போது கவலைப் படாமல் போய்ப் படுத்துத் தூங்குங்கள். ஏனெனில் இரவுதான் போகவேண்டுக்குத் தாய்!" என்றான்.

ஆண்டிரி படுக்கப் போனான். பாபாயாகா இரண்டு துடைப்பங்களைக் கொண்டு வந்தான். அதன் மீது ஏறிக் கொண்டு வேகமாகப் பறந்தான். (தொடரும்)

‘ஹா! லைப்பாய் சோப்
உபயோகித்துக் குளிக்க
வேண்டிய நேரம் இதுதான்!’

- கழு கரிந்ததை
சுத்தமாக்குவதுடன்
புத்துணர்ச்சியைத்
தருகிறது!

இந்தியாவின் தயாரிப்பது

L. 250-50 TM

